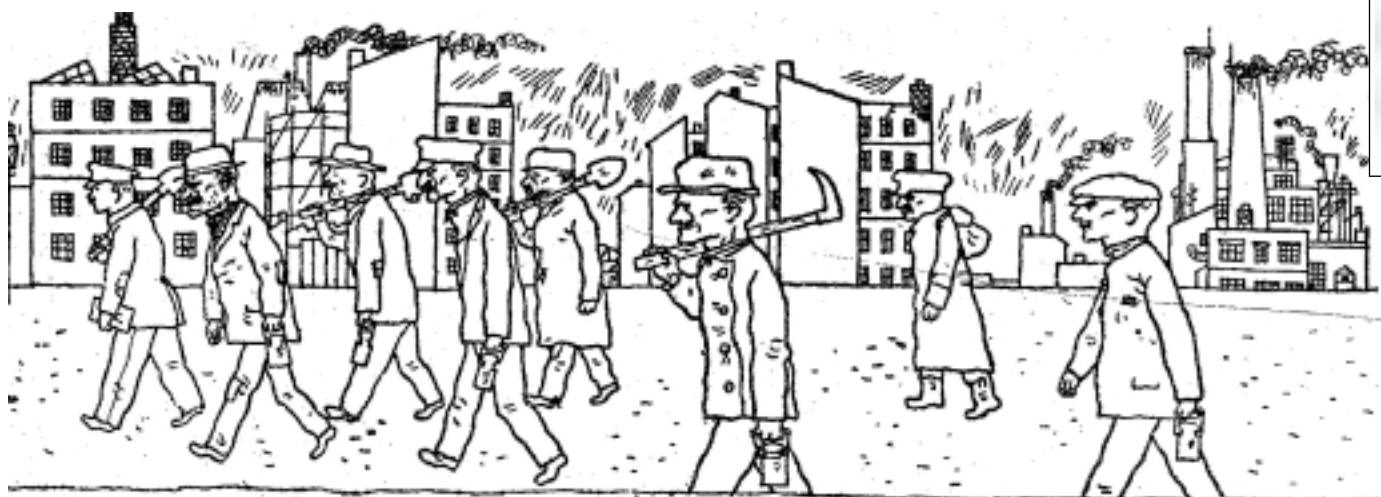

ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΝΕΑ ΛΙΚΗ "Ε.Λ.Α."

ENANTIA:

- * στην εξόντωση αγωνιστών με τη ναζιστική έμπνευσης συλλογική ευθύνη
- * στη νέα σκευωρία

ΠΟΡΕΙΑ

ΤΡΙΤΗ 1/3 - 6 μμ, αγ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΚΙΝΗΣΙΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

ΝΕΑ ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΕΛΑ

■ **Χρ. Τσιγαρίδας**

**Στόχος η απαξίωση
των επαναστατικών
οργανώσεων**

ΣΕΛΙΔΕΣ 12-14

**Λιτότητα... υπό¹
επιτροπεία**

ΣΕΛΙΔΑ 8

■ **Ιράκ**

**Και όμως
κινείται**

ΣΕΛΙΔΑ 5

**Να διαχωριστεί
η Εκκλησία
από το κράτος**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Την κρίση
να πληρώσει
η πλουτοκρατία**

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

26/2/1957: Διαγραφή Νίκου Ζοχαριάδη από την ΚΕ του ΚΚΕ 26/2/1946: Γέννηση Μπούφαλο Μπιλ (Γουλιάμ Κόντη) 26/2/1439: Σύνοδος Φλωρεντίας για την επανένωση των Εκκλησιών 26/2/1906: Γέννηση Νίκου Χατζηκυριάκου-Γκίκα 26/2/1973: "Παραγγελία" Νίκου Κοεμτζή (3 νεκροί-8 τραυματίες) 26/2/1802: Γέννηση Βίκτωρα Ουγκό 26/2/1930: Πρώτος φωτεινός σηματοδότης στον κόσμο (Μανχάταν) 26/2/1977: Πρώτη πτήση διαστημικού λεωφορείου 26/2/1815: Δραπέτευση Ναπολέοντα από την Ελβα 26/2/1936: Ο Φέρντιναντ Πόρσε παρουσιάζει το "Λαϊκό αυτοκίνητο" (Volkswagen) 26/2/1986: Θάνατος Αιμιλίος Φλέμινγκ 26/2/1993: Βόμβα στους δίδυμους πύργους-6 νεκροί 27/2/1622: Γέννηση Ρέμπτραντ 27/2/1956: Θάνατος Αλέξανδρου Σβάλου (64 χρ.) 27/2/1952: Θάνατος Θεόδωρου Πάγκαλου 27/2/1902: Γέννηση Τζον Στάινμπεκ 27/2/1900: Ιδρυση Εργατικού Κόμματος Αγγλίας 27/2/2000: Θάνατος Γιώργου Χειμώνα 27/2/1967: Οι Pink Floyd κυκλοφορούν το πρώτο τους single ("Arnold Layne") 27/2/1936: Θάνατος Ιβάν Παβλόφ (86 χρ.) 27/2/1908: Η Οκλαχόμα ανακτήθησε το 26η πολιτεία των ΗΠΑ 27/2/1900: Ιδρυση Μπάγιερν Μονάχου από τον Franz Jöhn στο εστιατόριο Γκιζέλα (Μόνοχο) 27/2/1939: Θάνατος N. Κρουπτσκαγια (σύζυγος Λένι) 27/2/1957: Θάνατος Μαρίκας Νίνου 28/2/1888: Ο Dunlop κατασκευάζει το πρώτο λάστιχο αυτοκινήτου 28/2/1916: Θάνατος Henry James 28/2/1692: Ξεκινά το κυνήγι μαγισσών στο Σάλεμ (ΗΠΑ) 28/2/1869: Θάνατος Αλφρόν Λαμπάρτην (78 χρ.) 28/2/1997: Η Ρωσία γίνεται το 39ο μέλος του Συμβούλου της Ευρώπης 28/2/1948: Αποχώρηση των τελευταίων άγγλων στρατιωτών από την Ινδία 28/2/1986: Δολοφονία Ολαφ Πάλμε 1/3/86 π.χ.: Άλωση Αθήνας από τον Σύλλα Λεύκιο Κορνήλιο 1/3/1944: Γέννηση Roger Daltrey (Who) 1/3/1954: Ρίψη βόμβας υδρογόνου (15 μεγατόνων-1.150 βόμβες χιροσίμα) στα νησιά Μπικίνι 1/3/1988: Εκτέλεση επιχειρηματία Αλ. Αθανασιάδη (17N) 1/3/1842: Γέννηση Νικόλαου Γύζη 1/3/1938: Θάνατος Γκαμπριέλε Ντ' Ανούντιο 1/3/1978: Πρώτο τεύχος περιοδικού Ποπ και Rock 1/3/1947: Εγκοίνια κρατικού ραδιοσταθμού Θεσσαλονίκης 1/3/1810: Γέννηση Φρειδερίκου Σοπέν 2/3/1900: Γέννηση Κουρτ Βάιλ 2/3/1931: Γέννηση Μιχαήλ Γκορμπατσόφ 2/3/1956: Πρώτη ελληνιδα υπουργός (Α. Τσαλδάρη) 2/3/1943: Γέννηση Lou Reed 2/3/1938: Γέννηση Rory Gallagher 2/3/1856: Αφροιμός Ανδρέα Λασκαράτο (Άλυθηκε το 1900) 2/3/1923: Πρώτο τεύχος περιοδικού Time 3/3/1965: Πρεμιέρα της ταινίας "Ζορμπάς" 3/3/1918: Συνθήκη Μπρεστ-Λιτόφρακ (Γερμανία-Ρωσία) 3/3/1918: Αναγνωρίζεται με βασιλικό διάταγμα ο Δήμος Θεσσαλονίκης 4/3/1851: Γέννηση Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη 4/3/1948: Θάνατος Antonin Artaud 4/3/1678: Γέννηση Antonio Vivaldi 4/3/1943: Γέννηση Luccio Dalla 4/3/1951: Γέννηση Chris Rea 4/3/1493: Επιστροφή Χριστόφορου Κολόμβου στη Λισσαβόνα.

● Τυχεράκηδες, για σας δούλεψε πάλι η στήλη επί εβδομάδα ●●● Κατάφερε, κατ' αρχάς, να μάθει τι εστί «τυρεία», για την οποία καπηγόρησε τον αρχιεπίσκοπο ο Γιανναράς, ζητώντας να συγκληθεί μείζων οικουμενική σύνοδος για να τον τιμωρήσει ●●● Ουδεμία σχέση, βέβαια, με το συμπαδές επάγγελμα του τυροκόμου ●●● ● Τυρεία στην εκκλησιαστική γλώσσα σημαίνει φραξιονισμός! ●●● Ξένη λέξη, δα μας πείτε ●●● Σωστά, αλλά και ο φραξιονισμός τί είναι, ελληνική? ●●● Κατά δεύτερο λόγο, η στήλη κατάφερε να ξεκαθαρίσει τι εννοούσε ο Απικής Παντελεήμων με τη φράση «αν ανοίξω το στόμα μου, δα πάρω πολλούς μαζί μου στον τάφο» ●●● Δεν εννοούσε ότι κατέχει μυστικά για τη σεξουαλική ζωή άλλων αγίων αδελφών του ●●● Εννοούσε ότι κατέχει μυστικά για βίλες, καταδέσεις και δωράκια σε ξαδελφάκια και ξαδελφούλες ●●● Τέλος, η στήλη πληροφορήμηκε σπαρταριστές λεπτομέρειες από τη χρι-

στουγεννιάτικη επίσκεψη κλιμακίου των επί Γης αντιπροσώπων του Θεού στις φυλακές Κορυδαλλού ●●● Δεν τις παραδέτει, όμως, καθόσον είναι σοβαρή και ουχί σκανδαλοθρηκή στήλη ●●● Θέλεις να πάρεις αιχήσεις πέραν της εισοδηματικής πολιτικής? ●●● Εντάξει, ο Μητσοτάκης προσπαθεί να παίξει ρόλο ανδρώπου που σκέφτεται και ενεργεί εδνικά ●●● Ως προστάτης των γενικότερων συμφερόντων του συστήματος ●●● Ο Χριστόδουλος, όμως, το σκέφτηκε καλά; ●●● Ξέρεις τι σημαίνει ο μόνος πο-

λιτικός που σε στηρίζει δημόσια να είναι ο Μητσοτάκης; ●●● Και μάλιστα να σε χαρακτηρίζει ηδικό και τίμιο; ●●● Θα μπορούσε να είναι η παπάρα της εβδομάδας ●●● Για πρώτη φορά γίνεται συνέδριο του ΠΑΣΟΚ χωρίς αντιπαράθεση για δέσεις και οφίσια, δήλωσε ο Γιωργάκης ●●● Και δεύτερη παπάρα από τον αστείρευτο Yorgos ●●● Με τους Μάνο και Ανδριανόπουλο συζητάμε τις αξίες της δημοκρατίας, της συμμετοχής, της κοινωνικής δικαιοσύνης ●●● Προπαντός της τελευταίας ●●● 18 σελίδα 6 ●

◆ Ο γίγας Σάββας Τσιτουρίδης ετοιμάζεται να επανελθει στην κυβέρνηση. Φτιάχνει «λόμπι» στα ΜΜΕ, έχει και τη στήριξη συναδελφών του στη ΝΔ, ε, κάποια στιγμή μπορεί να τον συγχωρίσει ο Καραμανής και να τον ξανακάνει υπουργό. Στο κάτω-κάτω τί έκανε ο άνθρωπος; Αμάρτηση για το παιδί του. Δικαιούται κι αυτός συγχώρευση, όπως ο Χριστόδουλος συγχώρεσε τα δικά του πνευματικά τέκνα που αμάρτησαν (για τα «πταιδιά» τους κι αυτοί).

◆ Ωραίο το προπαγανδιστικό τέχνασμα των Πασόκων με τις πορτογαλικές εκλογές. Οπως έχασε το κόμμα του Μπαρόζο έτσι θα χάσει και ο Καραμανής -λένε- γιατί και ο Μπαρόζο ξεκίνησε με απογραφή και φόρτωσε τις ευθύνες στους σοσιαλιστές προ-

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <<Κ>>

- Ο Κ.Ν. 30 ευρώ
- Οι Μ+Χ 20 ευρώ

κατόχους του. Ο παραλληλισμός, βέβαια, είναι για κλάματα, αλλά στο διά ταύτα μπορεί να 'χουν και δίκιο. Τώρα, αν ο Καραμανής θα χάσει στις επόμενες ή στις μεθεπόμενες εκλογές πταιζεται. Κάποια στιγμή θα χάσει. Και το ΠΑΣΟΚ ευλαπίστε πιως τίποτ' άλλο δεν θ' αλλάξει στο μεταξύ και ο δυστυχώς- αέναος κύκλος της δικομματικής εναλλαγής θα συνεχιστεί.

◆ Αυτό άραγε γιατί περνάει στο ντούκου; Έχει βγει σε τόσα ΜΜΕ ο Πειραιώς Καλλίνικος και λέει και ξαναλέει την ιδιαίτερη τους ηλικία; Έχει ή όχι το κράτος την υποχρέωση να προστατεύει τα ανθρικά παιδιά και ιδιαίτερα αυτά

που μεγαλώνουν σε ιδρύματα, από κάθε ειδους βιασμό της προσωπικότητάς τους; Ας σημειωθεί ότι ο Φαρμάκης είναι αντιπρόεδρος της Εταιρίας Προστασίας Ανηλίκων! Μήπως βρίσκεται σ' αυτή τη θέση για να εξασφαλίζει ανθρικά παιδιά που θα «αφιερώθουν στο θεό», υπηρετώντας στα μονα-

στήρια και στα επισκοπεία; ◆ Τη γλωσσοφάγημε τη Ματσούκα (όχι τη Δήμητρα, την άλλη, την επικεφαλής της ευρωβουλευτικής ομάδας του ΠΑΣΟΚ). Γράφαμε τις πράλλες πως δεν έχουμε ούτε φωνή ούτε ακρόαση από τη μεριά της, πως δεν βλέπουμε τη νέα αντίληψη που θα έφερνε στο ευρωκοινοβούλιο (έτσι δεν τη διαφέρμιζε ο Γιωργάκης); και κάποιοι κακοήθεις (γέμισαν τις θυρίδες των ευρωβουλευτών στο Στρασβούργο με «κατασκευασμένο και πλαστό φωτογραφικό υλικό», όπως κατήγγειλε η ΚΟ του ΠΑΣΟΚ στην Ευρωβουλή). Τελικά, μόνο έτσι μπορούσε να δει λήγη δημοσιότητα η κ. Ματσούκα.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Οι αυξήσεις είναι ολήθεια ότι δεν είναι αυτές που θα ήθελε να δώσει η κυβέρνηση. Οι πολίτες όμως πιστεύωντις γιαρωτίζουν για ποιο λόγο εφέτος δεν υπήρξαν μεγάλες αυξήσεις. Από την άλλη πλευρά -γιατί κάθε νόμισμα έχει δυο όψεις- θα συμφωνήσει κανένας ότι η κυβέρνηση τήρησε τη δέσμευσή της και έδωσε αυξήσεις πάνω από τον πληθωρισμό.

Θόδωρος Ρουσόπουλος

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Με τη δεξιά παράταξη συνήθως δεν έχει καλές σχέσεις ο διάβολος. Αυτός βρίσκεται στα αριστερά. Μά, όταν το καλέσει η ανάκη, τότε πηγαίνει ακόμη και στα δεξιά.

Χριστόδουλος

Τα δύο προσεχή χρόνια (2005 και 2006) η οικονομία μας και κατ' επέκτασην όλες οι κοινωνικές ομάδες θα ζουν και θα δραστηριοποιούνται μέσα στο ασφυκτικό πλαισιο δημοσιονομικής πειθαρχίας που απεράσπισε εις βάρος της Ελλάδος χθες το μεσημέρι το Συμβούλιο Υπουργών Οικονομίας και Οικονο-

ρά τη συνεδρίασή μας, με τις χαρακτηριστικές λεπτομέρειές της, θα έκανε μεγαλύτερη ζημιά από όσα έκαναν όλα τα κανάλια μαζί τον τελευταίο μήνα.

Μεσογαίας Νικόλαος

Σημαντικά αυξημένα κέρδη για το 2004 αναμένεται να ανακοινώσουν οι ακτοπλοϊκές εταιρίες. Ο όμιλος της "Attica" αναμένεται να παρουσιάσει καθαρά κέρδη κοντά στα επίπεδα των 36 εκατομμυρίων ευρώ, αυξημένα κατά

ΚΟΝΤΡΑ

■ Σούζα μπροστά στον πλανητάρχη

ΣΤΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑ έγινε της κακομίαριας με την προσγείωση στο αεροδρόμιο της Τύμπου αεροπλάνου που μετέφερε αμερικανούς επιχειρηματίες, συνοδευόμενους από τον εμπορικό ακόλουθο των ΗΠΑ στην Αγκυρα, προκειμένου να διερευνήσουν τις δυνατότητες για μπίζες στον κυπριακό βορρά. Η κυβέρνηση και τα κόμματα (όλα τα κόμματα, ακόμα και ο ΔΗΣΥ, που τόχητκε και τάσσεται αναφανδόν υπέρ του σχεδίου Ανάν) κατήγγειλαν τη συγκεκριμένη ενέργεια ως αυθαίρετη και παράνομη, που παραβιάζει και τον κυπριακό νόμο και τα ηγεμονικά του ΟΗΕ.

Στην Αθήνα, όμως, δεν κουνήθηκε φύλλο. Οσο και αν πιέστηκε από δημοσιογράφους, ο εκπρόσωπος Τύπου του ΥΠΕΞ επαναλάμβανε μονότονα την ίδια απάντηση: η ελληνική κυβέρνηση θεωρεί ότι οι όποιες δράσεις και μέτρα δεν μπορεί να γίνονται εκτός πλαισίου αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ. Για το αν η συγκεκριμένη αμερικανική ενέργεια είναι εντός ή εκτός πλαισίου του ΟΗΕ, αν είναι νόμιμη ή παράνομη, καμιά κουβέντα, καμιά κρίση, καμιά κριτική, πόσο μάλλον καταγγελία. Σούζα μπροστά στον πλανητάρχη η κυβέρνηση Καραμανλή, αδειάζει ταυτόχρονα τον Παπαδόπουλο, στέλνοντάς του για μια ακόμα φορά το μήνυμα, ότι πρέπει να καθαρίσει μόνος του, χωρίς να υπολογίζει σε στήριξη από την Αθήνα.

■ Ανοίγουν το δρόμο

Η ψηφοφορία για την εκλογή αντιπροσώπων για το συνέδριο του ΠΑΣΟΚ ήταν ταυτόχρονα και δημοψήφισμα επί μιας σειράς ερωτημάτων τα οποία είχαν επεξεργαστεί οι άνθρωποι του Γιωργάκη. Ενα από τα ερωτήματα αφορούσε τη μονιμότητα των δημόσιων υπαλλήλων. Οταν ρωτήθηκε ο Γιωργάκης για την πρωτοπορία του θέση, υπέρ ή κατά της μονιμότητας των νεοπροσλαμβανόμενων δημόσιων υπαλλήλων, απάντησε πως δεν θέλει να εκφέρει γνώμη, για να μην... επηρεάσει τους ψηφοφόρους.

Εν προκειμένω, σημασία δεν έχει το τι θα βγάλει το πασοκού δημοψήφισμα. Σημασία έχει που ένα θέμα, όπως η μονιμότητα των δημόσιων υπαλλήλων, από αδιαπροηγμένο, όπως θεωρούνταν μέχρι πρότινος, μετατρέπεται σε διαπραγματεύσιμο. Το ΠΑΣΟΚ φτιάχνει κλίμα ή -καλύτερα- συντρεί και ενισχύει το κλίμα που καλλιεργείται εδώ και καρό. Τυχαία νομίζετε έκανε βουλευτές τους Μάνο - Ανδριανόπουλο ο Γιωργάκης; Οσο για τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία του ΠΑΣΟΚ, που υποτίθεται ότι δεν συζητά αυτό το θέμα, έκανε τουμπεκί ψιλοκομένο και δέχτηκε να υπάρχει το συγκεκριμένο ερώτημα στο εσωκομματικό δημοψήφισμα.

Na διαχωριστεί η Εκκλησία από το κράτος

Αν δεν τους πληρώναμε δεν θα μοις έπεφτε λόγος. Θα γελάγαμε με τα καμώματά τους και τα ροζ σκάνδαλα και σκανδαλάκια τους και το πολύ να στηλιτεύμε την υποκρισία τους. Ομως το παπαδαριό το πληρώνουμε εμείς, μέσω του κρατικού προϋπολογισμού, και γ' αυτό μας πέφτει λόγος. Τους έχουμε καθισμένους στο σβέρκο μας ως εκπροσώπους κρατικής θρησκείας, χωρίς να αλλάξει η συνταγματική διάταξη περί κρατουμένων θρησκείας, χωρίς να καταργηθεί ο κρατικός προστηλυτισμός με τη διδασκαλία των Θρησκευτικών από το νηπιαγωγείο ακόμα, χωρίς να πάψει το κράτος να πληρώνει τους μισθούς παπάδων και δεσποτάδων, να χρηματοδοτεί τις επιχειρήσεις τους, να τους περιβάλλει με προκλητικές φροσεπαλλαγές κ.λπ. Μιλούν, δηλαδή, για κάπιον εκουγχρονισμό και όχι για διαχωρισμό.

Δεν χρειάστηκαν παρά οι αποκαλύψεις ενός δεκαπενθήμερου για να πέσει κατακόρυφα η δημοτικότητα των δεσποτάδων και του επικεφαλής τους, που μέχρι πρότινος βρισκόταν στα ύψη. Ένα τελευταίο γκάλοπ της Kapa Research, που παρουσιάστηκε σε εκπομπή του Megα, κατέγραψε ότι η πλειονότητα των πολιτών επιθυμεί να γίνει δημοψήφισμα για το διαχωρισμό της Εκκλησίας από το κράτος. Ακόμα πιο εντυπωσιακό είναι το αποτελεσμα στο ερώτημα τί θα ψήφιζαν σε ένα τέτοιο δημοψήφισμα. Το 61,9% δηλώνει ότι θα ψήφιζε υπέρ του διαχωρισμού. Ποσοστό που θυμίζει τις διαδικασίες του δημοψηφίσματος για τη μοναρχία το 1974.

Θα μας πει ίσως κάπιος πως αυτά τα ποσοστά εκφράζουν σε μεγάλο βαθμό το θυμό των πολιτών για τα καμώματα των δεσποτάδων. Ένα θυμό που θα καταλαμάσει όταν σταματήσει ο θόρυβος και τα πράγματα επανελθουν στην προηγούμενη κατάσταση. Ετσι είναι, όμως, γιατί τα αστικά κόμματα δεν εκμεταλλεύονται αυτόν τον θυμό για να επιφέρουν αυτόν τον εκουγχρονισμό, αν πραγματικά τον θέλουν; Την απάντηση την έχουμε δώσει και άλλη φορά. Γιατί η ορθοδοξία αποτελεί βασικό στοιχείο της νεοελληνικής εθνικής ιδεολογίας και κανένα κόμμα δεν θέλει ριζικές λύσεις. Κι όταν λέμε κανένα εννοούμενο κανένα. Συμπεριλαμβανόμενων και των κομμάτων της καθεστωτικής αριστεράς, τα οποία περιλαμβάνουν μεν αυτό το αίτημα στα προγράμματά τους, όμως άφησαν και αυτή την ευκαιρία ανεκμετάλλευτη, θεωρώντας ήσσονος σημασίας το συγκεκριμένο ζήτημα. Ψελλισαν μερικές κουβέντες στις ανακοινώσεις τους, αλλά δεν κατέβηκαν στον κόσμο, δεν έκαναν ζύμωση, δεν έθεσαν κεντρικά πολιτικά το ζήτη-

μένος. Αυτό, όμως, δεν το θέλουν με τίποτα οι παπάδες. Γιατί ξέρουν πολύ καλά, ότι με τις φτωχίες που έχει ο κόσμος πολύ λίγοι θα είναι αυτοί που θα προσφερθούν εθελοντικά να πληρώνουν φόρο για να συντηρούν οι δεσποτάδες της Μερτσέντες τους, τις βίλες τους, τις γκόμενες και τους γκόμενους και τις κοιλάρες τους. Ο, τι ρίζουν στο παγκάρι και πολύ τους πάει.

■ Ποια κάθαρση;

Από εκεί και πέρα, είναι αστείο να συζητάμε για την κάθαρση που δε-

σμεύτηκαν ότι θα επιφέρουν οι δεσποτάδες.

Το κουκούλωμα που επιχειρούν είναι τόσο φανερό που επισημαίνεται ακόμα και από τον αστικό Τύπο. Οχι μόνο από εκείνη τη μεριδια του που «ποιάζει» στον ενδοεκκλησιαστικό καυγά (κυρίως δεξιές εφημερίδες), αλλά και από εκείνη τη μεριδια που ενδιαφέρεται κυρίως για τη σταθερότητα του συστήματος και επιθυμεί κάπιον εκσυγχρονισμό εξευρωπαϊσμό των σχέσεων Εκκλησίας και κράτους. Αυτό που έγινε με τον εκπρόσωπο Τύπου και εξ απορρήτων του Χριστόδουλου Επιφανίο Οικονόμου είναι το πιο χαρακτηριστικό. Ο τύπος πήγε να αγοράσει κασέτες με περιεχόμενο επιλήψιμο για τους αντιπάλους του Χριστόδουλου, του την έστησαν, αναγκάστηκε υποκριτικά να υποβάλλει την παραίτησή του και ο Χριστόδουλος όχι μόνο δεν την έκανε δεκτή αλλά, όπως ακούγεται, τον προορίζει και για μητροπολίτη Αιτωλοακαρνανίας. Και πρέπει να αληθεύει αυτό, γιατί έχει πρωθήσει σε μητροπόλεις όλα τα «πνευματικά του τέκνα». Ο ορχιεπίσκοπος, που επί τρία χρόνια κρατούσε στο συρτάρι του τις ροζ κασέτες με τον Παντελεήμονα, με το επιχείρημα ότι δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη γιατί είναι προϊόντα παρανομών πράξεων, έστειλε έναν από τους μυστικούς μυβούλους του να αγοράσει τέτοιες κασέτες, προσδοκώντας ότι θα βρει στοιχεία για αντιπάλους του και θα τους βάλει στο χέρι. Είναι δυνατόν αυτός ο άνθρωπος να κάνει κάθαρση, όχι με τη νομικοπολιτική αλλά με την ηθικοεκκλησιαστική έστω σημασία του όρου;

Ο Χριστόδουλος πλέον δέχεται πυρά και από τον «εν Χρυσοπηγή αδελφό» του Αμβρόσιο, ο οποίος δεν περιορίζεται απλά να αμφισβητήσει την ικανότητά του για κάθαρση, αλλά αποκαλύπτει ευθέως ότι είχε σχέσεις με τον Γιοσάκη και τον Βαβύλη και «ενδιαφερόταν» για την εκλογή στο πατριαρχείο Ιερουσαλήμων.

Θέλετε άλλο παράδειγμα για την ποιότητα της κάθαρσης; Δείτε πώς παταζαρεύουν οι Βαβύλη και τον Τριανταφύλλη. Κινούνται άνετα σε εκκλησιαστικούς και δικαστικούς κύκλους, «παίζουν» με τα ΜΜΕ, πρεσβυτερούς τους δεσποτάδες και προσπάθειες απαιτούν συνήθως και εξιλαστήρια θύματα και ουδείς προσφέρεται αυτοβούλως γ' αυτό το ρόλο, τα πράγματα γίνονται ακόμα πιο δύσκολα.

Όλες οι προσπάθειες που γίνονται,

λοιπόν, είναι προσπάθειες ελέγχου της κρίσης και όχι προσπάθειες που θα οδηγήσουν, έστω «κάπιοια στιγμή», στο διαχωρισμό της Εκκλησίας από το κράτος.

Λιστικό κόμμα ερίζουν πάνω στο μνημείο του «ναι», μολονότι και τα δύο κάλεσμαν τους ψηφοφόρους να εγκρίνουν το ευρωσύνταγμα. Γιατί ερίζουν; Γιατί το συντριπτικό ποσοστό υπέρ του «ναι» (76,73%), όταν αναχθεί στη μειοψηφία των ψηφοφόρων στο δημοψήφισμα, ενώ ο πρωθυπουργός Θαϊπάτερο δηλώνει «πολύ ικανοποιημένος»!

Στην Ελλάδα, βέβαια, δεν έχουμε τέτοια προβλήματα. ΝΔ και ΠΑΣΟΚ

Ναι να είναι κι ας είναι και μειοψηφικό

Πανηγυρίζουν στην ΕΕ. Το πρώτο δημοψήφισμα που έγινε για το Ευρωσύνταγμα, το ισπανικό, έβγαλε μεγάλο ποσοστό υπέρ του «ναι». Σιράκ, Σολάνα και Μπαρόζο μιλήσαν για «πολύ ισχυρό μήνυμα» για όλους τους ευρωπαίους πολίτες, που «δείχνει το δρόμο και στις άλλες χώρες που θα επικυρώσουν τη Συνθήκη στους προσεχείς μήνες». Στην Ισπανία, όμως, τα πράγματα δεν είναι και τόσο ενθουσιώδεις. Λαϊκό και Σοσια-

Λυκοσυμμαχία σε δράση

Βλέποντας τα χαμόγελα

Μπους και Σιράκ στη μεταξύ τους συνάντηση, αλλά και την «επίθεση» φιλίας του «πλανητάρχη» στη «γερασμένη Ευρώπη», κατά τη επίσκεψή του στις Βρυξέλλες, δύο πράγματα μας ήρθαν στο μυαλό. Το πρώτο ήταν μια παλαιότερη επίσκεψη του Γάλλου προέδρου στην Αλγερία, που αγκαλιάστηκε από πολλούς διαδηλωτές που τον επευφημούσαν για τη «σωστή» στάση που κράτησε η χώρα του στον πόλεμο του Ιράκ και το δεύτερο τα λόγια του Τσόμου για τη δεύτερη θητεία Μπους, που θα φέρει τα πάνω κάτω αλλά και παραπλήσιες «αναλύσεις» που μιλούσαν για τον κίνδυνο ακόμα μεγαλύτερης απομάκρυνσης της αλαζονικής Αμερικής από την «κοινωνικά ευαίσθητη» Ευ-

ρώπη.

Οι ιρακινές εκλογές πρώτα και οι πρόσφατοι ενογκαλισμοί στη συνέχεια, που συνοδεύτηκαν από την ευρωπαϊκή κάλυψη της εκλογικής φάσης του Ιράκ και την πρόθεση της ΕΕ να ανοίξει γραφείο στη Βαγδάτη και να αναλάβει δράση στην εκπαίδευση ιρακινών μπάτσων και δικαστών (στους τελευταίους ίσως θα μπορούσαν να συμβάλουν και οι «δικοί μας» συνάδελφοί τους, έχουν όλα τα προσόντα όπως δεξήνουν και οι τελευταίες αποκαλύψεις) έδειξαν με τον πιο ανάγλυφο τρόπο το ρόλο της «ευαίσθητης» Ευρώπης στο ιρακινό ζήτημα.

Έχουμε ξαναγράψει απ' αυτές εδώ τις στήλες ότι ήταν απόλυτα φυσικό κι αναμενόμενο η «δημοκρατική Ευρώπη» να

μην έχει κανένα διλλήμα ποιον να επιλέξει, το αντάρτικο ή την αμερικανοβρετανική κατοχή. Το ταξικό της κριτήριο την οδηγεί κατευθείαν στους πρώτους

έστω κι αν δεν πολυγουστάρει τους «Ράμπτο» του Πενταγώνου να σουλατσάρουν στη μεγαλύτερη πετρελαιοφόρα περιοχή του κόσμου. Αυτό δε σημαίνει

ότι δεν διατηρούν τις επιφυλάξεις τους και δεν αρνούνται να ευθυγραμμιστούν με την αμερικανική πολιτική. Σαν γνήσιοι ιμπεριολιστές έχουν κι αυτοί τα συμφέροντά τους. Εφόσον όμως δε μπορούν να ελέγχουν το αντάρτικο, στηρίζουν την «επιστροφή στη δημοκρατία», από απόσταση όμως. Δεν βάζουν το χέρι τους στη φωτιά. Το πολύ-πολύ να σβήσουν κάποια χρέη (όπως κάνουν οι Γερμανοί, που υποσχέθηκαν ότι θα διαγράψουν το 80% του ιρακινού χρέους) και να δεχτούν να εκπαίδευσουν κάποιους μπάτσους και δικαστές. Μέχρι εκεί όμως γιατί παραπέρα κάνει τζίζ. Δεθαντούν στρατό για να παραλάβουν φέρετρα έναντι μερικών ψήφουλων που τους τάζει η αμερικανική υπερδύναμη.

Απ' την άλλη, ούτε στο ζήτημα του Ιράν, ούτε στο ζήτημα του εμπάργκο όπλων στην Κίνα υπήρξε καμία συμφωνία. Η κάθε πλευρά διατήρησε τις θέσεις της. Γι' αυτό ουδέν νεότερο προκύπτει από την επίσκεψη Μπους στις Βρυξέλλες, πέραν της αποκαλύψης για μια ακόμα φορά του χαρακτήρα της ΕΕ σαν μιας ιμπεριαλιστικής δύναμης που κινείται όχι με βάση τα συμφέροντα των λαών αλλά τα δικά της οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα. Για όσους είχαν αυταπάτες, δηλαδή, ότι η «δημοκρατική» Ευρώπη θα μπορούσε να μπει φρένο στην αμερικανική «επελαση». Για μιας τίποτα το καινούργιο που μπορεί να στοιχειώθετεί σημαντική αλλαγή στις ενδο-ιμπεριαλιστικές σχέσεις.

Η μεγαλύτερη πολιτιστική καταστροφή από το 1258

Τουλάχιστον ένα εκατομμύριο βιβλία, 10 εκατομμύρια ντοκουμέντα και 14.000 αρχαία έργα τέχνης έχουν χαθεί κατά τη διάρκεια της αμερικανικής εισβολής και κατοχής στο Ιράκ. Πρόκειται για τη μεγαλύτερη πολιτιστική καταστροφή από το 1258 που οι απόγονοι του Τζένγκις Χαν κατέστρεψαν τη Βαγδάτη. Την καταγγελία αυτή έκανε ο βενεζουελάνος συγγραφέας Φερνάντο Μπάιεζ σε συνέντευξη που έδωσε πρόσφατα στο πρακτορείο Inter Press Service κατά τη διάρκεια σύντομης επίσκεψής του στο Καράκας.

Ο Φερνάντο Μπάιεζ είναι ειδικός για υποθέσεις καταστροφής βιβλιοθηκών και πήρε μέρος στην καταγραφή της καταστροφής πολιτιστικών και θρησκευτικών αντικειμένων στο Ιράκ. Είναι επίσης ο συγγραφέας του βιβλίου «Η πολιτιστική καταστροφή του Ιράκ και η παγκόσμια ιστορία της καταστροφής βιβλίων», που εκδόθηκε στα Ισπανικά.

Το έργο και οι καταγγελίες του ότι οι δυνάμεις κατοχής παραβιάζουν τη Συνθήκη της Χάγης του 1954 για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς σε περίοδο πολέμου προκάλεσαν την εχθρότητα της Ουάσιγκτον. Η αμερικανική πρεσβεία αρνήθηκε να του χορηγήσει βίζα εισόδου στις ΗΠΑ για να πάρει μέρος σε συνέδρια. Του απαγορεύτηκε επίσης να επιστρέψει στο Ιράκ για να συνεχίσει τις έρευνες. «Είναι όμως πολύ αργά – όπως δήλωσε – γιατί έχουμε ήδη στα χέρια μας ντοκουμέντα, σκηνές και φωτογραφίες που θα χρησιμοποιήθουν ως αποδείξεις των βαρ-

βαροτήτων που διαπράχτηκαν».

Στη συνέντευξή του, μεταξύ άλλων, κατηγόρησε τις ΗΠΑ και τους συμμάχους τους ότι παραβιάζουν τη Συνθήκη της Χάγης, η οποία ορίζει ότι η πολιτιστική κληρονομιά πρέπει να προστατεύεται σε περίπτωση ένοπλης σύγκρουσης. Αυτό αποτελεί ποινικά αξιόποινο αδικήμα, για αυτό και, όπως είπε, η Ουάσιγκτον δεν έχει υπογράψει ούτε τη Συνθήκη της Χάγης ούτε το πρωτόκόλλο που προστέθηκε σ' αυτήν το 1999.

Οταν του επισημάνθηκε ότι, σύμφωνα με τα ρεπορτάρια, αυτοί που λεηλάτησαν τα μουσεία και τις βιβλιοθήκες ήταν Ιρακινοί και όχι αμερικανοί στρατούτες, κατηγόρησε τον αμερικανικό στρατό για εγκληματική αδιαφορία για την προστασία των βιβλιοθηκών, των μουσείων και των αρχαιολογικών χώρων, δίνοντας έτοις το πράσινο φως στις λεηλασίες, παρά τις προειδοποιήσεις από την UNESCO, από τον ΟΗΕ, από το Ανατολικό Ινστιτούτο του Πανεπιστημίου του Σικάγο και άλλους σχετικούς φορείς.

Στη συνέχεια κατηγόρησε τις αμερικανικές και τις υπόλοιπες δυνάμεις κατοχής για άμεση συμμετοχή στην καταστροφή και τη λεηλασία της πολιτιστικής κληρονομιάς του Ιράκ. Κατήγγειλε ότι αμερικανοί και πολωνοί στρατιώτες ακόμη και σήμερα ληστεύουν και πουλούν αρχαιολογικούς θησαυρούς κατά μήκος των συνόρων με την Ιορδανία και το Κουβέιτ, όπου έμποροι έργων τέχνης πληρώνουν για μια πλάκα της περιόδου των Σουμερίων μέχρι 57.000 δολάρια. Κατήγγειλε ότι

στρατιώτες έβγαζαν και έπαιρναν ως σουβενίρ πλίνθους από την αρχαία πόλη των Σουμερίων Ουρ, ότι προσπάθησαν να σκάψουν και να αφαιρέσουν πλίνθους από την Πύλη Ιστάρ, ότι στα τέλη Μαΐου του 2004, πιάστηκαν ιταλοί καραμπινιέροι την ώρα που προσπαθούσαν να πουλήσουν λεπλατημένα έργα τέχνης δίπλα στα σύνορα στο έδαφος του Κουβέιτ. Κατήγγειλε ότι το Μάιο του 2004 στη Νασιργία κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων με την πολιτοφυλακή του σίτη Κιλιρικού Μογκτάντα Αλ – Σαντρ καταστράφηκαν 40.000 θρησκευτικά χειρόγραφα από πυρκαγιά που προκάλεσαν τα

κατοχικά στρατεύματα. Αποκάλυψε ότι πολωνικά στρατεύματα οδηγούσαν βαριά οχήματα κοντά στο Παλάτι Νεμπουσχαντέζαρ του βου αιώνα π.Χ και κάλυψαν μεγάλη έκταση της περιοχής με άσφαλτο, προκαλώντας ανεπανόρθωτες καταστροφές στον αρχαιολογικό χώρο. Τέλος, αναφέρθηκε στην καταγγελία του Βρετανικού Μουσείου ότι πολωνικά στρατεύματα κατέστρεψαν μέρος των ερειπίων της αρχαίας Βαβυλώνας.

Οταν ωρατήθηκε για το οικονομικό κόστος της καταστροφής, ο Φερνάντο Μπάιεζ τη χαρακτήρισε ανυπολόγιστη και ανέφερε ενδεικτικά ότι μόνο

στην Εθνική Βιβλιοθήκη της Βαγδάτης κάηκαν περίπου ένα εκατομμύριο βιβλία, μεταξύ των οποίων πολιτιστικά έκδηματα από την Αραβική Νάχτες, μαθηματικές διατρίβες του Ομάρ Καγιάμ, έργα των φιλοσόφων Αβίσενα και Αβερόες. Από το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο εξαφανίστηκαν τουλάχιστον 25 έργα τέχνης ανυπολόγιστης αξίας και 14.000 μικρότερης αξίας. Πολύ σοβαρές καταστροφές υπέστησαν και η βιβλιοθήκη αλ-Αουκάφ, που είχε περισσότερα από 5.000 ισλαμικά χειρόγραφα, η βιβλιοθήκη Μπαγίτ αλ-Χίκμα και οι πανεπιστημιακές βιβλιοθήκες. Συνολικά, σύμφωνα με τον Φερνάντο Μπάιεζ, χάθηκαν στο Ιράκ τουλάχιστον 10 εκατομμύρια ντοκουμέντα.

Πώς αντέδρασαν οι αμερικάνοι στις καταγγελίες αυτές; Για να αιμβλύνουν τις εντυπώσεις, σύμφωνα με τον Φερνάντο Μπάιεζ, έσπευσαν να ενταχθούν ξανά στην UNESCO, από την οποία είχαν αποχωρήσει κατά τη διάρκεια της προεδρίας του Ρόναλντ Ρίγκαν (1981 – 1989), με το πρόσχημα ότι χρησίμευες ως «κομμουνιστικό μέτωπο» και παράλληλα βοήθησαν στον εντοπισμό της περιφημησης «Κυρίας της Ουάρκα», γνωστής και ως «Μόνα Λίζα της Μεσοποταμίας», η αξία της οποίας κυμαίνεται στα 100 – 150 εκατομμύρια δολάρια.

Ο ύποπτος, που ονομάζεται Φαρχάν, πρώτα είπε ναι και έπειτα όχι. Πολλοί Ιρακινοί βλέπουν με σκεπτικισμό αυτά τα προγράμματα. «Είναι κατασκευασμένα. Δεν είναι αλήθε

Και όμως κινείται

Μπορεί η «διεθνής κοινή γνώμη» να έσπευσε να χαιρετίσει τις ιρακινές εκλογές και οι κατακτητές να προσπαθούν να πείσουν ότι ο «άνεμος της δημοκρατίας» φύσηξε επιπλέους στη χώρα του Τίγρη και του Ευφράτη, τα δυσάρεστα όμως γι αυτούς νέα έρχονται καθημερινά όσο κι αν προσπαθούν να τα υποβαθμίσουν τα ΜΜΕ, που ασχολούνται με τη διεθνή σζήτηση στη ληστο-συμμορία του ΝΑΤΟ, με το τι είπε ο Μπους και τι απάντησε ο Σιράκ καθώς και με το ποιος θα είναι ο νέος πρωθυπουργός της «ενότερης δημοκρατίας της Μέσης Ανατολής» (για να θυμηθούμε και τον «πλανητάρχη»).

Το μέτωπο του Ιράκ συνεχίζει να είναι θερμό με επίκεντρο την σουνιτική επαρχία Ανημπάρ και την πρωτεύουσά της, το Ραμάντι (μια πόλη 400.000 κατοίκων 110 χιλιόμετρα δυτικά της Βαγδάτης), όπου η απαγωγή ενός Αμερικανού στρατιώτη το περασμένο Σάββατο αποτέλεσε το έναυσμα για την αναζωπύρωση των συγκρούσεων μεταξύ ανταρτών και Αμερικανών. Οι τελευταίοι μάλιστα έριξαν από ελικόπτερα φυλλάδια που απειλούσαν με αντίποινα τον πληθυσμό, αν οι αντάρτες δεν απελευθερώσουν τον κρατούμενο. Οι συγκρούσεις που ξέσπασαν είχαν σαν αποτέλεσμα να υποχωρίσουν οι Αμερικανοί από την πόλη κάτω απ' τις συνεχείς επιθέσεις των ανταρτών με ρουκέτες, οι οποίοι, σύμφωνα με τον ανταποκριτή του πρακτορείου Μαρκαράτ Αλ-Ισλάμ, κατόρθωσαν να καταρρίψουν ένα ελικόπτερο Απάτσι την Κυριακή και να σκοτώσουν έναν υψηλόβαθμο Αμερικανό στρατιωτικό μετά από επίθεση αυτοκτονίας.

Φυσικά, κανένα απ' τα πα-

τούσαμε το κορίτσι και ο Αμπτουλάχ το έσφαξε» είπε ο Φαρχάν».

Μη φανταστείτε ότι τα παραπάνω μακροσκελή αποσπάσματα προέρχονται από κάποια φιλικά προσκέμμενη στην ιρακινή αντίσταση ισλαμική ιστοσελίδα. Από σχετικό όρθρο του «Ρόιτερ»(21/2/05) προέρχονται και αποκαλύπτουν ότι με την χοντροκομμένη αυτή προπαγάνδα οι Αμερικανοί και τα τσιράκια

ραπτάνω γεγονότα δεν επιβεβαιώθηκε από κανένα ειδησεογραφικό πρακτορείο (ούτε καν το Αλ-Τζαζίρα). Ομως, το γεγονός ότι υπήρξαν συγκρούσεις στο Ραμάντι και τη γειτονική πόλη Χακλανίγια επιβεβαιώθηκε και από τα δυτικά ΜΜΕ. Το BBC, μάλιστα, στην ανταποκριση της περασμένης Τετάρτης (23/2) ανέφερε ότι έχει επιβληθεί βραδινή απαγόρευση κυκλοφορίας στο Ραμάντι, ενώ ένα ευρύ δίκτυο από στρατιωτικά μπλόκα έχει στηθεί απ' τις Αμερικανικές δυνάμεις. Σύμφωνα με το Ρόιτερ (23/2), παραδευμένο αυτοκίνητο ανατινάχτηκε σε αμερικανικό στρατιωτικό φυλάκιο την Τετάρτη, χωρίς όμως να αναφερθούν θύματα. Στη δε Χακλανίγια, που αριθμεί πάνω από 60.000 κατοίκους, τα αμερικανικά στρατεύματα εισέβαλαν την περασμένη Τετάρτη με τανκς και τεθωρακισμένα οχήματα κυνηγώντας αντάρτες (που θεωρείται ότι είναι αυτοί που διέφυγαν απ' τη Φαλούτζα), βρέθηκαν όμως αντιμέτωπα με τα πυρά των τελευταίων.

αποτελεί κομμάτι της ολομέτωπης προπαγανδιστικής εκστρατείας που βρίσκεται σε εξέλιξη, με στόχο να «νομιμοποιηθεί» στη συνειδηση συνολικά του ιρακινού λαού η νέα κυβέρνηση, να απομονωθούν οι αντάρτες, να καλλιεργηθεί κλίμα απογοήτευσης και ηττοπάθειας και να παρουσιαστεί η αποδοχή της κατοχής και η συνεργασία με τους κατακτητές ως η μοναδική ρεαλιστική διέξοδος.

Δεν ήταν, όμως, μόνο αυτές οι πόλεις που σημειώθηκαν συγκρούσεις και επιθέσεις αυτή τη βδομάδα. Σύμφωνα με το Αλ-Τζαζίρα (21/2), συγκρούσεις σημειώθηκαν και στη Μπακούμπτα με τους αντάρτες να σκοτώνουν οδηγούς φορτηγών που μετέφεραν προμήθειες του ιρακινού στρατού και να τα καίνε. Στην πόλη Χιτ, δύο αμερικανικά στρατιωτικά οχήματα έγιναν παρανάλωμα του πυρός όταν χτυπήθηκαν από τις ρουκέτες των ανταρτών. Και στην Χαντίθα, όπως μας πληροφορεί το Αλ-Τζαζίρα, αμερικανικά αεροπλάνα βομβάρδισαν κυβερνητικά κτίρια τη Δευτέρα, συμπεριλαμβανομένου ενός γραφείου του Δήμου, μετά από συγκρούσεις που σημειώθηκαν με τους αντάρτες.

Το Ρόιτερς παραδέχεται, ότι ακόμα και μέσα στη Βαγδάτη οι αντάρτες κρατούν σταθερά τις θέσεις τους. Αναφέρει η ανταποκριση της περασμένης Τρίτης (22/2): «Σχεδόν δυο χρόνια μετά την κατόληψη της Βαγδάτης απ' τις αμερικανικές δυνάμεις, οι αντάρτες κρατούν πειραστικά τις θέσεις τους κατά μήκος των κεντρικών δρόμων της πόλης, μόλις 1500 μέτρα από το αρχηγείο του αμερικανικού στρατού. Μια περιοχή που παλιά έσφυζε από ζωή, η οδός Χάιφα, είναι τώρα μια απαγορευμένη απόκοσμη ζώνη όπου ελάχιστοι νευρικοί μοτοσικλετιστές περνάνε επιταχύνοντας ανάμεσα απ' τους αντάρτες, φοβούμενοι τις βόμβες κατά μήκος των δρόμων που είναι η προσφιλής μέθοδος επίθεσης των ανταρτών». Σύμφωνα με το Γαλλικό Πρακτορείο (22/2), την Τρίτη 30 αστυνομικοί τραυματίζονταν και τέσσε-

ρις σκοτώνονταν από επίθεση αυτοκτονίας σε κονβόι περιπολικών στη Βαγδάτη.

Αστοθής είναι, σύμφωνα με τους Τάιμς της Νέας Υόρκης (22/2), και η κατάσταση στη Μοσούλη (που τον περασμένο Νοέμβρη ολόκληρη η αστυνομική δύναμη της πόλης παραίτησε μετά από μπαράζ επιθέσεων σε αστυνομικά τμήματα). Οι Αμερικανοί συνεχίζουν να μετρούν νεκρούς με τους τέσσερις τελευταίους να σκοτώνονται την περασμένη Δευτέρα, οι τρεις απ' τους οποίους κατά τη διάρκεια βομβιστικής

επίθεσης την ώρα που προσπαθούσαν να σώσουν τραυματισμένο συνάδελφό τους. Οι τελευταίοι θάνατοι αύξησαν τις αμερικανικές απώλειες στους 1482 νεκρούς, σύμφωνα με το Πεντάγωνο.

Κατά τα άλλα, ο όνεμος της δημοκρατίας φυσάει. Μεταφέροντας την ουμή των πτωμάτων, θα συμπληρώναμε εμείς...

ΥΓ: Εκτός απ' τις επιθέσεις κατά των κατακτητών, δυστυχώς δεκάδες Ιρακινοί έχασαν τη ζωή τους από επιθέσεις αυτοκτονίας(;) κατά την θρησκευτι-

ζόμαστε την παρουσία των ξένων στρατευμάτων μέχρι να βασιστούμε 100% στους εαυτούς μας», ενώ δεν παρέλειψε να πλέξει το εγκώμιο του Μπλερ και των βρετανικών στρατευμάτων που «ποτελεύουν παράγοντα σταθερότητας στη χώρα».

Επιστρέτα που έχει πάρει το όνομα «δημοκρατία στο Ιράκ» βρίσκει τον κατάλληλο εκφραστή της και οι κατακτητές λειαίνουν το έδαφος για την εφαρμογή της. Φτάνοντας στο σημείο να αφήνουν να διαρρεύσουν δημοσιεύματα ακόμα και για συνδιαλλαγή με τους αντάρτες, που είναι «έτοιμοι» κι αυτοί να συνεργαστούν, αλλά αυτό θα γίνει με τη νέα κυβέρνηση κι όχι με την αφεντιά τους (αλήθεια, οι Αμερικανοί συνομίλησαν και με τις πάνω από 50 ανταρτικές ομάδες άραγε). Αυτοί σαν εγγυητές της «ασφάλειας» θα συνεχίζουν το... θεάρεστο έργο τους με το να κυνηγούν τους «τρομοκράτες», να δολοφονούν και να συλλαμβάνουν υπόπτους ιδιαίτερα στην «αμαρτωλή» σουνιτική επαρχία Ανημπάρ (της οποίας μόνο το 2% των κατοίκων έχουν τη δύναμη να το κάνουν εφόσον ο ιρακινός στρατός και η αστυνομία είναι κι αυτά διαβρωμένα απ' τους αντάρτες.

Θα μπορέσουν έποι να ξεγελάσουν τον Ιρακινό λαό και σε ποιο βαθμό; Η επιχείρηση «ξεραϊσμός της κατοχής» είναι καταδικασμένη να αποτύχει κι αυτό θα φανεί αργά ή γρήγορα όταν η νέα κυβέρνηση θα παίρνει μέτρα για την «ασφάλεια απ' τους τρομοκράτες». Για την ώρα οι «τρομοκράτες» κάνουν πολύ καλά τη δουλειά τους και δεν υπάρχει μέρα που να μην γίνονται φονικές επιθέσεις, με τους κατακτητές και τα τσιράκια τους να μετρούν νεκρούς και τραυματίες.

Η επιλογή του 58χρονου γιατρού απ' την Καρμπάλα και η γένη του παλαιότερου ισλαμικού κόμματος του Ιράκ (Ντάουα), Ιμπραήμ Αλ-Τζαφάρι, για τη θέση του υποψήφιου πρωθυπουργού από την Ενωμένη Ιρακινή Συμμαχία (το κόμμα που κέρδισε στις προσφατες ιρακινές εκλογές με 48%) δεν ήταν τυχαία. Ο Τζαφάρι που το σκασε απ' το Ιράκ το 1980 και πέρασε τα τελευταία 20 χρόνια στο Λονδίνο (αφού πρώτα είχε πάει στο Ιράν για κάποια χρόνια), θεωρείται ο πλέον σεβαστός και «ενωτικός». Σίτης πολιτικός. Οι δηλώσεις του ότι ακόμα και ο Μοκτάντα Σάντρ (ο ριζοσπάστης Σίτης Κληρικός, ο στρατός του οποίου αποτέλεσε μεγάλο αγκάθι για τους Αμερικανούς πριν από μερικούς μήνες) μπορεί να παίξει εναντίον εποικοδομητικό ρόλο στο «νέο Ιράκ» καθώς και ότι σεβέται τους «Σουνίτες αδελφούς» που δεν πιστεύουν στις εκπολιτείες τους οποίους κάλεσε να συμμετάσχουν στην εκπόνηση του νέου Συντάγματος, υποδηλώνοντας ένα πολιτικό που μπορεί να παίξει με τον καλύτερο τρόπο το ρόλο που θέλουν οι Αμερικανοί. Να νομιμοποιήσει δηλαδή τη νέα κυβέρνηση που βγήκε απ' την τελευταία εκλογική φάση όχι στη «διεθνή κοινή γνώμη» (αυτή την έχει ήδη στο τοστάκι της) αλλά στον ίδιο τον Ιρακινό λαό που βλέπει τους Αμερικανούς και τους Βρετανούς κατακτητές και τους σηκώνεται η τρίχα.

Ο ίδιος έχει ήδη δεχάσει τι

Ποιος ποιον;

Από το ένα τούνελ βγαίνουμε στο άλλο μπαίνουμε. Αμέσως. Πριν προλάβουμε να δούμε μια αχτίδα φωτός. Το μόνο που αλλάζει είναι η ονομασία του τούνελ κι αυτός που εισπράττει στα διόδια. Είτε το τούνελ ονομάζεται «ένταξη στην ONE» και το διαχειρίζεται ο κυβέρνηση Σημίτη είτε λέγεται «διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος και το διαχειρίζεται ο κυβέρνηση Καραμανλή, ίδιο είναι το αποτέλεσμα. Σκληρή λιτότητα σε μισθούς και συντάξεις, αβάσταχτη φορολογία, πετσόκομρα των κοινωνικών δαπανών και αντεργατικές αναδιαρθρώσεις. Και η ανεργία σταθερή αξία, είτε υπάρχει μια μικρή οικονομική ανάκαμψη είτε ο ελληνικός καπιταλισμός βοίσκεται σε κοίσπ.

Μας λένε: υπάρχει ψηλό έλλειμμα και γ' αυτό πρέπει να σφίξουμε και πάλι το ζωνάρι. Περίπτωση να δανειστεί το κράτος για να διαχειριστεί το έλλειμμα δεν υπάρχει, γιατί έχουμε και ψηλό χρέος, πάνω από το επιτρεπόμενο από το Σύμφωνο Σταθεούστης όδιο.

Ρωτάμες: ποιος το δημιούργησε αυτό το έλλειμμα; Το δημιούργησαν μήπως οι μισθωτοί και συνταξιούχοι; Αυτοί κάθε χρόνο υφίστανται μείωση των εισδομάτων τους. Το δημιούργησαν μήπως οι κοινωνικές δαπάνες; Αυτές κάθε χρόνο γίνονται ολοένα και πιο ισχνές. Το δημιούργησαν μήπως η παιδεία, η περιθαλψη, η κοινωνική ασφάλιση; Εκεί την αθλιότητα διαδέχεται μόνο μεγαλύτερη αθλιότητα.

Ξέρουμε πολύ καλά πώς δημιουργήθηκε και αυτό το έλλειμμα. Ας μη μιλήσουμε για τις συνεχείς κρατικές δωρεές προς τους καπιταλιστές ή για τις λαμογιές και τη ρεμούλα που βασιλεύουν παντού. Ας μιλήσουμε μόνο για το μεγάλο πλιάτσικο της Ολυμπιάδας. Για τους μπετονιένους όγκους που χάσκουν παραπρέμονται σε όλη την Αττική, πληρωμένοι με τον ιδρώτα (και το αίμα) των εργαζόμενων. Για τα γεμάτα θησαυροφυλάκια των εργολάβων, των λαμόγιων της ΔΕΕ και μερικών αγίων οικογενειών στον τόπο μας. Τυχαίο είναι που ουδείς μιλά σήμερα γι' αυτό το σκάνδαλο των σκανδάλων, που υποθίκευσε την Ελλάδα νια δεκαετίες:

Αφού, λοιπόν, οι εργαζόμενοι δεν φταίνε σε τίποτα για το έλλειμμα, αφού αυτοί δεν βγήκαν ποτέ από το τούνελ της λιτότητας, γιατί θα πρέπει να πληρώσουν για τη μείωσή του; Ποιος να πληρώσει; Να πληρώσουν αυτοί που το δημιούργησαν, αυτοί που έχουν γεμάτα τα σεντούκια στις βίλες τους και προκαλούν καθημερινά με τη ζωή τους. Οι πραγματικοί «έχοντες και κατέχοντες», που το κράτος όχι μόνο δεν τους ζητά να πληρώσουν, αλλά τους χαϊδεύει με νέες προκλητικές φοροαπαλλαγές και τους υποκύπει με πειοισσότερο ζεστό γονίμια.

Μόνο που όλα αυτά δεν πρέπει κανείς απλά να τα σκέψεται ή να τα συζητάει. Πρέπει να τα κάνει πράξη. Γιατί κράτος και κεφάλαιο δεν καταλαβαίνουν από μουρμούρα. Εδικά το κεφάλαιο, που αποτελεί την πραγματική εξουσία. Με τη μουρμούρα το πολύ πολύ να αλλάξει σε μερικά χρόνια η κυβέρνηση. Και τί έγινε; Θα 'ρθει μια άλλη, θα δηλώσει ότι παρέλαβε καμμένη γη και μεγάλα ελλείμματα από την προηγούμενη που ήταν ανίκανη και η λιτότητα θα συνεχιστεί. Πράξη σημαίνει διεκδίκηση, σημαίνει απαίτηση, σημαίνει αγώνας.

Στις Φιλιππίνες διαδηλώνουν ενάντια στα κοινά γυμνάσια με τους Αμερικανούς, καταγγέλλοντας τους πραγματικούς τρομοκράτες (και όχι τα αντάρτικα κινήματα που δρουν στη γώρα).

■ Ψιχαρίζει (1)

Τον φτύνουν και αυτός συμπεραίνει ότι... ψιχαλίζει. Για τον Αλογοσκούφη ο λόγος, που αναφερόμενος στην απόφαση του Ecofin να δέσει υπό επιτροπεία την οικονομική πολιτική της κυβέρνησης δήλωσε: «Με τη χθεσινή απόφαση του Συμβουλίου Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών υιοθετούνται στο σύνολό τους οι πρωτοβουλίες της ελληνικής κυβέρνησης».

Τί αναφέρει η απόφαση του Ecofin; «Αναγνωρίζοντας ότι η προσπάθεια για την αναγκαία δημοσιονομική προσαρμογή προκειμένου να διορδωθεί πλήρως η κατάσταση εντός του 2005 μπορεί να έχει οικονομικό κόστος, το Συμβούλιο αποφάσισε να επεκτείνει την προθεσμία του 2005, που είχε τεθεί με τη σύσταση της 5ης Ιουλίου 2004, έως το 2006». Με άλλα λόγια, η έως τώρα δέσμευση της κυβέρνησης, ότι δια ριζει το έλλειμμα στο τέλος του 2005 κάτω από το 3% του ΑΕΠ, «δέσμευση» που αναφέρεται ρητά στον προϋπολογισμό που ψήφισε η νεοδημοκρατική πλειοψηφία στη Βουλή, δεωρείται από το Ecofin ως μπαρούφα. Γι' αυτό και δίνει παράταση ενός έτους. Θα μας πείτε, βέβαια, ότι και ο Αλογοσκούφης γνώριζε ότι ήταν μπαρούφα. Σύμφωνοι. Οχι όμως να βγαίνει και να καμαρώνει, όταν είναι νωπές ακόμα οι δικές του διαβεβαιώσεις, ότι το πρόβλημα δια ριζει λυθεί στα τέλη του 2005.

■ Ψιχαρίζει (2)

Είναι τόσο γελοίος ο άνθρωπος που στη συζήτηση που είχε με τους δημιοσιογράφους είπε τα εξής: «Επίσης, είναι σαφές, ότι αυτό που εννοεί η Επιτροπή όταν λέει ότι δέλει να τηρηθεί πιστά ο Προϋπολογισμός του 2005, είναι αυτό που εκείνη προβλέπει ότι δα συμβεί με τον Προϋπολογισμό του 2005, δηλαδή ζητά το έλλειμμα να φτάσει περίου στο 3,6% στο 2005 και όχι κάτω από το 3%». Παραδέχεται, δηλαδή, ότι η κυβερνητική πλειοψηφία στη Βουλή υποχρεώθηκε να ψηφίσει έναν ψεύτικο προϋπολογισμό, ο οποίος δεν πρόκειται να υλοποιηθεί! Και μη μας πείτε γιατί δεν αντιδρούν οι κυβερνητικοί βουλευτές. Θα σας δημιουργεί αυτό που γράφαμε όταν ψηφίζόταν ο προϋπολογισμός. Οτι δεν έχει καμιά σημασία να αναφερόμαστε στα μεγέθη, γιατί εδώ και χρόνια οι πειδαρογυμένοι λόγοι των

βουλευτών της πλειοψηφίας ψηφίζουν εν

παραιτούμαστε για το 1981.

Ψαθίδα

Οσοι απορείτε που ο Μητσοτάκης στηρίζει με τα χήλια τον Χρυσόδομο, ενώ η Ντόρα κρατάει αποστάσεις και μιλά ακόμα και για χωρισμό της Εκκλησίας από το κράτος, σκεφτείτε πως στο μάρκετινγκ υπάρχει η τακτική της φαλίδας. Κλείνουμε τον ανταγωνισμό στη μέση και τον συνδλίθουμε. Και μη μας πείτε τί δουλειά έχει η πολιτική με το μάρκετινγκ; Μπίζνες είναι πάνω απ' όλα η αστική πολιτική και το μητσοτακείκο ζέρει πολύ καλά πως γίνονται αυτές οι μπίζνες. Ο Δρακούμελ πιάνει τους δρησκόληπτους, η Ντόρα τους φιλελεύθερους και ο Κυριάκος ψαφεύει τις ψήφους που του εξασφαλίζουν ο μπαμπάς και η αδελφή.

■ Θράσος

Με δράσος χιλίων κλόουν βουλευτές του ΠΑΣΟΚ υπέβαλαν ερώτηση

■ Χωρίς σχόλια

Δελτίο Τύπου του υπουργείου Οικονομίας και
Οικονομικών, Λεύκωση, 12.2.2005

Απαντώντας σε ερώτηση δημοσιογράφων, αν δια ισχύει η δέσμευση της κυβέρνησης όσον αφορά την εισοδηματική πολιτική για το ένστολο προσωπικό των Σωμάτων Ασφαλείας, ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γιώργος Αλοννακόπουλος.

«Είναι προφανές ότι δια υλοποιηθεί η εξαγγελία που έχει κάνει η κυβέρνηση των περασμένο Νοέμβριο για το ένστολο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού Σώματος και του Λιμενικού Σώματος. Συγκεκριμένα, δια χορηγηθεί από 1-9-2005 και για τέσσερα χρόνια ποσοστό 2% κατ' έτος στο βασικό μισθό του ανδυπολοχαγού **πέραν της εισοδηματικής πολιτικής**».

«Είχα δυστυχώς την "αποχή" και ταυτόχρονα την τιμή και τη χαρά να γνωρίζω προσωπικά και οικογενειακά τον Μακαριώτα Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ.κ. Χριστόδουλο από τότε που ήταν Μητροπολίτης Δημητριάδος. Η γλυκύτητά του, το ευπροσήγορόν του προς κάθε άνθρωπο πάσχοντα ή σε ανάγκη ευρισκόμενο με οδήγησαν κοντά του από τα φοιτητικά μου χρόνια».

Προς Λινόν επιστολής Αποστόλου το ανάγνωσμα.

Ο διαβόητος Βαβύλης αποκαλύπτει τη φιλία του με τον Αρχιεπίσκοπο. Οπως κάθε πράκτορας, ξέρει να στέλνει τα μηνύματά του: Στηρίζετε με, γιατί έτσι και με ρίζες στην κόλαση 8' ανοίξω το στόμα μου και δεν μαλήσω μόνο για φιλίες και γνωριμίες, αλλά για όλα αυτά που δέλετε να μείνουν κρυφά.

■ Συνενοχή

Αν δέλουμε να καταλάβουμε ποιος είναι ο συνεκτικός ιστός που κρατάει το δεσποταριό ενωμένο σε περιόδους κρίσης, μολονότι ο ένας θα ήθελε να βγάλει τα μάτια του άλλου, δεν έχουμε παρά να εστιάσουμε σε κάποιους έντονους διαλόγους που είχε ο Χριστόδουλος με άλλους δεσποτάδες στη διάρκεια της συνεδρίασής τους εν ολομελεία (όπως δημοσιεύτηκαν στον Τύπο, από διαφορετικές φυσικές).

Του την έπεσε ο Καλαβρύτων Αμβρόσιος και αμέσως του απάντησε: «Κάτσε κάτω. Έσύ άρχισες τον πόλεμο. Δεν είσαι στο απυρόβλητο. Εχουν ακουστεί πράγματα και εις βάρος σου». Του την έπεσε ο Ζακύνθου Χρυσόστομος, λέγοντάς του ότι το πειριβάλλον του αναδίδει μπόχα, αλλά και πάλι δεν κώλεσε: «Γιατί πέφτεις έχω εσύ; Ήδω έχω το φάκελό σου».

Είναι η συνενοχή, λοιπόν, που τους κρατάει ενωμένους. Όλοι στην ίδια βρόμα είναι χωμένοι. Στη διαφορά, το δημαρχικό και την κραιπάλη. Κανένας τους, όμως, δεν τραβάει τα πράγματα στα άκρα, γιατί ξέρει πως μπορεί να έρθει και η δική του σειρά. Αναζητούν πάντα ένα νέο συμβίβασμό, μια νέα ισορροπία.

ΥΓ1: Υπό το φως των παραπάνω διαλόγων, μπορεί να γίνει αντιληπτή η κίνηση του εξ απορρήτων του Χριστόδουλου αρχιμαδρίτη Επιφάνιου Οικονόμου να πάει και να παζαρέψει κάποιες κασέτες που του πρόσφεραν έναντι 200 ευρώ [τελικά του την έφεραν και απλά τον βιντεοκόπησαν]. Άλλα και η στάση του Χριστόδουλου να καλύψει την κίνηση του Επιφάνιου, χαρακτηρίζοντάς την απλά «ανώριμη». Ο Επιφάνιος δεν πήγε εκεί μόνος του, αλλά με εντολή του Χριστόδουλου, ο οποίος έφαγε στοιχεία για τους ενδοσυνοδικούς του αντιπάλους.

ΥΓ2: Ως βασικότερο μέτρο «αυτοκάθαρσης» της Εκκλησίας προβάλλεται η δημιουργία ενός Ανωτάτου Συμβούλιου Ελέγχου με πρόεδρο τον Χριστόδουλο, στο οποίο θα πηγαίνουν όλες οι καταγγελίες. Οταν ο Χριστόδουλος απειλεί άλλους δεσποτάδες με κλειστούς φακέλους που περιέχουν στοιχεία σε βάρος τους, εκβιάζοντας τη σιωπή και τη στήριξή τους στο πρόσωπό του, καταλαβαίνετε τι είδους έλεγχο δια κάνει αυτό το Συμβούλιο, για το οποίο δεν τήρησαν ούτε τα προσήγματα και έβαλαν πρόεδρό του τον ίδιο.

■ Ηθοποιοί

Δεν θα φοράνε λένε-χρυσοποίκιλτα άμφια οι δεσποτάδες, για να μη σκανδαλίζουν τους πιστούς και να μη δίνουν αφορμή σε κακόβουλα σχόλια. Λέτε να είναι τόσο έξυπνη η κίνηση όσο δέλουν να την παρουσιάζουν; Οταν ο κόσμος πάει στο δέσποτο, βλέπει τους ηδονοποιούς να αλλάζουν κοστούμια, ανάλογα με τις ανάγκες του ρόλου. Ξέρει πολύ καλά ότι αυτό που βλέπει δεν είναι η προσωπικότητα του ηδονοποιού αλλά ο ρόλος. Ετοι μα δει και τους δεσποτάδες. Σαν καλούς ηδονοποιούς που ντύνονται όπως απαιτεί ο ρόλος. Άλλωστε, με τα δάκρυα μπροστά στις κάμερες ο Χριστόδουλος κέρδισε επάξια τον τίτλο της... Μάρδας Κλάψα (καμία σχέση με τη... Μπέμπα Μπλανς).

■ Φάρσα:

«Φάρσα η "απόβαση"» των αμερικανών επιχειρηματιών στη βόρεια Κύπρο, κραύγαζε η «Έλευθεροτυπία» το περασμένο Σάββατο. Αν ήταν φάρσα, ρε παιδιά, προς τί όλος αυτός ο ορυμαγδός στη Λευκωσία; Την κατήγγειλαν ο πρόεδρος, τα κόμματα, τα ΜΜΕ, όλος ο κόσμος, ως πράξη παράνομη, που οδηγεί στηνεφάκτο αναγνώριση του τουρκοκυπριακού κράτους. Γιατί, λοιπόν, η καλή εφημερίδα προσπαθεί να την αποφορτίσει χαρακτηρίζοντάς την ως φάρσα; Μήπως επειδή έτσι βολεύεται το ελληνικό υπουργείο Εξωτερικών, αλλά και ο Γιωργάκης, που δεν γουστάρουν τα καμώματα του Παπαδόπουλου και δέλουν να τον αφήσουν μόνο και στριμωγμένο;

Σάββατο και Κυριακή, το ΠΑΣΟΚ και ο φιλικός του τύπος προσπαθούσαν να υποβαθμίσουν τις εκλογές για την ανάδειξη των αντιπροσώπων για το επικείμενο συνέδριο του ΠΑΣΟΚ. Για να ψηφίσουν είχαν γραφτεί περίπου 170.000 άτομα και τα δημοσιεύματα υπολόγιζαν περί τις 120.000 με 130.000 αυτούς που θα προσέρχονταν να ψηφίσουν. Το βράδυ της Κυριακής, όμως, στη Χαριλάου Τρικούπη άνοιξαν σαμπτάνες, καθώς σύμφωνα με τους υπολογισμούς τους οι ψηφίσαντες κοντεύουν τις 350.000 νοματοίους. Αντε τώρα να κουνήσει κανείς τον Γιωργάκη από την αρχηγία.

Οσο και να φούσκωσαν το νούμερο και πάλι είναι τεράστιο. Για την ακρίβεια, πρέπει να το φούσκωσαν ελάχιστα, γιατί οι ήταν στις προθέσεις τους δεν θα έσπευδαν να κάνουν τόσο μετριοπαθή πρόβλεψη και να πέσουν έξω γύρω στο 60%. Και βέβαια, δεν πρέπει να γίνονται «ελαφρά» τη καρδιά συγκρίσεις με τους 1.000.000 που φέρεται όπι ψήφισαν τον Γιωργάκη για την αρχηγία. Τότε ήταν προεκλογική περίοδος, τα μίντια είχαν

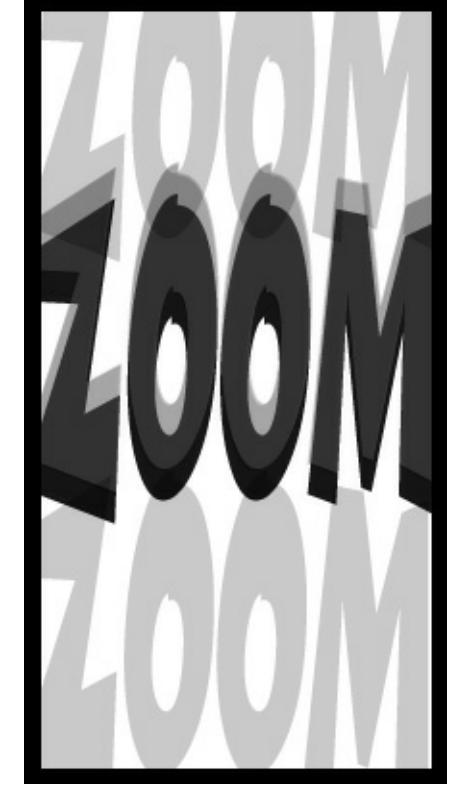
Στη θέση των μελών που συζητούν, που φραξιονίζουν, που δημιουργούν συστεριάρωσης και προσπαθούν να επηρεάσουν την πολιτική του κόμματος, μπαίνει ένας απροσδιόριστος «ππολός», που έχει τα ίδια δικαιώματα με τα μέλη. Φτάνει να σκάει τα 10 ευρώ (3.500.000 ευρώ είναι ένα δίδου ευκαταφρόνητο ποσό για το κομματικό ταμείο).

Μ' αυτόν τον τρόπο αποδυναμώνεται τα ενδιάμεσα κομματικά όργανα, αποδυναμώνονται οι βαρόνοι και ενισχύεται ο αρχηγός. Ενας αρχηγός τύπου Γιωργάκη, άνευρος, ασπόνδυλος, άσχετος στα περισσότερα ζητήματα, αλλά με τα φιλικά προς το κόμμα ΜΜΕ να τον στηρίζουν και να αποτελούν τη μεγάλη του ισχύ.

Οι εξελίξεις στο σημερινό ΠΑΣΟΚ αντικατοπτρίζουν με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο αυτό που ονομάζουμε τέλος της μεταπολίτευσης. Το τέλος των κομμάτων με ένα μίνιμου εσωτερική λειτουργίας, των συνδικάτων με ένα μίνιμου εσωτερικής λειτουργίας και των πολιτικών ανταγωνισμών που κρίνονταν

στις επόμενες τουλάχιστον στις μεθεπόμενες εκλογές να αντικαταστήσει τον Καραμανλή, που στο μεταξύ θα έχει φθαρεί και δεν θα μπορεί να δώσει τίποτα άλλο στο σύστημα. Ετσι δεν λειτούργησε ο Καραμανλής όλα αυτά τα χρόνια που ήταν αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης; Κατέβασε μήπως τον κόσμο στο δρόμο; Αβαντάρισε μήπως σκληρές κινητοποιήσεις όπως τα αγροτικά μπλόκα; Κατήγγειλε την κυβέρνηση, έδινε δίκιο στον κόσμο, όμως ταυτόχρονα ζητούσε νομιμοφρούση, σεβόταν τους κανόνες του παιχνιδιού και περίμενε να πέσει στο ΠΑΣΟΚ σαν ώριμο φρούτο. Την ίδια ακριβώς τακτική ακολουθεί και θα ακολουθήσει και ο Γιωργάκης. Την τακτική του ώριμου φρούτου και όχι της εξώθησης της κυβέρνησης σε πτώση μέσω «δρόμου» και «πεζοδρόμου».

Το ΠΑΣΟΚ και το τέλος της μεταπολίτευσης

πέσει και πρόβαλαν το νέο αρχηγό, ενώ τώρα τα πράγματα από άποψη πολιτικής εντασης είναι ψόφια. Για να είμαστε ειλικρινείς πρέπει να δεχτούμε ότι πρόκειται για απολύτως ισοδύναμα νούμερα, τηρουμένων των αναλογιών.

Τί εκφράζει αυτή η συμμετοχή; Δυο τάσεις αντιφατικές, πλην όμως υπαρκτές στην ελληνικό λαό. Μεταπολεμικές καλπές του ΠΑΣΟΚ. Λύριο θα εκφραστεί στις καλπές των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών, μεθαύριο στις βουλευτικές καλπές και κάποια στιγμή θα γείρει τη ζυγαριά από την άλλη μεριά και το ΠΑΣΟΚ θα ξαναβρεθεί στην κυβέρνηση.

Δεν ξέρουμε αν τους προέκυψε τυχαία (είναι το πιθανότερο) ή αν το είχαν σκεφτεί έτσι, γεγονός είναι πάντως ότι οι άνθρωποι του Γιωργάκη πρέπει να αισθάνονται απόλυτα ικανοποιημένοι με την κοινωνική νομιμοποίηση που αποκτά το συνέδριο-ρωμαϊκή αρένα που ετοιμάζουν. Ενα συνέδριο στο οποίο δεν θα γίνει καμία ουσιαστική συζήτηση για την πολιτική πρόταση του ΠΑΣΟΚ, αλλά μόνο για την οργανωτική φυσιογνωμία του και την κατανομή της ισχύος ανάμεσα στον αδιαμφισβήτητο αρχηγό Γιωργάκη και τους βαρόνους. Η λογική που κυριαρχεί είναι απλή και την εξέφρασε με τον καλύτερο τρόπο ο «αντιγιωργακικός» Ε. Βενιζέλος: εφόσον δεν τίθεται θέμα αλλαγής του αρχηγού, αυτός έχει δικαίωμα να φτιάξει το κόμμα όπως το θέλει. Αυτός αποκλειστικά έχει την πολιτική ευθύνη να ξαναφέρει το κόμμα στην κυβερνητική εξουσία. Αν αποτύχει, τότε θα του ζητήσουμε λογαριασμό.

Θα αποτύχει ο Γιωργάκης; Αν τα πράγματα μείνουν ως έχουν, όχι. Ποια είναι η

■ Ξαναζεσταίνεται το σκάνδαλο των Οικοπάρκων

Αποθρασύνθηκε το υπουργείο Γεωργίας

Ουφυπουργός Γεωργίας Α. Κοντός από τη στιγμή που του δόθηκε και η αρμοδιότητα για τα περιβαλλοντικά ζητήματα βάλθηκε να πληρώσει πολλά από τα λαμένγια των οικοπάρκων (ξεπερνώντας ακόμη και τον προκάτοχό του Β. Αργύρη, που κάτω από το βάρος των αποκαλυπτικών μας δημοσιευμάτων και την αποφασιστική στάση μεριδιας υπηρεσιακών παραγόντων είχε αναγκαστεί να δώσει τέλος σ' αυτό το σκάνδαλο), αρχίζοντας με την πληρωμή 37 «φουκαράδων» αγροτών από τη Λάρισα. Ο υφυπουργός έγραψε στα παλιά του τα παπούτσια το πόρισμα-καταπέλτη του OLAF (Γραφείο Καταπολέμησης της Απάτης της Κομισιόν), την παραγγελία του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου για δικαιοστική διερεύνηση (ύστερα από παραγγελία του OLAF), την έκθεση της ΚΕΠΕ (Κεντρική Επιτροπή Παρακολούθησης και Ελέγχου) του υπουργείου Γεωργίας και το πόρισμα του ΣΕΕΔΔ (Σώμα Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης) και απαίτησε από την πενταμελή επιτροπή του υπουργείου και ειδικά από τον πρόεδρό της να κάνει κωλοτούμπες και νομικά σαλταρίσματα

προκειμένου να δικαιώσει τους 37 «φουκαράδες» (ο χαρακτηρισμός ανήκει στον Α. Κοντό).

Ο πρόεδρος της επιτροπής ξέχασε τις μάχες που έδωσε δύο φορές στο Δ' Τμήμα και δύο φορές στην Ολομέλεια του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους για να περάσει η άποψη ότι και οι βοσκότοποι με τη μορφή χορτολίβαδων, θαμνολίβαδων και δασολίβαδων είναι δασικές εκτάσεις και κατά συνέπεια δεν μπορούν να ενταχθούν στο πρόγραμμα της «μακροχρόνιας παύσης εκμετάλλευσης γεωργικών γαιών», και εισηγήθηκε στην επιτροπή το αντίθετο ακριβώς, ότι δηλαδή στο πρόγραμμα μπορούν να ενταχθούν και οι βοσκότοποι. Ξέχασε ακόμη όλα τα πορίσματα και ειδικά την έκθεση του ΣΕΕΔΔ, που δεν θέτει μόνο το ζήτημα ότι οι βοσκότοποι δεν μπορούν να ενταχθούν, αλλά ότι δεν εγκρίθηκαν τα ΣΠΔ (Σχέδια Περιβαλλοντικής Διαχείρισης) και ότι μέσα στους φακέλους δεν βρέθηκε το παραμικρό στοιχείο που να πιστοποιεί ότι έγινε ο παραφύκρος έλεγχος.

Από τη στιγμή που «έχασε» ο πρόεδρος ήτον επόμεν-

προκειμένου να δικαιώσει τους 37 «φουκαράδες» (ο χαρακτηρισμός ανήκει στον Α. Κοντό). Δεν γνωρίζουμε αν η απόφαση αυτή είναι ορμωνή ή όχι. Γνωρίζουμε, όμως, ότι μ' αυτή την παράνομη και συνάμα κατάπτυστη απόφαση θα πάρει μπόλικα λεφτά και η εταιρία ΒΙΟΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΕΠΕ, που για τους βιότοπους ΠΡΙΝΙΑ 1, 2, 3, (συνολικής έκτασης 8.695 στρεμμάτων) υπέργραψε σύμβαση συνεκμετάλλευσης με τους 31 από τους 37 «φουκαράδες» αγρότες και για το κάθε στρέμμα θα εισπράττει 2.400 δρχ. για κάθε χρόνο. Και να σκεφτείτε ότι οι περιοχές αυτές είχαν πληγεί από πυρκαϊά και έχει βγει πράξη αναδάσωσης!! Όλα αυτά, όμως, είναι ψιλά γράμματα για τον πρόεδρο της επιτροπής και τον Α. Κοντό.

Με θρασύτητα ο υφυπουργός έσπευσε να αναγγειλεί στη Λάρισα την απόφαση της επιτροπής, πριν καν αυτή σταλεί στην Διεύθυνση Αγροτικής Ανάπτυξης Λάρισας, η οποία είναι η μόνη αρμόδια να αποφασίσει για την πληρωμή ή την απένταξη εκτάσεων από το πρόγραμμα

της «μακροχρόνιας παύσης εκμετάλλευσης γεωργικών γαιών», σύμφωνα με τη σχετική ΚΥΑ, που βγήκε πρόσφατα και που προβλέπει τη συγκρότηση της επιτροπής, τις αρμοδιότητές της και τον τρόπο λήψης των αποφάσεων. Προκειμένου να πιστωθεί στα θετικά του αυτή η παράνομη απόφαση, ο Α. Κοντός ανακοίνωσε στις 17 Φλεβάρη στη Λάρισα: «Επίσης σχετικά με το πρόγραμμα της μακροχρόνιας παύσης, επειδή υπήρξαν προβλήματα νομικής φύσης και 37 παραγωγοί του νομού Λάρισας αντιμετώπιζαν προβλήματα στην πληρωμή του πρόγραμμας, συστήθηκε νέα πενταμελής επιτροπή, η οποία κατά προτεραιότητα εξέτασε το θέμα του νομού Λάρισας και είναι θετική ως προς την ικανοποίηση του αιτήματος των παραγωγών. Σύντομα λοιπόν θα εισπράξουν τις προβλεπόμενες ενισχύσεις».

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο Α. Κοντός βγάζει παράνομες αποφάσεις. Παράνομη απόφαση είχε βγάλει και στις 8 Νοέμβρη του 2004, με την οποία μοίρασε 4.387.980 ευρώ σε 479 βαμβακοπαραγωγούς, εκ των οποίων το 99% είναι βοσκότοποι με τη

υφυπουργός, φυσικά, δεν δρα από μόνος του, αλλά έχει και τη συγκατάθεση του υπουργού και του γενικού γραμματέα. Θέλει να πάει πολύ μακριά τη βαλίτσα και να δικαιώσει όλα τα λαμένγια των εταιριών που ενέταξαν στο πρόγραμμα των οικοπάρκων βοσκότοπους με τη μορφή χορτολίβαδων, δασολίβαδων και θαμνολίβαδων. Θυμίζουμε εδώ ότι στις 26 Ιούλη του 2004 οι Σ. Τσιτουρίδης και Θ. Αληφακιώτης επιτροπής είχαν υπογράψει παράνομη υπουργική απόφαση για να πληρωθούν όλα τα λαμένγια των οικοπάρκων και πίεζαν τον αρμόδιο Διευθυντή να την υπογράψει, χωρίς όμως να το πετύχουν. Στην απόφαση αυτή, στο εισαγωγικό τους σημείωμα, παρουσιάζουν τα λαμένγια σαν αθώες περιστερές και αινάμεσα στ' άλλα ισχυρίζονταν πως αυτοί συνεχίζουν το πρόγραμμα, πως λόγω της άρνησης πληρωμής έχουν βρεθεί σε δεινή οικονομική κατάσταση και πως θα χάσουν τελεσδικά τις ενισχύσεις της νέας ΚΑΠ αν δεν εγκρίθει το πρόγραμμα της μακροχρόνιας παύσης εκμετάλλευσης γεωργικών γαιών». Ερτασαν στο σημείο δε να αποφασίσουν, ότι όλοι οι βοσκότοποι με τη

μορφή χορτολίβαδων, δασολίβαδων και θαμνολίβαδων καλώς εντάχθηκαν στο πρόγραμμα και πρέπει να πληρωθούν!

Προειδοποιούμε τους Α. Κοντό, Ε. Μπασιάκο και Θ. Αληφακιώτη, τον πρόεδρο και όλα τα μέλη της περιβόλτης επιτροπής και τους καλούμε να πάρουν πίσω την παράνομη απόφαση για τους 37 «φουκαράδες» αγρότες και να επικαιροποιήσουν τις εκθέσεις της ΚΕΠΕ, σύμφωνα με το πρακτικό της ολομέλειας του ΝΣΚ, του Δεκέμβρη του 2003. Αναφερόμαστε στις εκθέσεις με τις οποίες απεντάσσονται από το πρόγραμμα της μακροχρόνιας παύσης τα 185.000 από τα 192.000 στρέμματα που είχαν ενταχθεί. Τους δηλώνουμε, ότι αυτή τη φορά δεν θα περιοριστούμε στο συνεχές ξεβράκωμά τους με δημοσιεύματα, αλλά θα προχωρήσουμε σε προσωπικές μηνυτήριες αναφορές, με σκοπό να τελειώνουμε με το σκάνδαλο των οικοπάρκων, που εκτός των άλλων έχει σημαδευτεί και με τον τραγικό θάνατο του Δημήτρη Παπαϊωάννου, στις 26 Νοέμβρη του 2001 στα Γιάννενα.

Γεράσιμος Λιόντος

Εργατικός σαν τη... μέλισσα ο κύριος υφυπουργός

ότι στο τελικό προϊόν πρέπει να αναγράφεται η χώρα προέλευσης της πρώτης ώλης.

Οι αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες πρότειναν στον υφυπουργό να ορίσει συγκεκριμένο εργαστήριο της Κρήτης ως εργαστήριο αναφοράς για το μέλι. Ο Α. Κοντός τρενάρει την απόφαση, γιατί σύμφωνα με πληροφορίες μας θέλει να κάνει εργαστήριο αναφοράς το εργαστήριο του καθηγητή Μελισσοκομίας και Σηροτροφίας Α. Θρασυβούλου στη Γεωπονική Θεσσαλονίκης. Γιατί άραγε κλίνει περισσότερο προς το εργαστήριο του καθηγητή της Θεσσαλονίκης; Την απάντηση σ' αυτό το ερώτημα θα την δώσουμε αφού πρώτα μιλήσουμε για το περιστατικό που συνέβη στην Κύπρο, όπου δεσμεύτηκαν παρτίδες με μέλι, της εταιρίας του Πίττα, επειδή βρέθηκαν κατάλοιπα με κροσκωρίνη (παραδιγλωβισμένο), που σύμφωνα με την κοινοτική και εθνική νομοθεσία απαγορεύεται η παρουσία της σε οποιδήποτε ποσοστό.

Για να δούμε τι έλεγαν στις 25 Νο-

έμβρι του 2003 οι συναρμόδιες Διευθύνσεις για την κηροσκωρίνη που χρησιμοποιούνταν παλαιότερα στην Ελλάδα για την καταπολέμηση του κηρόσκωρου που καταστρέφει τις κηρητήριες: «Παρά το γεγονός ότι η συγκεκριμένη ουσία δεν έχει την έγκριση του ΕΟΦ για την χρήση της στην καταπολέμηση των εχθρών του μελισσού (κηρόσκωρος), εντούτοις χρησιμοποιείται ευρέως στην καταπολέμηση του εντόμου αυτού. Η ουσία γενικά θεωρείται τοξική για τον άνθρωπο (προκαλεί πονοκέφαλο, ανορεξία, ναυτία, εμετό, ερεθισμό στη μύτη και τα μάτια). Παράλληλα ερευνάται στη Γερμανία η πιθανότητα καρκινογένεσης από τη χρήση της. Κατόπιν τούτων και προς αποφυγή τυχόν καταλοίπων της ουσίας αυτής στο μέλι σας γνωρίζουμε τις εναλλακτικές μεθόδους καταπολέμησης του κηρόσκωρου: Συνεπώς μελισσοκόμοι που μέχρι σήμερα έκαναν χρήση της κηροσκωρίνης για την καταπολέμηση του κηρόσκωρου συνιστάται ν' αντικαταστήσουν σταδιακά τις κηρήθρες που χρησιμοποιούσαν. Θεωρείται πως

έτη αποτελούν ικανό χρονικό διάστημα για την ολοκλήρωση της αντικατάστασής τους».

Μερικές επισημάνσεις δικές μας.

Πρώτο, οι δύο συναρμόδιες υπηρεσίες συμφωνούν ότι καλώς απαγορεύεται η χρήση της κηροσκωρίνης που είναι τοξική για τον άνθρωπο (προκαλεί πονοκέφαλο, ανορεξία, ναυτία, εμετό, ερεθισμό στη μύτη και τα μάτια). Παράλληλα ερευνάται στη Γερμανία η πιθανότητα καρκινογένεσης από τη χρήση της. Κατόπιν τούτων και προς αποφυγή τυχόν καταλοί

■ Ρυθμός ανάπτυξης Ολο και πιο χαμηλά

Θυμάται κανείς όχι μόνο τις προεκλογικές διακηρύξεις της ΝΔ, αλλά τις πρώτες εξαγγελίες του οικονομικού επιτελείου της νέας κυβέρνησης μετά την εκλογική νίκη της 7.4.04; Σ' αυτές μπορεί να βρει κανείς την... πρόβλεψη για μέσους ρυθμούς ανάπτυξης της τάξης του 5% για τα επόμενα χρόνια. Οποιος τότε τολμούσε να αμφισβήτησε αυτή την πρόβλεψη δεχόταν τους κεραυνούς του νεφεληγερέτη Αλογοσκούφη, ο οποίος είχε έτοιμη την επιχειρηματολογία: η επένδυση της Ολυμπιάδας, ο τουρισμός, η αξιοποίηση των ολυμπιακών έργων, ο ιδιωτικός τομέας και τα έργα αυτοχρηματοδότησης κ.λπ. κ.λπ.

Λίγους μήνες αργότερα, όταν ψηφίζοταν ο προϋπολογισμός του 2004 και ενώ για το 2004 διαφαίνοταν ένας ρυθμός ανάπτυξης που δεν θα ζεπερνούσε το 4%, η κυβέρνηση αναγκάστηκε να κάνει την πρώτη προσγείωση και να «προβλέψει» για το 2005 ρυθμό ανάπτυξης 3,9%. Την ίδια περίοδο, βέβαια, η Κομισιόν, στη φθινοπωρινή της έκθεση, κατέβαζε την πρόβλεψή της στο 3,3%, αλλά ο Αλογοσκούφης αντιμετώπιζε αγέρωχα τις προβλέψεις των... όσχετων κουτόφραγκων.

Δεν πέρασε ένα δίμηνο στο 2005 και οι «κουτσόφραγκοι» εποιημάζονται να αναπροσαρμόσουν προς τα κάτω την πρόβλεψή τους. Αν σταματήσουν στο 3% θα πρέπει να είναι και ευχαριστημένη η κυβέρνηση. Γιατί ενδέχεται να πάνε και παρακάτω. Προηγήθηκε το ΔΝΤ στην έκθεσή του στην οποία αμφισβήτει ευθέως την κυβερνητική πρόβλεψη. Και λίγο πριν την εαρινή έκθεση της Κομισιόν, έρχεται ο διεθνής οίκος Price Waterhouse και προβλέπει ρυθμό ανάπτυξης για το 2005 2,75%. Οι μελετητές του διεθνούς οίκου, που αποτελεί ένα από τα πολλά συμβουλευτικά όργανα των καπιταλιστών επενδυτών, θεωρούν πως αυτή η πτώση του ρυθμού ανάπτυξης αντικατοπτρίζει από τη μια τη μείωση της οικονομικής δραστηριότητας, που έχει διογκωθεί κυρίως μέσω των επενδύσεων για την Ολυμπιάδα, και από την άλλη τις επιπτώσεις από τη δημοσιονομική προσαρμογή που είναι υποχρεωμένη να κάνει η κυβέρνηση.

Παιχνίδια με τους αριθμούς; Οχι βέβαια. Δεν πρόκειται για διαμόρχη κάποιων οικονομολόγων που διαγωνίζονται για το ποιος θα κάνει τη σωστότερη πρόβλεψη. Ο ρυθμός ανάπτυξης δείχνει την πτορεία μιας οικονομίας και αφορά άμεσα μεγέθη όπως η ανεργία και τα δημόσια οικονομικά. Και βέβαια, βάση πρέπει να δίνει κανείς σε χρηματιστηριακούς οίκους, όπως η Price Waterhouse, που έχουν υποχρέωση απέναντι στους πελάτες τους, παρά στις κυβερνήσεις που παιζουν πολιτικά παιχνίδια με τους αριθμούς. Με δεδομένο το βαθύ κάθισμα της οικονομίας, η δημοσιονομική προσαρμογή θα είναι ακόμα πιο δύσκολη, τα αντιλαϊκά μέτρα πιο σκληρά και ο χρονικός ορίζοντας μακρύτερος. Αυτά θέλει να κρύψει η κυβέρνηση.

Λιτότητα... υπό επιτροπεία

Για την παρατεταμένη σκληρή λι-
τότητα, με τη συνοδεία «δομικών
αναδιαφθρώσεων», δηλαδή ριζικών
αντεργατικών ανατροπών στο
ασφαλιστικό, τις εργασιακές σχέ-
σεις και το σύστημα των Συλλογι-
κών Συμβάσεων Εργασίας, μάλλον
δεν χρειάζεται να πούμε και πολλά
πράγματα. Πρόκειται για εξέλιξη
που την προεξοφλεί το σύνολο του
Τύπου, οικόμα και οι σοβαρές κυ-
βερνητικές φυλλάδες (π.χ. «Καθη-
μερινή»). Τις παραφέρουμε αυτών
των εξελίξεων πρέπει να διερευνή-
σουμε, γιατί μετά από μια φιλολο-
γία μερικών ημερών το θέμα εξα-
φανίστηκε όχι μόνο από τα πρω-
τοσελίδα, αλλά και από τις οικονο-
μικές σελίδες των εφημερίδων. Βλέ-
πετε, τα καμώματα των δεσποτά-
δων παρουσιάζουν μεγαλύτερο εν-
διαφέρον από τα θέματα που κά-
νουν «τζίζ» και μπορεί να εξαγριώ-
σουν τον κόσμο.

Ας δούμε κατ' αρχάς τι αποφάσισε το Ecofin στις Βρυξέλλες. Το πρώτο που έκανε ήταν να «φτύσει» τον Αλογοσκούφη, βγάζοντας όχρηστο τον προϋπολογισμό του 2005, που μόλις προ διμήνου ψήφισε η κυβέρνηση. Αναφέρει η ανακοίνωση του Συμβούλιου: «Αναγνωρίζοντας ότι η προσπάθεια για την αναγκαία δημοσιονομική προσαρμογή προκειμένου να διορθωθεί πλήρως η κατάσταση εντός του 2005 **μπορεί να έχει οικονομικό κόστος**, το Συμβούλιο αποφάσισε να επεκτείνει την προθεσμία του 2005, που έχει τεθεί με τη σύσταση της 5ης Ιουλίου 2004, **έως το 2006**».

Σε ρόλο καρακιώζη ο Αλογοσκούφης προσπάθησε να μας πείσει ότι με τα παραπάνω έγινε δεκτό αίτημα της ελληνικής κυβέρνησης. Τί να του πεις τώρα; Θυμίζουμε αυτά που έλεγε μέχρι και τον περοσμένο Δεκέμβρη. Οτι τα κοινωνικά όργανα δίνουν προθεσμία δύο ετών για τη μείωση του ελλειμματος κάτω από το 3% του ΑΕΠ, όμως η ελληνική κυβέρνηση και ο γίγαντας υπουργός της (δηλαδή η αφεντομουτσουνάρα του) δεν την χρειάζονται, διότι θα λύσουν το πρόβλημα σε ένα χρόνο, με τον προϋπολογισμό του 2005, που θα ρίξει το έλλειμμα στο 2,8%. Πρόβλεπε, μάλιστα ότι το 2006 το έλλειμμα θα πέσει στο 2,6% και το 2007 στο 2,5%!!!

Τί προβλέπει τώρα; Χειρότερα και από την Κομισιόν. Οπως παραδέχτηκε στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε μόλις επέστρεψε από τις Βρυξέλλες, στο αναθεωρημένο πρόγραμμα σταθερότητας που θα υποβάλει το Μάρτη στο κοινλάβιο των επιπτόντων και των υπουργών, θα περιλαμβάνει τρία σενάρια. Το πρώτο σενάριο θα είναι αυτό του προϋπολογισμού (απορούμε γιατί το βάζει, για να θυμίζει πόσο γελοίος είναι ο προϋπολογισμός που ψήφισε το ελληνικό κοινοβούλιο). Το δεύτερο σενάριο θα είναι αυτό της Κομισιόν (έλλειμμα 3,6%). Το τρίτο θα είναι «ένα σενάριο που θα προβλέπει το τι θα συμβεί σε πε-

ρίπτωση που οι εξελίξεις είναι δυσμενέστερες!!! Φοβάται, δηλαδή, αυτός ο τιτάνας των ασφαλών προβλέψεων και της... ήπιας προσαρμογής, ότι τα πράγματα μπορεί να πάνε ακόμα χειρότερα και σπεύδει να φυλάξει... τον κώλο του.

Το δεύτερο που έκανε το Συμβούλιο ήταν να θέσει την ελληνική οικονομία υπό αυστηρή επιτήρηση με την παρακάτω απόφαση: «Το Συμβούλιο καλωσορίζει την πρωτοβουλία των ελληνικών αρχών να υποβάλουν το συντομότερο δυνατόν, και το αργότερο ως τις 21 Μαρτίου 2005, ένα επικαιροποιημένο πρόγραμμα σταθερότητας περιγράφοντας τα δημοσιονομικά μέτρα που θα υιοθετηθούν βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα. Η Επιτροπή και το Συμβούλιο θα αξολογήσουν το πρόγραμμα, προκειμένου να εκτιμήσουν, όπως προβλέπει το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης, τη συμβατότητα

οχολεί. Σιγά τα λάχανα, σιγά το γόνητρο. Εκείνο που πρέπει να επισημάνουμε είναι πως πρόκειται για διαδικασία **συμφωνημένη** με την κυβέρνηση Καραμανλή. Το έχει πει ο επίτροπος Αλμούνια, το δείχνει ο Αλογοσκούφης με δόλη τη συμπεριφορά του, είναι ολοφάνερο. Η κυβέρνηση αναζητά πλάτες για την αντιλαϊκή πολιτική που πρέπει να εφαρμόσει, **πρωτίστως χάριν των συμφερόντων του ελλαδικού κεφαλαιου**, αναζητά άλλοθι, αναζητά επιχειρήματα για ιδεολογική προπταγάνδα. Οταν θα παίρνει τα αντιλαϊκά μέτρα, θα λέει στον ελληνικό λαό: αν δεν τα πάρουμε, θα πτηληρώσουμε πρόστιμα, θα μας κόψουν κονδύλια και τα πρόγματα θα είναι χειρότερα, το κόστος μεγαλύτερο. Γ' αυτό συμφώνησε δόλη αυτή τη διαδικασία. Το ότι θα τη ζορίζει η τεχνοκρατική κλίκα της Κομισιόν και ενίστε θα την εκβιάζει είναι το τελευταίο που απασχολεί την κυβέρνηση.

επιχειρήσεις. Η φιλολογία των τελευταίων ημερών κάνει λόγο για άνοδο του ΧΑΑ, μέσω του οποίου το Δημόσιο θα επιχειρήσει να πουλήσει νέα πακέτα μετοχών της ΔΕΗ και του ΟΤΕ, ίσως ολόκληρα τα ΕΛΤΑ κ.λπ. κ.λπ. Ετσι, θα χάσει την πλειοψηφία που προς το παρόν διαθέτει και από του χρόνου και οι διοικήσεις αυτών των μεγάλων επιχειρήσεων κοινής ωφελειας θα διορίζονται από τους μετόχους τους. Εύκολα μπτορούμε να καταλάβουμε τι θα σημάνει αυτό και για την τιμολογιακή πολιτική και για τις εργασιακές σχέσεις.

Σε ό,τι αφορά τις δαπάνες τα πρόγματα είναι εξίσου καθαρά. Δεν θα περικοπούν εκείνες οι δαπάνες που θεωρούνται παραγωγικές (δηλαδή οι διάφορες επιχορηγήσεις προς τους καπιταλιστές), αλλά εκείνες που θεωρούνται αντιπαραγωγικές, δηλαδή όσες έχουν κοινωνικό προσανατολισμό (υγεία, πρόνοια, παιδεία, επιχορηγούμενοι φοιτηίς κ.λπ.).

Ομως, η «μεγάλη σφαγή» θα γίνει με τις λεγόμενες αναδιαρθρώσεις. Ο Αλογοσκούφης υπέρξει σαφής: «Η απόφαση του Συμβουλίου είναι η οποιαδήποτε μείωση του ελειγματος που χρειάζεται να γίνεται με διαφρωτικές πρωτοβουλίες και όχι με πρόσκαιρα εισπρακτικά μέτρα ή με εισπρακτικά μέτρα μιας χρήσης. Αυτό είναι ξεκάθαρο, θα πρέπει να γίνεται με διαφρωτικές πρωτοβουλίες που να διασφαλίζουν εξοικονόμηση πόρων για το Δημόσιο». Οταν οι δημοσιογράφοι, που... το έπιωσαν το υπονοούμενο, ρώτησαν αν στο αναθεωρημένο πρόγραμμα θα αποτυπώνεται με σαφήνεια αν η κυβέρνηση θα ανοίξει το ασφαλιστικό και το εργασιακό, ο Αλογοσκούφης απάντησε με την ίδια... σαφήνεια: «Οι όποιες κατευθύνοσις των διαφρωτικών μεταρρυθμίσεων θα αποτυπώνονται με σαφήνεια στο πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης». Δεν διέψευσε, δηλαδή, ότι οι βασικές διαφρωτικές μεταρρυθμίσεις αφορούν το ασφαλιστικό και το εργασιακό.

Τα πράγματα είναι νομίζουμε καθαρά και εκεί πρέπει να εστιαστεί η προσοχή των εργαζόμενων και όχι στον ανούσιο δικαιματικό καυγά. Η άσχημη δημοσιονομική κατάσταση του ελληνικού κράτους και το ασφυκτικό πλαίσιο της ΟΝΕ γίνονται μοχλός για διαδοχικές αντεργατικές ανατροπές. Ανατροπές που θα «εξοικονομούν πόρους» για το Δημόσιο, φορτώνοντας τα βάρη της κρίσης στους εργαζόμενους. Πρέπει να είναι κανείς εξαιρετικά αφελής για να πιοτεύει ότι όλα θα κυλήσουν με κάποιο «σφίγξιμο» για καναδικό χρόνια. Η κατεύθυνση είναι σαφής: αλλαγές μόνιμες, αλλαγές σε μια κατεύθυνση που το κράτος θα ξεφορτώνεται βάρη (ξεφορτώνοντας ταυτόχρονα και τους καπιταλιστές) και θα τα φορτώνει στις πλάτες των εργαζόμενων.

Για τα δημοσιεύματα που κάνουν λόγο για προσανατολισμό της κυβέρνησης στην αύξηση των εμμέσων φόρων, αναφέροντας μάλιστα ότι υπάρχουν εισηγήσεις για μετατάξεις εμπορευμάτων και υπηρεσών από τον χαμηλό (8%) στον υψηλό (18%) συντελεστή ΦΠΑ και για αυξήσεις των ειδικών φόρων σε οινοπνευματώδη, καπνό και πτεριδαιοειδή, ρωτήθηκε ο υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών Γ. Αλογοσκούφης.

Η απάντησή του ήταν η εξής: «Στόχος είναι να υλοποιήσουμε τον προϋπολογισμό με βάση όλες τις πρωτοβουλίες που έχουμε αναλάβει μέχρι τώρα. Η μόνη υποχρέωση που έχουμε είναι να υλοποιήσουμε τον προϋπολογισμό, όπως έχει ψηφιστεί στη Βουλή».

Η δήλωση είναι σαφής μέσα στην ασάφειά της. Δεν αποκλείει να γίνει αυτό που ερωτήθηκε, αυτό που αναφέρουν τα δημοσιεύματα. Αν η κυβέρνηση είχε αποκλείσει αυξήσεις στο ΦΠΑ και τους ειδικούς φόρους, τότε ο Αλογοσκούφης θα διέψευδε τα δημοσιεύματα. Άλλα και τα ίδια τα δημοσιεύματα δεν αποτελούν αποκυήματα φαντασίας των δημοσιογράφων. Βγαίνουν μέσα από το ρεπορτάζ που στηρίζεται σε εκμυστηρεύσεις και διαρροές από υπηρεσιακούς παράγοντες που έχουν αναλάβει να μελετήσουν τα θέματα και να υποβάλουν εισηγήσεις στην πολιτική ηγεσία.

*των εφαρμοσθέντων και σχεδια-
ζόμενων μέτρων με την Απόφαση
αυτή».*

Εδώ διατυπώνεται κοθαρά η διαδικασία της επιτήρησης. Δηλαδή, η κυβέρνηση δεν αφήνεται ελεύθερη να επιλέξει μόνη της τα μέτρα που θα εφαρμόσει, αλλά είναι υποχρεωμένη άμεσα να υποβάλει ένα αναθεωρημένο πρόγραμμα σταθερότητας (το προηγούμενο θεωρείται δίχρονο, δεύτερο «φρτύσιμο» δηλαδή), όχι για ενημέρωση των κοινοτικών οργάνων, αλλά για έγκριση. Δηλαδή, αν η Κομισιόν εισηγηθεί στο Συμβούλιο πως τα μέτρα δεν θεωρούνται επαρκή, το Συμβούλιο θα υποχρεώσει την ελληνική κυβέρνηση να τα πάρει πιώσ και να εφαρμόσει άλλα. Άλλις, θα της επιβάλλει **κυρώσεις**, όπως πρόστιμο ή περικοπή κονδυλίων από τα διάφορα ταμεία.

Η αντιπολίτευση κατηγορεί την κυβέρνηση ότι καταφράκωσε το ελληνικό γόντρο, αφού είναι η πρώτη κυβέρνηση που μπαίνει σ' αυτή τη διαδικασία. Ομως αυτό είναι το τελευταίο που πρέπει να μας απα-

Τα πρώτα μέτρα θα τα πληροφορηθούμε το Μάρτη, με την υποβολή του αναθεωρημένου προγράμματος σταθερότητας. Για την ακρίβεια, θα μάθουμε τις κατευθύνσεις και μάλλον όχι τα μέτρα αναλυτικά. Επειδή πρόκειται για δημοσιονομική πολιτική, όμως, δεν είναι δύσκολο να μαντέψουμε αυτές τις κατευθύνσεις: αύξηση των εσόδων, μείωση των δαπανών. Αύξηση των εσόδων σημαίνει κατ' αρχάς νέοι φόροι. Από πιού θα τα πάρουν, όταν η πορεία το Γενάρη έδειξε ότι οι «μικρομεσαίοι» δεν αντέχουν άλλα έκτακτα χαράρτσια με τις απανωτές «περαιώσεις»; Πάλι από τους «μικρομεσαίους», με το Ζόρι και όχι εθελοντικά. Επειδή, όμως, «ουκ αν λάβοις παρά του μη έχοντος», θα σπεύσουν αναγκαστικά για αύξηση των εμμέσων φόρων, του ΦΠΑ και των ειδικών φόρων κατανάλωσης (βλέπε την είδηση από πλαίσιο παραπόνων).

Το επόμενο που θα κάνει η κυβέρνηση για να αυξήσει τα έσοδα θα είναι να ξεπουλήσει ό,τι μπορεί να ξεπουληθεί από τις κρατικές

Την κρίση να πληρώσει η πλουτοκρατία

Ενα χρόνο μετά την ανάληψη της κυβέρνησης από τη ΝΔ, ένα ακόμη παραμύθι έλαβε τέλος. Οι ελπίδες για μια μικρή ανάστα, μετά τη σκληρή κοινοβουλευτική τιμωρία των λαμφώγων του ΠΑΣΟΚ, αποδείχθηκαν για άλλη μια φορά φρούρες. Σηγά το πρόβλημα. Το πάνθεον των φεύγοντων οραμάτων, που σήκωσαν οι κυβερνήσεις μαζί με την ολιγαρχία του τόπου, τα τελευταία είκοσι χρόνια, να 'ναι καλά. Χώρους έχει άφθονους.

Βέβαια, κάθε γεγονός, κάθε ενέργεια, κάθε πράξη, κάθε παραμύθι αντιμετωπίζεται με δυο τρόπους. Ο ένας είναι το δε βαριέσσαι. Σηγά τα λόγανα. Τους ξέρουμε ποιοι είναι. Λαζαρίδης, μη χαλάσουμε την προγραμματισμένη αφασιοποίησή μας. Χαλαρά και πάμε γ' άλλα. Γ' άλλα παραμύθια. Αυτοί τα σερβίρουν, εμείς τα φιλοπιστεύουμε, τα φιλογελοιστοποιούμε και συνεχίζουμε χαλαρά. Ο άλλος είναι να διαθέτεις μηνήμη και να υποβάλλεις όλα τα γεγονότα, όλες τις ενέργειες, όλες τις πράξεις, όλα τα παραμύθια σε αδυσώπητη κρίση. Ας μη προκαταλάβουμε την μια ή την άλλη αντιμετώπιση. Φτάνει να διαβάσουμε λίγο τις σομόν σελίδες των εφημερίδων. Η Ευρωπαϊκή Ένω-

ση, λέει, μας έβαλε, λέει, υπό επιπτοπεία, λέει. Η κυβέρνηση ζορίζεται να συνεχίσει την «ήπια προσαρμογή». Θα αναγκαστεί, λέει, να εφαρμόσει, λέει, με πόνο στη καρδιά, λέει, δύσκολα μέτρα, λέει. Δηλαδή, ένα χρόνο τώρα ζούσαμε καλά!! Τα δύσκολα είναι μπροστά μας.

Δεν είναι καθόλου ωροί να κινδυνολογεί κανείς. Η «τακτική» της κινδυνολογίας ορισμένες φορές δημιουργεί παραδοτικά φαινόμενα. Άλλα μπορούμε να μη καταγράψουμε τα γεγονότα, μπορούμε να μη τα αξιολογήσουμε, μπορούμε να μη τα χρησιμοποιήσουμε ως δεδομένα; Οι αυξήσεις είναι μειώσεις. Κάτω από τον επίσημο πληθωρισμό. Οι βιομήχανοι συζητάνε -παζαρεύουν δηλαδή- με τους εμπόρους πώς θα περάσουν τις νέες αυξήσεις (αυτές είναι αυξήσεις στην κυριολεξία) στην αγορά. Η αυξανόμενη ανεργία δυναμιτίζει αικόμια περισσότερο το εισόδημα των εργατικών νοικοκυριών, αφού σχεδόν κάθε σπίτι πλέον υποχρεώνεται για πολύ μεγαλύτερο διάστημα να... ζει έναν άνεργο νέο ή μεγάλο σε ηλικία. Στο ΕΚΑΣ η κυβέρνηση δίνει 8,5 ευρώ το μήνα έναντι 90 που υποσχόταν. Στον ΟΓΑ δίνει 12

ευρώ το μήνα από 130 που υποσχόταν προεκλογικά. Το Μάρτη η κυβέρνηση ετοιμάζει νέο πρόγραμμα σταθερότητας. Συν ότι έχει ξεκινήσει ήδη η τακτική, ο δρόμος, για νέες ανατροπές στο ασφαλιστικό και στο εργασιακό. Σε ποια θέση άροφε βρίσκονται στο πάνθεον των παραμύθιών οι διαβεβαιώσεις ότι το ασφαλιστικό πλέον είναι... ασφαλές και ότι η ΝΔ δεν προκειται να θίξει ούτε το ασφαλιστικό, ούτε τις εργασιακές σχέσεις;

Άλλα, ρε παιδί μου, δεν προξενεί εντύπωση το ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, αυτός ο επίγειος παράδεισος, αυτή η περιβόητη Γη της επαγγελίας, που εμείς οι εργαζόμενοι με το που θα πατούσαμε το πόδι μας θα τρώγαμε με χρυσά κουτόλια, δεν προξενεί εντύπωση -επαναλαμβάνουμε- που δύο οι σταθμοί μέχρι να φτάσουμε και όλες οι οάσεις που σταθμεύουμε, από τη στιγμή που φτάσαμε όλες μας όλες είναι γεμάτες λιτότητα και σφίξιμο ζωναριού; Σε ποιο σημείο του πάνθεου των παραμύθιών βρίσκεται εκείνο το παραμύθι που λέει ότι θα συγκλίνουμε με τους μισθούς και τα μεροκάματα των εργαζόμενων στις μεγάλες καπιταλιστικές χώρες;

Άλλα τα πραγματικά γεγονότα, δυστυχώς, δεν είναι εικονική πραγματικότητα. Η πραγματικότητα δεν αντανακλά, δυστυχώς, τα όποια παραμύθια έχουμε στο μυαλό μας καλλιεργημένα και γαρνιρισμένα από δύο τους μηχανισμούς του συστήματος. Η πραγματικότητα αντανακλά τους συσχετισμούς της ταξικής αντιπαρόθετης, της ταξικής πλάτης. Σε τελική ανάλυση, (και) απέναντι στην ταξική πλάτη, (και) απέναντι στους ταξικούς συσχετισμούς υπάρχουν οι δύο τρόποι αντιμετώπισης. Ο πρώτος είναι αυτός που είπαμε πριν. Χαλαρά. Με ότι ιδεολογικοπολιτικό υπόβαθρο μπορεί να έχει αυτό το «χαλαρών» για τον καθένα. Δεν ιστοπεδώνουμε. Δεν ισχυρίζομαστε σε καμιά περιπτώση, ότι η θρησκοληψεία π.χ., που οδηγεί στην πολιτική αιφανσίας, είναι το ίδιο με την... αριστερή ψήφο. Άλλα το τελικό απτότελεσμα είναι... χαλαρά. Αυτό επηρεάζει όχι μόνο τις ορέξεις του κεφαλαίου, αλλά και την επιθετικότητα, την ολαζονεία, τον αυταρχισμό των εκπροσώπων του.

Ο Αλογοσκούφης με ύφος χιλίων καρδιναλίων δηλώσε ότι επιδίωξή τους είναι η υλοποίηση όλων των δεσμεύσεων (τα ψήφουλα που έταζε η ΝΔ) στο τέλος της τετραετίας. Με την προϋ-

πόθεση να διορθωθεί η κακή δημοσιονομική κατάσταση που παρέλαβαν από την προηγούμενη κυβέρνηση. Ολοι -χαλαροί και μη-εύλογα αναρωτιούνται. Γιατί αυτή η προϋπόθεση δεν έπιπαινε στον πρόλογο των ψήφουλων που υποσχόταν προεκλογικά η ΝΔ; Γιατί προϋπόθεση για να καλυτερέψει η ζωή μας και να γίνει καλύτερη, όχι μόνο οικονομικά αλλά πρώτα και κύρια ανθρώπινα, με την κυριολεκτική έννοια του όρου, δεν είναι ούτε να διορθωθεί η κακή δημοσιονομική κατάσταση, ούτε οποιοδήποτε άλλο παραμύθι της πλουτοκρατίας.

Προϋπόθεση για να καλυτερέψει η ζωή μας είναι η ταξική πλάτη, η αντιπαράθεση τάξης ενάντια σε τάξη. Γιατί πρέπει να σταματήσουμε κάποια στιγμή τον κατήφορο να πληρώνουμε συνέχεια εμείς το μάρμαρο. Φτάσαμε «αισιόδι» στο 2005. Καιρός είναι να τους υποχρεώσουμε να πληρώσουν αυτοί που έχουν. Να πληρώσει η πλουτοκρατία. Με όποιο κοστούμι, με όποια χλαμύδα, με όποιο ράσο και αν τύνεται. Υπάρχει, όμως, μια ακόμα πολύ σοβαρή προϋπόθεση. Η ανεξάρτητη ταξική οργάνωση και δράση.

Παντελής Νικολαΐδης

**Ημερίδα της Πρωτοβουλίας Οικοδόμων
Οι εργασιακές σχέσεις στο χώρο των
κατασκευών και τα
ιδιαίτερα προβλήματα
των μεταναστών
Πολυτεχνείο, Κυριακή 6 Μάρτη 10 π.μ.**

Το πρόβλημα των ανατροπών που συντελούνται στις εργασιακές σχέσεις των εργαζόμενων στις οικοδόμες και τις κατασκευές, εστιασμένο στα ιδιαίτερα προβλήματα των μεταναστών, που αποτελούν σημαντικό τοποικότερο κομμάτι της εργατικής τάξης στο συγκεκριμένο κλάδο, επιδιώκει να αναδείξει η Πρωτοβουλία Οικοδόμων, σε ημερίδα που οργανώνει την Κυριακή 6 Μάρτη στο Πολυτεχνείο (έναρξη στις 10 το πρωί).

Σε ανακοίνωσή της τονίζει: «Διανύουμε μια περίοδο στην οποία το κατασκευαστικό κεφάλαιο έχει εξαπολύσει μια διαφορή επιθεώση σε όλα τα μέτωπα ενάντια στην εργατική τάξη του κλάδου, αμφισβητώντας όλα τα καταχτημένα με αγώνες και αίμα δικαιώματα των οικοδόμων... Το 7ωρο-8ωρο-5ήμερο γίνεται 10ωρο, 12ωρο, 14ωρο και 7ήμερο, η μισθωτή εργασία γίνεται δουλειά με το κομμάτι, με το κιλό, με το μέτρο, με δελτίο παροχής υπηρεσιών,

το ημερομίσθιο αντικαθίσταται από το ωρομίσθιο, αντί για συνεχή και μόνιμη εργασία η αγορά εργασίας μετατρέπεται σε μια μεγάλη πάτσα στην οποία οι καπιταλιστές, μικροί και μεγάλοι, βρίσκουν φτηνή εργατική δύναμη όταν και για όσο τη χρειάζονται.

Αποτέλεσμα αυτής της επίθεσης είναι οι κατακερματισμός των εργασιακών σχέσεων, η υπερεκμετάλλευση της εργατικής δύναμης, τα συχνά εργατικά αποχήματα-εγκλήματα. Παράλληλα, οι διάφοροι νόμοι του κράτους προσθέτουν νέα εμπόδια στους μετανάστες για την απόκτηση άδειας παραμονής και εργασίας, βάζοντας περιορισμούς, χαράτσια και γραφειοκρατικά προσκόμιατα.

Στην ημερίδα, που είναι ανοιχτή, θα μιλήσουν οικοδόμοι από την Ελλάδα και διάφορες χώρες, όπως Αλβανοί, Κούρδοι, Σύριοι, Τούρκοι, Μπαγκλαντεσιανοί και άλλοι.

Το ακροατήριο ήταν εκλεκτό: επιχειρηματίες από όλη την Ελλάδα που δραστηριοποιούνται ή ενδιαφέρονται να δραστηριοποιηθούν στα Βαλκάνια. Εκλεκτός και ο ομιλητής: ο υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών Αδάμ Ρεγκούζας. Μεταξύ των άλλων, ο ομιλητής έδωσε στο ακροατήριο του στοιχεία για τις ευκαιρίες που υπάρχουν στη βαλκανική αγορά. Εξέχουσα θέση κατέχουν τα στοιχεία για το λεγόμενο «κόστος εργασίας».

Οι μέσες αποδοχές των εργαζόμενων σε επιχειρήσεις με περισσότερους από 10 απασχολούμενους είναι:

- ◆ Στην ΕΕ των «15» 33.000 ευρώ το χρόνο.
- ◆ Στην Ελλάδα 16.500 ευρώ το χρόνο.
- ◆ Στις βαλκανικές χώρες 1.500 μέχρι 2.500 ευρώ το χρόνο.

Τα στοιχεία είναι πραγματικά αποκαλυπτικά και δεν πρέπει να απέχουν από την πραγματικότητα. Άλλωστε, σ' αυτό το επίπεδο δεν έχει λόγο να δώσει φεύγοντα στοιχεία ένας εκπρόσωπος της κυβέρνησης. Γιατί, όμως, κάνει αυτές τις συγκρίσεις;

Το πρώτο που επιδιώκει η κυβέρνηση είναι να σπρώξει την παραμονής των Ελληνες καπιταλιστές προς τη βαλκα-

Πρότυπό τους ο εργασιακός μεσαίωνας

πρ

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ No 5

Ημία μετά την άλλη απορρίφτηκαν διλειτές οι νομικά τεκμηριωμένες ενστάσεις που υπέβαιναν οι συνήγοροι υπεράσπισης στη νέα δίκη για την υπόθεση του ΕΛΑ. Ο πρόεδρος του έκτακτου τρομοδικείου, βιδούζοντας στα χνάρια του Μαργαρίτη, αλλά χωρίς την προσπάθεια αυτοπροβολής του τελευταίου, ακούει υπομονετικά τις τοποθετήσεις, δίνει σε συνηγόρους και κατηγορούμενους όλη την άνεση να αναπτύξουν τις απόψεις τους και μετά το δικαστήριο παίρνει τις... προκαθορισμένες αποφάσεις.

Μία από τα ίδια; Σήμουρα ναι, σε διαφορά τους τέσσερις από τους κατηγορούμενους, που έχουν ήδη καταδικαστεί σε 12 αιώνες φυλακή στην προηγούμενη δίκη. Ολα δεξήνουν πως οδεύουμε σε μια νέα καταδίκη, με το ίδιο σκεπτικό (συλλογική ευθύνη, που σημαίνει ότι κρίνονται ένοχοι για απλή συνέργεια στις εκρήξεις, υπό την ιδιότητά τους ως μέλη του ΕΛΑ). Για τον Μ. Κασίμη η απόφαση λογικά θα είναι και πάλι αιθωρική. Δεν μπορεί να γίνει αλλιώς και αυτό εμμέσως το παραδέχτηκε ο ίδιος ο πρόεδρος, όταν είπε στον Μ. Κασίμη ότι μπορεί να αποστάζει από τη διαδικασία και να εκπροσωπεύται από τους συνηγόρους του! Για τον Γ. Σερίφη δεν έχει διαφορεύει πρόκριμα, δεδομένου ότι η υπόθεση του σε τίποτα δεν σχετίζεται μ' αυτές των υπολογίων.

Πού διαφέρηκε η προσωκερθείσα προσπίκη; Κυρίως στην απόρριψη του αιτήματος για αναβολή της δίκης μέχρι να τελεσιδικήσει η προηγούμενη. Αν το δικαστήριο σεβόταν στοιχειώδως τη δικονομία, θα ανέβαλε τη δίκη, αφού οι κατηγορίες για τις εκρήξεις προϋποθέτουν ότι οι κατηγορούμενοι υπήρχαν τουλάχιστον μέλη του ΕΛΑ, κατηγορία η οποία εικρεμέ (θα δικαστεί σε δεύτερο βαθμό) και την οποία το συγκεκριμένο δικαστήριο δεν μπορεί και δεν πρέπει να εξετάσει. Εχει διαφορεύει καθαρά, όμως, ότι θελουν να κάνουν μια άντηπτη δίκη και γ' αυτή την κατηγορία, για να καταλήξουν στην απόφαση για τις εκρήξεις. Θα κουρελιάσουν, δηλαδή, και το δικονομικό και το ουσιαστικό πονικό δίκαιο, προκειμένου στο εφετείο να πάνε και οι δικής σε μία ενιαία, χωρίς τα προβλήματα που έχει αυτή η δεύτερη δίκη. Η απόρριψη του αιτήματος της αναβολής, που θα αποτελούσε μια διέξοδο για να τηρηθούν τα πιο στοιχειώδη προσχήματα, είναι για μας δηλωτική των προθέσεων του συγκεκριμένου δικαστήριου, όπως και οι απόρριψης των ενστάσεων για τη «συνάφεια» και την παραγραφή (αναλυτικά δείτε στο ρεπορτάζ που ακολουθεί).

Ομως, αυτή η δίκη ξεκάνει σ' ένα κλίμα εντελώς διαφορετικό από την προηγούμενη. Σ' ένα κλίμα που σφραγίζεται από τις αίτιες, συκοφαντικές και αλήτικες επιθέσεις ενάντια στον Χρ. Τσιγαρίδη, τον άνθρωπο που ανέλιψε την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή του στον ΕΛΑ. Σπην προηγούμενη δίκη αυτές οι συκοφαντίες διακινούνταν στους διαδρόμους, από δυοτρία «άρρωστο» όπωμα, τους «φιλάθλους» κατά τον εύστοχο χαροκτηρισμό του Χρ. Τσιγαρίδη. Στη διαδικασία εμφανίστηκαν ελάχιστα και μόλιστα προς το τέλος είχαμε και δηλώσεις αναίρεσης και συγνώμης.

■ 4η συνεδρίαση Παρασκευή, 18.2.2005

Με τη συνέχιση της συζήτησης επί του αιτήματος αναβολής της δίκης, που υπέβαιναν οι συνήγοροι της Ειρ. Αθανασάκη, συνεχίστηκε η διαδικασία στο έκτακτο τρομοδικείο του Κορυδαλλού.

Ο Κ. Αγαπίου, παίρνοντας το λόγο, υποστήριξε το αίτημα, δηλώνοντας ότι το θεωρεί ως αίτημα αναστολής και όχι αναβολής. Δεν μπορούμε -είπε- να θεωρούμε ως δεδομένο κάπι για το οποίο δεν υπάρχει τελεσιδική απόφαση. Άλλωστε -κατέληξε- δεν γνωρίζουμε καν το σκεπτικό της απόφασης της προηγούμενης δίκης. Το αίτημα υποστήριξε και ο αυτεπαγγέλτως διορισθείσης συνήγορός του. Βλάντης.

Ο συνήγορος του Α. Κανά, Α. Κούγιας, διαφοροποιήθηκε από τις απόψεις των υπόλοιπων υπερασπιστών. Το προηγούμενο δικαστήριο -είπε- θεώρησε παραγεγραμμένο το αιδίκημα της συμμετοχής και είναι ευθέως παράτηπη η εισαγωγή αποστάσματος της απόφασης εκείνης, γιατί απογορεύεται ρητά από τον Κάδικα. Δήλωσε ότι έχει ευθέα αντίρρηση στο αίτημα της αναβολής, γιατί δεν έχει διευκρινιστεί ποιο τμήμα της απόφασης αυτού του δικαστηρίου θα απο-

τελεί οιονεί δεδικασμένο για την άλλη δίκη. Σύμφωνα με το σκεπτικό του Α. Κούγιας, αυτό το δικαστήριο μπορεί να δικάσει καλύτερα από το προηγούμενο και να οδηγηθεί σε απαλλακτική απόφαση για τους κατηγορούμενους, η οποία θα αποτελέσει οιονεί δεδικασμένο για την έκβαση της άλλης δίκης στο δεύτερο βαθμό.

Ο τακτικός εισαγγελέας Μ. Ανδριωτέλλης είπε πως θα είχε νόημα το αίτημα αναβολής, αν υπήρχε κατηγορία με βάση το άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα (τρομονόμος). Ομως τέτοια κατηγορία δεν υπάρχει και πουθενά στο διατακτικό του βουλεύματος δεν γίνεται αναφορά ή συσχετισμός των πράξεων που δικάζονται με το αιδίκημα της συμμετοχής (187 ΠΚ). Το δικαστήριο μπορεί να μην ερευνήσει καθόλου τη συμμετοχή, αλλά μόνο τις εκρήξεις, αυτοτελώς. Αν ερευνήσει τη συμμετοχή θα το κάνει για το σχηματισμό της κρίσης του, για διερεύνηση κινήτρων, ελαφρυντικών κλπ. Γ' αυτό και το αίτημα πρέπει να απορριφθεί ως νόμα και ουσία αβάσιμο.

Η πρόταση του εισαγγελέα αναδεικνύει όλα τα νομικά αδιέξοδα, τον τραγέλαφο αιτήμα της δίκης. Αν οι κατηγορούμενοι δικάζονταν μόνο για κάποιες εκρήξεις, τότε θα έπρεπε να δικάζονται

Τώρα έχουμε... ολική επαναφορά. Ο Κανάς σε ρόλο πρωτοφάλητη χάνει χολή κατά Τσιγαρίδα και ξερνάει σε καθημερινή βάση εμέσημα. Τα εμέσημα αυτά δεν κατευθύνονται μόνο κατά του Τσιγαρίδα, αύτε μόνο κατά του κινήματος αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους, αλλά πλέον και κατά της συνηγόρου Γιάννας Κουρτοβίκη, επειδή αυτή τυχαίνει να είναι και συνήγορος του Δημήτρη Κουφοντίνα. Το ίσο κρατάει ο Αγαπίου, ο οποίος δεν ταυτίζεται με τον Κανά, δεν συκοφαντεί ευθέως, αλλά μιλά με υπανηγμούς και υπονοούμενα, που οδηγούν στο ίδιο συμπέρασμα: ο Τσιγαρίδας είναι συνεργάτης της Αντιπρομοκρατικής, το ίδιο και το κίνημα αλληλεγγύης!

Ο Χρ. Τσιγαρίδης έδωσε μια πιρώτη απάντηση σ' αυτή την προσπάθεια (δημοσιεύεται στη διπλανή σελίδα). Το πρόβλημα, όμως, παραμένει. Και είναι ένα πρόβλημα πολιτικό. Τυχαίνει που οι επιθέσεις σπλιλωσης, με τη γκεμπελίστηκη μέθοδο της χαφιεδολογίας, κατευθύνονται ενάντια στον Δ. Κουφοντίνα και τον Χ. Τσιγαρίδη, τους δυο αγωνιστές που εκ των προγμάτων πρωσποποιούν τις δυο οργανώσεις ένσπληξ πάλης, τη 17Ν και τον ΕΛΑ; Ούτε είναι τυχαίο που οι ίδιες επιθέσεις στρέφονται και ενάντια στο κίνημα αλληλεγγύης, το οποίο φυσικά δεν ταυτίζεται με τις δυο οργανώσεις, όμως έχει μια συγκεκριμένη απόψη μη απαρίσωτης του ένοπλου, αλλά ένταξης του στο ευρύτερο κίνημα της επαναστατικής ανατροπής.

Είναι τόσο αλήτικες αυτές οι επιθέσεις, που φτάνουν μέχρι το σημείο να ισχυρίζονται ότι η αποφυλάκιση του Χρ. Τσιγαρίδης για λόγους υγείας είναι αντίτυπο της συναλλαγής. Δεν χρειάζεται, βέβαια, να υπερασπιστούμε εμείς μια αλήθεια που τη βλέπει κανείς με γυμνό μάτι. Ας σκεφτούμε, όμως, που μας οδηγεί αυτή η αλήτεια: να μη διεκδικούμενοι ένα δικαίωμα που έχει κάθε κρατούμενος, γιατί θα βρεθούν κάποιοι να τους κατηγορήσουν για συναλλαγή. Να είμαστε αναγκασμένοι να απαντούμε στις συκοφαντίες κάθε γκεμπελίσκου, ο οποίος ποντάρει στο γνωστό δόγμα «πες, πες, στο τέλος κάπι θα μείνει».

Μέσα απ' αυτές τις επιθέσεις συνεχίζεται με νέο τρόπο η «επιχείρηση τρομούστερίου» του καλοκαιριού του 2002. Τα υλικά της πρώτης φάσης αυτής της επιχείρησης έχουν παλιώσει πιπά, δεν είναι απόδικοι την επιδιώκουν τώρα, ενόψει της απόφασης που βγήκε, είναι να ξανακάνουν τη δίκη. Εκείνο που σας λέω, λοιπόν, είναι να πάρετε μια γεννούσα απόφαση και να σταματήσετε τώρα αυτή τη δίκη.

Το δικαστήριο αποσύρθηκε για διάσκεψη και διάν σε παναγίθη, ο πρόεδρος I. Τέντες ανακοίνωσε πως η ιδιότητα των κατηγορουμένων ως μελών του ΕΛΑ, που αναφέρεται στο βούλευμα και αποτελεί τζήτημα προηγούμενης δίκης, δεν εμποδίζει το παρόν δικαστήριο να προχωρήσει στην εξέταση των κατηγοριών, γι' αυτό και το αίτημα αναβολής της δίκης απορρίπτεται.

Αμέσως μετά, ο Δ. Τσοβόλας ζήτησε το λόγο και δήλωσε ότι παρατείται από συναγερμής υπεράσπισης της δικαιοσύνης από την Ειρ. Αθανασάκη, γιατί αυτή είναι δίκη σκοπιμότητας.

Στη συνέχεια, ο Σ. Καμπάνης, συνήγορος του Χρ. Τσιγαρίδη, υπέβαλε ένταση περί νομιμότητας της διαδικασίας - συγκρότησης του δικαστηρίου. Πρόκειται για τον γνωστό νόμο Πετσόλικου (3090/2002), που έγινε για να ρυθμίσει θέματα των πολιτικών δικών, των «δικών τρομοκρατίας», όπως δέκτη μόνο γ' αυτούς τους τρεις και όχι για τους απόντες. Ζητούνται αποζημίωση 40 ευρώ (!), για ψυχική οδύνη η οποία βέλιου και θητική βλάβη οι υπόλοιποι. Αναφ

■ **Χρ. Τσιγαρίδας**

Στόχος η απαξίωση των επαναστατικών οργανώσεων

Οι συνήγοροι υπεράσπισης ανέφεραν πολλούς λόγους που αποδεικνύουν ότι αυτή η δίκη, όπως και οι προηγούμενες, είναι πολιτική δίκη. Εγώ θα προσπαθήσω να σας δείξω και να σας αποδείξω με γεγονότα και επιχειρήματα τη συγκεκριμένη σημαντική πολιτική σκοπιμότητα που έχει το καθεστώς μ' αυτές τις δίκες και που αποδεικνύει ότι αυτές οι δίκες είναι πολιτικές δίκες.

Ποια είναι αυτή; **Απαξίωση με κάθε μέσο των επαναστατικών οργανώσεων.**

Μετά τη σύλληψη των φερόμενων σαν μέλη της ΕΟ 17N, έπαιξαν ένα καλοστημένο τηλεοπτικό παιχνίδι επιδιώκοντας να περάσουν στην «κοινή γνώμη» την εικόνα μιας οργάνωσης τύπου μαφίας. Η εμφάνιση, όμως, του Κουφοντίνα, η ανάληψη της πολιτικής ευθύνης για τη δράση της οργάνωσής του, η δίκη που ακολούθησε, με την αποκάλυψη των οργάνων που έγιναν σε βάρος του τυφλού, κυρφού και πολυτραυματία Σάββα Ξηρού, αλλά και η στάση των πιο πολλών φερόμενων ως μελών της 17N στη δίκη και οι εξηγήσεις που έδωσαν, δημούργησαν πολλά ερωτηματικά στον κόσμο.

Τι έκανε το καθεστώς όταν του χάλασσαν τα σχέδια; Προσπάθησε να απαξίωσει και να λασπώσει αυτόν που ανέλαβε την πολιτική ευθύνη, τον επαναστάτη Κουφοντίνα, γιατί έτσι απαξίωναν την οργάνωση. Πώς το έκανε αυτό; Στέλνοντας

μια επιστολή στις εφημερίδες, που τον κατηγορούσε για συνεργάτη των μυστικών υπηρεσιών. Την υπέγραψε, κατ' εντολή άλλων, ένα φοβισμένο, απολύτικο ανθρωπάκι. Τέτοιους ανθρώπους χρησιμοποιεί το καθεστώς και οι άμεσοι ή έμφεσοι συνεργάτες του.

Το 2002 ο Μπους εκβιάζοντας την ελληνική κυβέρνηση με το σαμπτοτάρισμα των Ολυμπιακών Αγώνων επέμενε φορτικά να «ξεφρωθούν» και οι υπόλοιπες οργανώσεις, χωρίς να τον ενδιαφέρει ποιοι θα δικαστούν και με τι αποδείξεις. Ήθελε να επιβάλει και στην Ελλάδα το «δόγμα ασφραλείας», τους φασιστικούς αντιτρομοκρατικούς νόμους, τη «νομιμοποιημένη» καταδίκη κάθε πολιτικής και κοινωνικής αντίστασης. Ξέραν από χρόνια ότι η Κυριακίδη συκοφαντούσε τον Κανά. Την πλησίασαν και την έπεισαν ότι υπήρχε τρόπος να τον εκδικηθεί. Διάλεξαν και τον Αγαπίου από τους καταλόγους που κυκλοφορούσαν και πρόσθεσαν σαν τοντά την Αθανασάκη που είχε κάποιο δεσμό αισθηματικό με τον Αγαπίου.

Υπάρχει κανείς που να πιστεύει πως στόχος του Μπους ήταν ο πρόεδρος Κανάς και ο προ 40ετίας αντιστασιακός Αγαπίου ή η Αθανασάκη που δεν δέχτηκε από αξιοπρέπεια να γίνει ψευδομάρτυρας; Οχι βέβαια. Πιστεύω πως έρευναν πως ήταν αθώοι. Εκτίμησαν, όμως, ξέροντας τη ζωή που έκα-

ναν, ότι δεν θα διστάζαν να υμνήσουν την κοινοβουλευτική δημοκρατία και να καταδικάσουν την τρομοκρατία, και η δίκη απέδειξε πόσο καλή επιλογή έκανε η Αντιτρομοκρατική. Εποι, θα εμφανίζοταν ο ΕΛΑ σαν μια οργάνωση σούργελο.

Γιατί δεν κατηγόρησαν, όμως, και μερικά πραγματικά μέλη του ΕΛΑ; Γιατί δεν τους ήξεραν, δεν τους ξέρουν και ούτε θα τους μάθουν.

Διάλεξαν, όμως, εμένα. Το πώς με διάλεξαν δεν είναι μυστήριο για όσους παρακολούθησαν την προηγούμενη δίκη. Εκτιμούσαν ότι και εγώ, πεινημένος επαγγελματίας στο χώρο μου, με μια συγκεκριμένη κοινωνική επιφάνεια, με πέντε παιδιά κ.λπ., θα συμπειριφέρομουν το ίδιο. Επέσαν έξω. Εγώ τους χάλασα τα σχέδια αναλαμβάνοντας την πολιτική ευθύνη. Τα κανάλια δεν μπόρεσαν να επαναλάβουν την επιχείρηση τρομολαγνείας, γιατί δεν ταίριαζα στο προφίλ του τρομοκράτη που είχαν δημιουργήσει και η δίκη έγινε πολιτικό μπουμέρανγκ για το καθεστώς. Ο, τι είχε απομείνει από την εκστρατεία τρομολαγνείας και συκοφάντησης των επαναστατικών οργανώσεων σαρωθήκε οριστικά.

Τι έκανε τότε το καθεστώς και οι μυστικές του υπηρεσίες; Ο, τι έκανε και στην περίπτωση της ΕΟ 17N. Προσπάθει να με απαξίωσει, γιατί είναι ο μόνος τρόπος πλέον να πετύχει το στόχο του. Βρή-

κε πρόθυμους συνεργάτες, που αυτοενοχοποιούνται με αυτά που λένε, ενώ δεν προσθέτουν τίποτα στην υπεράσπιση τους, αλλά τα λένε γιατί τους έχουν διαβεβαιώσει ότι θα τύχουν ευνοϊκής μεταχείρισης, επειδή ελέγχουν το δικαστικό σύστημα.

Ποιος είναι ο στόχος τους; **Η πολιτική απαξίωση του ΕΛΑ.**

Υπάρχει και ένα άλλο ζήτημα. Στη δίκη που έγινε και που το δικαστήριο αποφάσισε ότι ήταν ποινική δίκη, όπως πιθανόν θα αποφασίσετε και εσείς οι δικαστές δεν μου έκαναν καμιά ερώτηση για τις «ποινικές» πράξεις που κατηγορούμουν. Αντίθετα, μου έκαναν δεκάδες ερωτήσεις όλοι, φροντιστικού χαρακτήρα. Τί άλλη απόδειξη χρειάζεται ότι είχαν εδραιωμένη πεποίθηση ότι η δίκη ήταν πολιτική;

Οταν λοιπόν το καθεστώς δικάζει με βουλεύματα που αποτελούν σκάνδαλο, πολιτικό και νομικό, και καταδικάζει ανθρώπους αθώους, χωρίς στοιχεία και πειστήρια, με σημένους μάρτυρες και ψευδομάρτυρες, όταν εκμαλίζει συνειδήσεις για να απαξίωσει τις επαναστατικές οργανώσεις, όπως σας εξέθεσα, τί άλλο χρειάζεται για να πειστείτε ότι αυτή η δίκη είναι πολιτική δίκη;

των υποθέσεων και να παραπέμψει τους πέντε στο αρμόδιο δικαστήριο, το Μικτό Ορκωτό.

Η Μ. Δαλιάνη συνέχισε αναπτύσσοντας την ένσταση αναρμοδιότητας με βάση τον πολιτικό χαρακτήρα των αδικημάτων που δικάζονται. Προβληματιστήκαμε -είπε η συνήγορος- αν θα έπρεπε να υποβάλουμε τη συγκεκριμένη ένσταση, η οποία είχε υποβληθεί στις δύο προηγούμενες δίκες και απορρίφθηκε. Καταλήξαμε πως πρέπει να την υποβάλουμε και πάλι, επειδή δικάζονται αδικήματα που υπάρχονται καθαρά στη σφαίρα της πολιτικής παραβατικότητας και υπάρχει το Σύνταγμα που προβλέπει το πολιτικό έγκλημα. Η συνήγορος αναφέρθηκε εκτενώς στην έννοια του πολιτικού αδικήματος και στην τάση που έχει αναπτυχθεί, στο πλαίσιο του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας», να αποπολιτικοποιείται κάθε μορφή αντίβιας στην κρατική βία. Ολές οι βίαιες πολιτικές δράσεις αποκαλούνται «τρομοκρατία» και τα συναφή αδικήματα μεταφέρονται αυτόματα στη σφαίρα του κοινού ποινικού δικαίου.

Περνώντας από το γενικό στο συγκεκριμένο, η Μ. Δαλιάνη μίλησε αναλυτικά για τον χαρακτήρα της δράσης του ΕΛΑ. Ήταν μια δράση -είπε- που υπάρχονται σ' ένα ιδεολογικό πρόταγμα, ένα επαναστατικό πρόταγμα, που σκοπό είχε να εμπεδώσει στην κοινωνία την ανάγκη της ανατροπής. Σε αντιστοιχία με αυτό το πρόταγμα ήταν και η επιλογή των στόχων. Κρατικές υπηρεσίες και δυνάμεις καταστολής ήταν αποκλειστικά οι στόχοι.

Την ένσταση αναρμοδιότητας υποστήριξε με σύντομη επιχειρηματολογία ο διορισμένος συνήγορος του Κ. Αγαπίου, Ε. Βλαντής.

Η Γιάννα Κούρτοβικ, συνήγορος υπεράσπισης του Γ. Σερίφη, είπε πως και μόνο η θέση των δικηγόρων στα έδρανα της υπεράσπισης τους επιβάλλει να εναντιωθούν στην αντισυνταγματικότητα του τρομονόμου. Από την πλευρά του Γ. Σερίφη τίθεται η ένσταση αναρμοδιότητας με ένα διαφορετικό σκεπτικό απ' αυτό που τέθηκε από την πλευρά του Χρ. Τσιγαρίδα. Η Γ. Κούρτοβικ αναφέρθηκε αναλυτικά στην κατάργηση της αρμόδιοτητας των Μικτών Ορκωτών για μια

σειρά αδικήματα, που αποτελεί πράξη αντισυνταγματική. Στόχος αυτής της ρύθμισης -είπε- είναι να μην υπάρχει το στοιχείο της λαϊκής συμμετοχής, το στοιχείο της συμμετοχής του πολίτη, στην εκδίκαση υποθέσεων που έχουν πολιτική σημασία. Επιπλέον, η συγκεκριμένη νομική διάταξη θεσπίστηκε για να εκδικαστούν υποθέσεις που σχετίζονται με τη δράση δυο συγκεκριμένων οργανώσεων που έχουν πολιτική σημασία από την προηγούμενη δίκη, ενώ επιτέθηκε στο κίνημα αλληλεγγύης κατηγορώντας το δύτι συνεργεί με τις διωκτικές αρχές!!

Ο Α. Κανάς επέλεξε να επιπλεύσει στους συνηγόρους υπεράσπισης την απομένως με αναδρομική ισχύ, πράγμα που έγινε νόμος με αναδρομική ισχύ, πράγμα που είναι ευθέως παράνομο. (Σ' αυτό το σημείο της αγόρευσης της Γ. Κούρτοβικ, ο Κ. Αγαπίου πετάχτηκε πάνω και μ' ένα «τί είναι αυτά τα πρόγματα» αποχώρησε προσωρινά. Ο Α. Κανάς διέκοψε τη συνήγορο με σκαιότροπο, αλλά ψυχραίμη η Γ. Κούρτοβικ τον έβαλε στη θέση του λέγοντάς του: «Κύριε Κανά, έχετε ασυλία επειδή βρίσκετε στη θέση που βρίσκεστε. Αν βρίσκοσασταν αλλού, τότε και η απάντηση μου θα ήταν διαφορετική»).

Για τον Γ. Σερίφη -συνέχισε η συνήγορος- δεν υπάρχει αδίκημα, δεν υπάρχει το στοιχείο της λαϊκής συμμετοχής, και η δίκη απέδειξε πόσο κακοποιεί την επιτηδεύση της Γ. Κούρτοβικ καλώντας την «αναπτυξιακή πράξη» της Γ. Σερίφη. Επιπλέον, και για τον Γ. Σερίφη υπάρχει η διάσταση της πολιτικής σκοπιμότητας, χάριν της οποίας κατασκευάζονται αυτ

Μπελαντή, Αλ. Ζορμπαλά και Σ. Φυτράκη).

Τέλος, ο Γ. Σερίφης είπε πως θεωρεί τη διάξη του πολιτική και συνέχεια των διώξεων που υφίσταται εδώ και σαράντα χρόνια, εξαίτιας των πολιτικών του πεποιθήσεων. Δεν έχω σχέση με εγκλήματα -είπε- και όσοι μιλούν για εγκλήματα τους επιστρέφω το χαρακτηρισμό στα μούτρα. Και σ' αυτή τη δίκη θα πέσουν προσωπεία και θα αποκαλυφθούν οι στημένοι φευδομάρτυρες και οι στημένες διώξεις. Και κάτι τελευταίο, κατέληξε. Τους δικηγόρους μου τους διορίζω εγώ και κανένας άλλος. Δικηγόροι μου είναι ο Σ. Φυτράκης, η Δ. Βαγιανού και η Γ. Κούρτοβικ και η παρουσία τους εδώ έχει σχέση μόνο με αυτή την υπόθεση και με καμιά άλλη.

Αν και η ώρα ήταν 1:30, το δικαστήριο διέκοψε για την άλλη μέρα, προκειμένου να διασκεφτεί και να αποφασίσει επί της συγκεκριμένης έντασης.

■ **6η συνεδρίαση Τετάρτη, 23.2.2005**

Η συνεδρίαση ξεκίνησε με καθυστέρηση μιας ώρας και ενός τετάρτου και με την έναρξη της ο πρόεδρος ανακοίνωσε την απόρριψη της έντασης περί αναρμοδιότητας του δικαστήριου και ως προς τα δυο της σκέλη. Ως προς το σκέλος που αφορούσε το «πολιτικό έγκλημα», το δικαστήριο υιοθετώντας την επικρατούσα αντικειμενική θεωρία (στηριζόμενη από Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο). Ως προς το σκέλος της ανυπαρξίας συνάφειας, το δικαστήριο θεωρεί ότι υφίσταται συνάφεια και θεμελιώνεται αυτοτελώς αρμοδιότητα, δεδομένου ότι οι εκρήξεις φέρονται ότι διαπράχθηκαν από μέλη εγκληματικής οργάνωσης.

Δηλαδή, υιοθέτησαν -ως προς το δεύτερο σκέλος- μια επιχειρηματολογία αντίθετη από αυτή που είχαν υιοθετήσει όταν απέρριπταν το αίτημα για αναβολή. Τότε είχαν πει ότι οι εκρήξεις θα δικαστούν ως αυτοτελείς πράξεις. Μάλιστα, ο εισαγγελέας επέμενε σε ένα σόφισμα: ότι στο διατακτικό του βουλεύματος δεν αναφέρεται πουθενά ότι οι κατηγορούμενοι έκαναν τις εκρήξεις ως μέλη του ΕΛΑ. Τώρα λένε ότι οι κατηγορούμενοι έκαναν τις εκρήξεις ως μέλη του ΕΛΑ και γ' αυτό πρέπει να δικαστούν από το έκτακτο τρομοδικό και όχι από Μικτό Ορκωτό, όπως δικάζεται κάθε πολίτης που κατηγορείται για μια έκρηξη!! Δυο αντίθετες επιχειρηματολογίες μέσα σε ελάχιστες μέρες, ε, δεν θέλουμε τίποτ' άλλο για να συμπέρανομε ότι πρόκειται για μια αικόμα δίκη πολιτική σκοπιμότητας, στην οποία κουρελιάζεται το ίδιο το ισχύον δίκαιο, αικόμα και στις πιο στοχειώδεις διατάξεις του.

Μετά την εκφώνηση της απόφασης, ο Κ. Αγαπίου χαρακτήρισε τους δικαστές ανακόλουθους και σκόπιμες τις αποφάσεις που παίρνουν, ενώ η Κ. Ιατροπούλου δήλωσε ότι επιφύλασσεται να συνεννοθεί με τους συναδέλφους της για το αν θα παραμείνουν σ' αυτή τη δίκη, γιατί μάλλον δεν έχουν να συνεισφέρουν τίποτα πλέον.

Στη συνέχεια, ο Σ. Καμπάνης (υπεράσπιση Τσιγαρίδα) υπέβαλε ένταση απαραδέκτου δεύτερης ποινικής διώξης. Μπροστά στο όργιο που έχει συντελεστεί μέχρι στιγμής, αυτή η ένταση φαίνεται... τυπικότητα, έχει όμως τη σημασία της, γιατί αποκαλύπτει την απόλυτη αιθαναρεσία και αισθοδοσία με την οποία διεκπεραιώνονται ποινικά αιτές οι πολιτικές διώξεις. Με λίγα λόγια, η ουσία αυτής της έντασης είναι ότι, ενώ για τις 10 εκρήξεις είχε ασκηθεί ποινική διώξη αρχικά (όπως και για όλες τις άλλες), αλ-

λά έμειναν σε εκκρεμότητα επειδή εισαγγελέας και ανακριτής τις θεώρησαν παραγεγμένες και το συμβούλιο είχε άλλη άποψη και διέταξε νέα ανάκριση, ο εισαγγελέας άσκησε και νέα ποινική διώξη, πράγμα που είναι ευθέως παράνομο.

Η Κ. Ιατροπούλου (υπεράσπιση Αθανασάκη) υπέβαλε ένταση παραγραφής των αιδικημάτων, δεδομένου ότι οι εκρήξεις δεν έγιναν σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας και επομένως η παραγραφή δεν πάει στην 20ετία, αλλά επέρχεται στα 15 χρόνια. Την ένταση υποστήριξε η Σ. Φυτράκης (Δαλιάνη-Καμπάνης) και ο Ε. Βλαντής (διορισμένος συνήγορος Αγαπίου). Είναι ανεπίτρεπτη αυτή η διεύρυνση του οξιοποίου, τόνισε ο Σ. Καμπάνης, ενώ η Μ. Δαλιάνη θύμισε πως όλοι οι εισαγγελέας που είναι αιτημένοι σε εγκαταστάσεις αιτούνται από την Ε. Λαζαρίδη να κρύψει τη σκοπιμότητα. Γιατί επιφύλαξη για το τέλος; Υπάρχει δηλαδή περιπτώση μια εφορία η οποία αιτούμενο πρόσωπο για την παραγράφη σε εγκαταστάσεις και μόνο το Συμβούλιο είχε άλλη γνώμη. Οι συνήγοροι σημείωσαν αικόμη, ότι το προηγούμενο δικαστήριο θεώρησε πως υπήρξε παραγραφή για παρόμοιες υποθέσεις, με τα ίδια προγραμματικά περιστατικά.

Ο Κ. Αγαπίου υποστήριξε την ένταση για το απαράδεκτο της δεύτερης ποινικής διώξης, ενώ θεώρησε λάθος και ως αικάριος προβαλλόμενη την ένταση περί παραγραφής. Αντίθετα, ο Α. Κανάς δήλωσε ότι θέλει να δικαστεί για όλα και ζήτησε να απορριφθούν οι εντάσεις!!! Η Ειρ. Αθανασάκη αναφέρθηκε στη μεγάλη αντίφαση που αντιμετωπίζει το δικαστήριο, φέρνοντας σαν παράδειγμα τον Μ. Κασίμη, που έχει αιθωαδεί ομόφωνα και όμως θα ξαναδικαστεί.

Ο εισαγγελέας Μ. Ανδριωτέλης έκρινε ότι δεν υπάρχει παραγραφή, διότι πρόκειται για εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας. Και πώς επιχειρηματολόγησε; Με βάση τον ορισμό της κοινής ωφέλειας στο Λεξικό Τεγόπουλου-Φυτράκη!!! Σε ότι αφορά την άσκηση δεύτερης ποινικής διώξης, η θεώρησε ως εκ περισσού και ζήτησε να θεωρηθεί περίπου... ως μη γενόμενη. Ε, γίνεται και καμία μαλακία με στη βιασύνη των διωκτικών μηχανισμών, μη στεκόμαστε τώρα σε τυπικότητες!

Το δικαστήριο, αν και η ώρα ήταν μόλις 12:30 διέκοψε για το πρώτη της Πέμπτης, προκειμένου -όπως ανακοίνωσε ο πρόεδρος- να γίνει η διάσκεψη επί των εντάσεων.

■ **7η συνεδρίαση Πέμπτη, 24.2.2005**

Η συνεδρίαση ξεκίνησε στις 11:30 με τον πρόεδρο να ανακοίνωνε την οπόραση επί των δυο εντάσεων που είχαν υποβληθεί και εξεταστεί. Ως προς την ένταση για το απαράδεκτο της διπλής ποινικής διώξης, το δικαστήριο αποφάσισε ότι η εισαγγηγή γίνεται με βάση την αρχική διώξη, η οποία συμπληρώθηκε από αυτόν την οποία διεκπεραιώνομε ότι πρόκειται για μια αικόμα δίκη πολιτική σκοπιμότητας, στην οποία κουρελιάζεται το ίδιο το ισχύον δίκαιο, αικόμα και στις πιο στοχειώδεις διατάξεις του.

Μετά την εκφώνηση της απόφασης, ο Κ. Αγαπίου χαρακτήρισε τους δικαστές ανακόλουθους και σκόπιμες τις αποφάσεις που παίρνουν, ενώ η Κ. Ιατροπούλου δήλωσε ότι επιφύλασσεται να συνεννοθεί με τους συναδέλφους της για το αν θα παραμείνουν σ' αυτή τη δίκη, γιατί μάλλον δεν έχουν να συνεισφέρουν τίποτα πλέον.

Στη συνέχεια, ο Σ. Καμπάνης (υπεράσπιση Τσιγαρίδα) υπέβαλε ένταση απαραδέκτου δεύτερης ποινικής διώξης. Μπροστά στη στιγμή, αυτή η ένταση φαίνεται... τυπικότητα, έχει όμως τη σημασία της, γιατί αποκαλύπτει την απόλυτη αιθαναρεσία και αισθοδοσία με την οποία διεκπεραιώνονται ποινικά αιτές οι πολιτικές διώξεις. Με λίγα λόγια, η ουσία αυτής της έντασης είναι ότι, ενώ για τις 10 εκρήξεις είχε ασκηθεί ποινική διώξη αρχικά (όπως και για όλες τις άλλες), αλ-

λά έμειναν σε εκκρεμότητα επειδή εισαγγελέας και ανακριτής τις θεώρησαν παραγεγμένες και το συμβούλιο είχε άλλη άποψη και διέταξε νέα ανάκριση, ο εισαγγελέας άσκησε και νέα ποινική διώξη, πράγμα που είναι ευθέως παράνομο.

Πάνω σ' αυτή την απόφαση πρέπει να κάνουμε δυο σχόλια. Το πρώτο αφορά την ουσία. Σύμφωνα με τον ορισμό που έδωσε το δικαστήριο, εγκαταστάση κοινής ωφέλειας μπορεί να είναι και οποιαδήποτε ιδιωτική εταιρία, εφόσον εξυπηρετεί αριθμό προσώπων. Για παράδειγμα, ένας πολυκατάστημα εξυπηρετεί καθημερινά πολύ περισσότερο κόσμο από ένα αιτημένο πρόσωπο. Το δεύτερο αφορά τη διαδικασία. Η επιφύλαξη του δικαστήριου είναι φερετές για να κρύψει τη σκοπιμότητα. Γιατί επιφύλαξη για το τέλος; Υπάρχει δηλαδή περιπτώση μια εφορία εφορία που είναι αιτημένη από την πλάτη και τους άλλους που έχουν στην πλάτη την ίδια σκοπιμότητα.

ΕΛΑ, για τις εκρήξεις κ.λπ. ευθύνεται ο ΕΛΑ, άρα οι κατηγορούμενοι ευθύνονται για τις εκρήξεις. Επειδή χρειαζόταν και λίγο από εκρηκτικά, που σημειωτέον ούτε σαν λέξη δεν αναφέρθηκαν καθόλου στη διάρκεια της δίκης, αποφάσισαν ότι και οι τέσσερις σε πεντακόσιες τόσες ενέργειες παίρνουν οι καθένας από ένα κουταλάκι εκρηκτικό, συναντούσαν τους διγνωστούς φυσικούς δράστες, τους το δίναν, τους χτυπούσαν στην πλάτη και τους έλεγαν: άντε τώρα, πηγαίνετε.

Τόσο γελοία ήταν η απόφαση για μας. Όμως το νομολόγημα της ναζιστικής αρχής της συλλογικής ευθύνης δεν είναι καθόλου γελοίο. Αυτή τη νομικά γελούντα πολύτιμη παρανομία από την πλάτη της Ελλάς.

Ο πολιτικός σκοπιμότητας σας προσφέρει μια άντη την Ε. Λαζαρίδη συγκρόνωτα και οι μερικοί απορρίπτει την Ε. Λαζαρίδη συγκρόνωτα και οι μερικοί απορρίπτει την Ε. Λαζαρίδη συγκρόνωτα κ

■ Μια πρόταση για συζήτηση

Οι Κινήσεις Αλληλεγγύης να μετεξελίχτούν σε πολιτικό επαναστατικό κίνημα

Θα ήθελα να εκφράσω ορισμένους προβληματισμούς που έχω ως προς το κίνημα γενικά και ως προς τις κινήσεις αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους συγκεκριμένα.

Και από δω, απ' την εφημερίδα, θέτω ένα ερώτημα σε όλους μας. Από δω και πέρα, τι γίνεται; Σήμερα που κλείνει ένας πολιτικός κύκλος, αφούντες οι σκόρπιες μορφές αντίστασης; Κλεισμένος ο καθένας στην οργάνωση, στην ομάδα, ή και μόνος του να κριτικάρει χωρίς ουσία και να προσπαθεί να χτυπήσει κάθε τι διαφορετικό;

Μέχρι τώρα λειτουργούσαμε σαν κάτι διαχωρισμένο, κάτι διαφορετικό, απέναντι στην κοινωνία, την οποία θέλαμε να μετασχηματίσουμε. Ετοι ο καθένας απένθυμόταν με διαφορετικό τρόπο απέναντι της. Τα Κομμουνιστικά κόμματα και οργανώσεις με προγραμματικές δηλώσεις ή εκλογικές διακριτήσεις ήθελαν να κάνουν την εργατική τάξη ευτυχισμένη. Δηλαδή, σκεφτόντουσαν για λογαριασμό της, εφόσον οι εργάτες δεν ήταν ακόμη ώριμοι να δουν το συμφέρον τους. Παρόλα αυτά τα παραπάνω κόμματα ήταν πράγματι για πολλές δεκαετίες ο κυριότερος αντίπαλος του καπιταλισμού, ένα αντίπαλο στρατόπεδο, μια απειλή, κάτι που σήμερα τουλάχιστον δεν υπάρχει στην Ευρώπη και στης ΗΠΑ.

Ο αντεξουσιαστικός - αναρχικός χώρος, ο κυριότερος πολιτικός χώρος που αντιστέκεται στη χώρα μας τα τελευταία 25 χρόνια, αποτελεί κι αυτός με τη σειρά του κάτι διαχωρισμένο απέναντι στην κοινωνία. Χωρίς να έχει καταφέρει να γίνει μέρος του κόσμου, περιχαρακμένος και απομονωμένος σε στέκια και καταλήψεις έχει τη δράση που έχει και μετά βγάζει ένα λόγο που απευθύνεται στην κοινωνία. Άλλα ο τρόπος δράσης και λειτουργίας του είναι φύσει αδύνατον να φέρει τον απέναντι να συμμετέχει κι αυτός εάν προηγουμένως δεν έχει αποκτήσει τη συνειδηση του αντεξουσιαστή. Αφούντες, δηλαδή, συνθήματα τύπου «Αντίσταση - Αλληλεγγύη - Αξιοπρέπεια» ή «Βία στη Βία της Εξουσίας»; Μήπως είναι

καιρός να περάσουμε σε ένα νέο επίπεδο πολιτικής οργάνωσης ενός πολιτικού κινήματος που θα γίνει οπειλή για το καπιταλιστικό σύστημα καταπίεσης και εκμετάλλευσης;

Πιστεύω πως είναι καιρός να ξεκινήσει κάτι καινούργιο στο χώρο της επαναστατικής αριστεράς - αντεξουσιαστών κάτι ενωτικό. Θα εξηγήσω παρακάτω γιατί έχει τεράστια σημασία το ενωτικό. Οχι μόνο για τους παραπάνω πολιτικούς χώρους αλλά και για οποιονδήποτε θέλει να αντιταχθεί έμπρακτα στο καπιταλιστικό σύστημα.

Σήμερα οι συνθήκες είναι ιδιαίτερες για την ανάπτυξη επαναστατικού κινήματος (αναφέρω σύντομα κάποια στοιχεία): ανεργία στο 12%, φτώχεια στουλάχιστον 20%, ανασφάλεια σε οπιδήποτε έχει σχέση με τη ζωή των ανθρώπων. Εν ολίγοις, σήμερα κοντές δεν είναι ευχαριστημένος απ' τη ζωή που κάνει (που του επιβάλλουν να κάνει). Κρίση σε θεσμούς, διαφθορά στην εκκλησία, τον παραδοσιακό θεσμό του καλού και της ημικής, σαπίλια σε οπιδήποτε έχει σχέση με εξουσία, οργάνωση και διαχείριση οικονομίας και παραγωγής.

Θα αναφέρω σε συντομία γιατί δεν πιστεύω ότι οι παραδοσιακές αριστεριστικές οργανώσεις μπορούν να είναι κάτι καινούργιο και ελπίδα του κόσμου για καλύτερη ζωή.

Πριν δύο εβδομάδες, ήμουν στην Αθήνα για την εκδήλωση των κινήσεων αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους (Κ.Α.Π.Κ.). Το ίδιο Σαββατοκύριακο είχαν εκδήλωση αριστερές οργανώσεις με προσπτική κάτι ενωτικό στο χώρο της αριστεράς. Ετοι, μου δόθηκε η ευκαιρία να παρακολουθήσω για κάποιες ώρες, γιατί αυτοί ξεκινούσαν από νωρίς. Την πρώτη μέρα που παρακολούθησα, είδα την καθημιά από τις οργανώσεις να ευλογεί τα γένια και τις καταβολές της. Οι Μαοϊκοί το κίνημά τους, οι Τροτσιστές το δικό τους και ούτω καθ' εξής. Εκτός, το ότι υπερασπίζονταν διάλεκτος της απόλυτης ελευθερίας της.

Φυσικά στις Κ.Α.Π.Κ. μπορεί να χωρέσει ο οποιοσδήποτε, είτε σαν οργάνωση, είτε σαν άτομο, και να προσφέ-

εποχής που έχει παρελθει, τις απόλυτες εκείνες αλληλεγγύη που ήταν η κύρια αιτία για την ήττα του επαναστατικού κινήματος, εκτός του ότι συνήθως κινήσεις από αυτούς τους χώρους κατατάχουν σε μια εκλογική συνεργασία κομμάτων και οργανώσεων της αριστεράς, άκουσα και κάτι όλλο! Μια ομιλήτρια κάποιας τροτσιστικής οργάνωσης, δεν θυμάμαι ποιας, βγήκε και κατήγγειλε τις όλες τροτσιστικές οργανώσεις ότι δεν είναι τόσο τροτσιστικές όσο η δική της και κάνουν ζημιά στο κίνημά τους. Αυτό κάθε όλλο παρά το ενωτικό θα μπορούσε να θεωρηθεί.

Αραγε, αν ήταν εκεί μέσα κατά λάθος κάποιος μη πολιτικοποιημένος άνθρωπος, κάποιος που θα ήθελαν να τον πάρουν με το μέρος τους οι παραπάνω οργανώσεις τι θα σκεφτόταν; πως θα αντιδρούσε; Θα ξαναεπιχειρούσε να έρθει σε κάποια παρόμοια ειδικήλωση; Χωρίς αμφιβολία κουβέντες που ενδιαφέρουν κανέναν. Και όποιος έχει αμφιβολία ας κάνει μία ερώτηση στους φίλους που συναναστρέφεται.

Και κάτι τελευταίο για τις οργανώσεις αυτές. Δεν νοείται αριστερή - κομμουνιστική οργάνωση να μην υπερασπίζεται έμπρακτα τους πολιτικούς κρατούμενους της χώρας της και στο πλαίσιο της διεθνιστικής αλληλεγγύης με συνθήματα κάτι άλλων χωρών. Εδώ, βέβαια, είδαμε το εξής παράδοξο. Το κομμουνιστικό κόμμα και οι περισσότερες οργανώσεις της αριστεράς μιλούσαν πριν λίγο καιρό για λευκά κελιά στην Τουρκία ενώ για τα λευκά κελιά του Κορυδαλλού δεν γινόταν κουβέντα.

Ανέφερα παραπάνω για έμπρακτη υπεράσπιση στους πολιτικούς κρατούμενους σαν μέρος πολιτικής δράσης και όχι αυτό το γελού της κατογήλωμανίας που συναντάμε στις αριστερές οργανώσεις με 40 υπογραφές κινήσεων. Ενώ στις κινητοποιήσεις εφονίζονται επιλεκτικά δια αντιπροσώπων.

Φυσικά στις Κ.Α.Π.Κ. μπορεί να χωρέσει ο οποιοσδήποτε, είτε σαν οργάνωση, είτε σαν άτομο, και να προσφέ-

ρει ανάλογα με τις δυνατότητές του. Μία αλληλεγγύη που για να υπάρχει πραγματικά θα πρέπει να υπάρχει και πριν απ' τις εκάστοτε συλλήψεις. Για να υπάρχει πριν απ' τις συλλήψεις θα πρέπει να υπάρχει σεβασμός στην άλλη άποψη, την διαφορετικότητα και τα βιώματα των άλλων. Βέβαια, το κυρίαρχο στοιχείο κάποιου που θελεί να συμμετέχει στις Κ.Α.Π.Κ. είναι να θελεί να προσφέρει και όχι να εκμεταλλεύεται πάντα ο κίνδυνος να εμφανιστεί στο μέλλον, να στελει στην αδράνεια και να απογοητεύσει πολύ κόσμο που έχει διάθεση να συμμετέχει. Αυτό δηλαδή που συμβαίνει κάθε φορά που ξεκινάει κάτι καλά και καταλήγει όπως καταλήγει. Εν ολίγοις, χωρίς τη συμμετοχή του κόσμου σε διαδικασίες και αποφάσεις κινηματικές δημιουργείται αυτομάτως μια κατάσταση γραφειοκρατίας με σχέση διευθύνοντα - διευθυνόμενο. Άλλοι να αποφασίζουν και άλλοι να εκτελούν. Και εδώ κατά τη γνώμη μου στις Κ.Α.Π.Κ. θα πρέπει να υπάρξουν δικιλίδες αισφαλείας ως προς τα παραπάνω.

Σήμερα που προλεταριοποιούνται πολλά κοινωνικά στρώματα, δυο πράγματα έχουν σημασία για το κίνημά μας. ◆ Εκπόνως είναι καιρός, κατά τη γνώμη μου, σήμερα που οι κοινωνικές συνθήκες το επιτρέπουν, οι Κ.Α.Π.Κ. να μετεξελιχθούν σε πολιτικό κίνημα αντίπαλο του σημερινού καθεστώτος. ◆ Η τακτική του διαίρει και βασιλεύει ευνοεί πάντα τον δυνατό, που σήμερα είναι ο αντίπαλός μας.

◆ Μόνο η ανάπτυξη του οργανωμένου - συντονισμένου αγώνα, με στόχους συγκεκριμένους και διαφορετικούς ανά περίπτωση, μπορεί να δημιουργήσει τις κατάλληλες προϋποθέσεις για το φτιάχμιο ενός δυνατού - αληθινού επαναστατικού κινήματος γειωμένου με τις μάζες που θα μπορέσει να φτάσει στον τελικό του στόχο που δεν είναι άλλος απ' την απελευθέρωση, με ψηλά το κεφάλι, όλων των πολιτικών κρατούμενων στη χώρα μας και την επαναστατική αλλαγή της κοινωνίας.

Τάσος Κατσαρός
16/02/2005

■ Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων Αθήνας

Όχι στον παραγοντισμό και τον συνδικαλισμό της διαχείρισης Ναι στη δικηγορία των δικαιωμάτων και του αγώνα

Στις αυριανές εκλογές στο Δικηγορικό Σύλλογο Αθήνας κατεβαίνει και μια «άλλη» παράταξη. Χωρίς υποψήφιο πρόεδρο, χωρίς τρανταχτά ονόματα, χωρίς τηλεοπτικούς σταρ και μερσεντάκηδες, η Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων Αθήνας αποτελεί αυτό που λέει ο τίτλος της. Και παρέμβαση και εναλλακτική. Οχι γενικά και αδριστα, αλλά σε μια συ-

γκεκριμένη κατεύθυνση. Μια κατεύθυνση αφιξιώθηκησης του δικηγορικού κατεστήματος και υπεράσπισης των δικαιωμάτων.

Τους περισσότερους από τους υποψηφίους της τους γνωρίζουμε. Είναι οι άνθρωποι στους οποίους προστέρχουμε για

ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΡΟΣ ΟΛΟ ΤΟ ΔΑΣΟΣ

* Καλό ταξίδι Γιάννη Μπουκετούδη. Τόσο νωρίς...
* Τι κοινό έχουν οι Ψαρούδα-Μπενάκη, Σπηλιωτόπουλος, Γιανάκου, Παπαληγούρας, Καλογιάννης, Μεϊμαράκης, Καμμένος, Αδρακτάς, Γαρουφαλίας, Ανωμερίτης, Λιάπης και Κανέλλη; Εχουν όλοι σκάφη [όχι πλυσίματος, σκάφη πλωτά, όπως κάθε τίμιος βιοπαλαιστής].

* Ένας αμερικανός, πήρε χάρια που υποσχόταν επιμήκυνση του οργάνου του κατά 7,5 εκατοστά, και τώρα ζητάει αποζημίωση 1.000.000 δολάρια. Κι όμως υπάρχει φθηνότερη λύση: Άν προσέτρεχε στην Φαλούζα κι έλεγε ότι είναι αμερικανός που αναζήτη πέος, δα του έδιναν ευχαρίστως όχι 7,5 αλλά πολλαπλάσια εκατοστά, σε πληθώρα ειδών και σχεδίων για να διαλέξει.

* Στρατιώτες ρομπότ ετοιμάζει το Πεντάγωνο των ΗΠΑ, σύμφωνα με ανακοίνωση της Ουάσιγκτον. Αρχικά δια είναι τηλεκατευδυνόμενοι ενεργώντας σαν φονικά παιχνίδια, ενώ στη συνέχεια δια μπορούν και να σκέφτονται. Δηλαδή, ποια η διαφορά με τους υπάρχοντες, πού είναι η είδηση;

* 100 βιοτεχνίες έβαλαν λουκέτο μόνο στις οδούς Πτολεμαίων, Βαλαωρίτου και Συγγρού στη Θεσσαλονίκη, στα πλαίσια του λαμπρού μέλλοντος που ετοιμάζεται.

* Στην δε δυτική Θεσσαλονίκη, το ποσοστό φτώχειας είναι 26,34%, οι αναλφάβητοι 28% και το μέσο μηνιαίο εισόδημα νοικοκυριού περί τα 530 ευρώ, σύμφωνα με επίσημα στοιχεία [καταλαβαίνετε...]

* Άντε να τελειώνουν οι αποκαλύψεις για την εκκλησία και τη δικαιοσύνη, να σταματήσει η πτώση ανδρών απ' τα σύννεφα, μπας και βγούμε έξω.

* Πάντως, δεν μπορείτε να πείτε πως δεν είναι πετυχημένο: Χρυσοπηγή. Οντως...

* Οπως άλλωστε πετυχημένα είναι και τα απόστολος [Βαθύλης] και Κουλουσούσας καδώς και τα αρχικά της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου. ΔΙΣ, πολλά δισ...

* «Παπάδες που ανδρίζεσθε στα τόσα μοναστήρια, που φάνετε παχύτατοι ωσάν τα χοιρομήρια

παπάδες που διαβάζετε αγίων συναξάρια, όπου βαρβάτα σαν και σας μας στέλλετε μουλάρια

παπάδες αγιώτατοι που ζέπτε με πεσκέσι, που ο Θεός στους ουρανούς σας ετοιμάζει δέση

που είσθε οι διδάσκαλοι στο τρώγειν και στο πίνειν, που πάντοτε διδάσκετε στον κόσμον την ειρήνην

δ' αφήστε τα χουζύορια σας, των ασκητών τις ζώνες και δια φορέστε σπαθιά, μπαλάσκες και κορόνες

κι αντί δεσπότου γελαστού με μίτρες στο κεφάλι δια βλέπετε το λοχαγό και τον Μαυρομιχάλη.

(Γεώργιος Σουρής – «Παπάδες – επίστρατοι»).

* Νέο μεμονωμένο περιστατικό στη Θεσσαλονίκη. Δύο προφανώς αβάφτιστοι αστυνομικοί, αφού δεν δημοσιεύονται τα ονοματάκια τους, έπαιρναν μηνιαίτικο 500-700 ευρώ για να μην κάνουν ελέγχους και να προστατεύουν «φρουτάδικο».

* Ο πρώην ΣΥΡΙΖΑ που κόπηκε σύρριζα σε ΣΥΝ, δια κατέσει φάκελο για τη λειτουργία ραδιοφωνικού και τηλεοπτικού σταδιού, σε συνεργασία με κινήσεις και οργανώσεις της αριστεράς καδώς και με προσωπικότητες των γραμμάτων και των τεχνών. Γουάου!

* Καμιά δεκαριά ευρωπαϊκές χώρες δια κάνουν δημοψήφισμα για την κύρωση του ευρωστάτηματος. Η ψωμολακόστανα, που δεν δέλει να γνωρίζει περί δημοψηφισμάτων [αφού έτσι κι αλλιώς ο κυρίαρχος λαός είναι στην εξουσία δι' αντιπροσώπου], δια το πάνε μέσω βουλής εντός του Μαρτίου.

* Η Vodafone δια δώσει δεξίωση στη στοά Απτάλου [εκεί όπου έγινε η διεύρυνση της ευρείας οπής-Ευρώπης! Το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο δεώρησε πως έτσι προβάλλεται η πολιτιστική κληρονομιά της Ελλάδας και παραχώρησε τη στοά αντί 100.000 ευρώ που δια δώσει η Vodafone στο Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων. Λέτε να ανοίγει ο δρόμος και για συναυλίες εκεί];

* Λαξευτός τάφος μεγάλων διαστάσεων του 4ου π.Χ. αιώνα, ήρθε στο φως στη Θεσσαλονίκη. Είστε σίγουροι; Δεν το ξανακοιτάτε μπας κι ήταν τίποτε λευκά κελιά της εποχής; Δεν υπάρχει και μεγάλη διαφορά, παρά μόνο στο μέγεθος.

* «Δε γράφονται τα ποιήματα σ' ένα χαρτί. Ξεδάβονται με μια αξίνα τα μεσάνυχτα, αφήνοντας κι από 'να λάκκο» (Χρήστος Λάσκαρης).

Kokkinosakoufis

Ρόμπες ξεκούμπωτες

Εντάξει, γίνονται ρόμπες ξεκούμπωτες οι υπουργοί μιας κυβέρνησης που πάνε ανά τριάδες (Παυλόπουλος, Ρουσόπουλος, Φώλιας) και προσκυνούν έναν γενικό διευθυντή υπηρεσιών της Κομισιόν, ζητώντας την «κατανόησή» του, τον οποίο μάλιστα πριν λίγο καιρό ο κυβερνητικός εκπρόσωπος χαρακτήριζε «χαμηλόβαθμο υπόλληλο της Κομισιόν». Γιατί, όμως, έφτασαν στο σημείο να γίνονται ρόμπες; Ας πάμε στην ουσία, λοιπόν.

Η κυβέρνηση Καραμανλή έκανε έναν τσαμπουκά απέναντι σε κάποιους επιχειρηματικούς ομίλους, με το νομοσχέδιο για το βασικό μέτοχο, εν γνώσει της ότι οι ρυθμίσεις περί ασυμβίβαστου προσκρούσουν στο κοινοτικό δίκαιο. Πού ποντάριζε; Οτι το θέμα θα κριθεί στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, δηλαδή ότι θα το αντιμετωπίσει μετά από δυο-τρία χρόνια, οπότε στο μεταδύ θα έχουν επέλθει οι αναδιατάξεις στο εκδοτικό-επιχειρηματικό τοπίο. Το θέμα, όμως, έφτασε στην Κομισιόν, η οποία αντέριασε άμεσα, μέσω του «χαμηλό-

βαθμου υπαλλήλου» μπροστά στον οποίο στέκονται σούζα τρεις υπουργοί, που ανέλαβαν την υποχρέωση να του υποβάλουν υπόμνημα μετά από 15 μέρες. Ε, δεν είναι και τόσο συνηθισμένο τρεις υπουργοί να δίνουν αναφορά σ' ένα γενικό διευθυντή.

Η κυβέρνηση είναι αναγκασμένη να αναζητήσει έναν συμβιβασμό. Να κάνει ένα πολιτικό παζάρι με την Κομισιόν. Γιατί η Κομισιόν έχει στα χέρια της ένα βασικό μοχλό εκβιασμού: τα συγχρηματοδοτούμενα κοινοτικά προγράμματα. Ετσι και η κυβέρνηση αποκλείσει ευρωπαϊκή εταιρία από συγχρηματοδοτούμενο έργο, η Κομισιόν μπορεί να σταματήσει τη χρηματοδότηση. Γι' αυτό και οι υπουργοί στέκονται σούζα μπροστά στον γενικό διευθυντή. Και δεν τους φτάνει που επικοινωνιακά γίνονται ρόμπες, έχουν και τον πρόεδρο του ΣΕΒ Ο. Κυριακόπουλο, δικό τους παιδί, να ξεσπούνε ξανά κατά του νόμου. Καλά ξεμπερδέματα, λοιπόν. Τον λαό έτσι κι αλλιώς δεν τον ενδιαφέρει.

■ Με απόφαση του υπουργού Δικαιοσύνης

Δεν εκδίδεται ο Ταϊλάν

Ο υπουργός Δικαιοσύνης Αν. Παπαληγούρας έκανε τελικά αυτό που off the record είχε ανακοινώσει σε συνηγόρους και συμπαραστάτες του Ταϊλάν. Αποφάσισε να μην εκδώσει τον Σινάν Μποζκούρτ στη Γερμανία, σημειώνοντας με νόημα στην ανακοίνωση που εξέδωσε, ότι «πρόκειται για την τελευταία φορά που για την έκδοση εκζητούμενου αποτελείται η σύμπραξη της πολιτικής γησείας του υπουργείου Δικαιοσύνης, αφού ήδη από τον Ιούλιο του 2004 ισχύει ο νέος νόμος 3251 για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, που προβλέπει τη λήψη της οριστικής απόφασης για την έκδοση ή μη αποκλειστικά από δικαιοσύνη στη Γερμανία».

Ο υπουργός Δικαιοσύνης, βέβαια, φρόντισε να καθυστερήσει όσο περισσότερο μπορούσε την επισημοποίηση της απόφασής του, εκδικούμενος μ' αυτόν τον τρόπο τον Κούρδο αγωνιστή, που χωρίς λόγο έχει μείνει σχεδόν ένα χρόνο φυλακισμένος και αναγκάστηκε μάλιστα να καταφύγει και σε απεργία πείνας.

Από αυτή την ιστορία ας κρατήσουμε την ανάπτυξη ενός κινήματος αλληλεγγύης και τη γνώση ότι την επόμενη φορά τα πράγματα θα είναι πιο δύσκολα.

■ Ραδιοφωνική Ομάδα του 18 ΑΝΩ

Διεκδικητικό κάλεσμα

Είχαμε πάντα τον πόλεμο της κοινωνικής και οικονομικής ανισότητας. Και αυτοί...

σιωπούσαν χρόνια και χρόνια μέσα στην πολύπλευρη εκμετάλλευση και την καταστολή της τοξικοεξάρτησης, ως παραπρητές του «πολιτισμένου γιουσουρούμ...

Σιωπούσαν δεκαετίες το φόβο της αντίστασης, τρεμοψελίζοντας πάνους στήψης,

ως περιθωριακό φυγάδες...

Σκυφτομίλούσαν προτείνοντας «πάρεδώσε» όλων με όλα, εξαγοράζοντας στηγμές παράδοσης στο τίποτα,

ως μικροπαλητές αδιέξοδης ανέχειας... Ψιθύριζαν «στρατιωτική» υποταγή στο εμπορικό χέρι της στέρησης-αποστέρησης, αέναα ελεγχόμενοι,

ως άλλοι κλδουν του τσίρκου...

Σιγολέγαν παραμιλώντας (εκλιπαρώντας) στην εξουσία της ζωής να τους θάψει σαν Αντιγόνη,

ως α

Προσχηματική αποχώρηση

Αποχώρησαν τελικά την περιφρασμένη Παρασκευή από τον «εθνικό διάλογο» οι συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες των εκπαιδευτικών (ΔΟΕ, ΟΑΜΕ), γιατί ανακάλυψαν, λέει, ότι αποτελεί προσχηματική διαδικασία!

Με τη ΔΑΚΕ να διαχωρίζει τη θέση της απ' αυτή την απόφαση, ΠΑΣΚ και ΣΥΝ (συνδικαλιστικές παρατάξεις που εκφράζονται αντίστοιχα στα προεδρεία της ΔΟΕ και ΟΑΜΕ), βρήκαν έναν εύσχημο τρόπο να αποχωρήσουν, κουνώντας τη σημαία της διαφωνίας ως προς τη διαδικασία διεξαγωγής των συζητήσεων στο ΕΣΥΠ (Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας).

Είναι γνωστό, ότι οι εκπαιδευτικές ομοσπονδίες είχαν συναποφασίσει και ανακοινώσει κοινή απένταση θεμάτων, τα οποία θα έθεταν σε προτεραιότητα στη συζήτηση της ολμελειας του ΕΣΥΠ την προηγούμενη Τετάρτη 16 Φλεβάρη.

Στην απένταση ειραρχούνταν η χρηματοδότηση της εκπαίδευσης, η καθέρωση δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και 12χρονης υποχρεωτικής δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης, η μείωση μαθητών ανά τμήμα, η ανανέωση των βιβλίων, η κατοχύρωση της μορφωτικής αυτοτέλειας του Λυκείου με την κατάργηση των πανελλαδικών της Γ' Λυκείου, η κατοχύρωση του δημόσιου και ακαδημαϊκού χαρακτήρα της ανώτατης εκπαίδευσης, με δέσμευση ότι δεν θα πρωθηθούν θεσμικές ρυθμίσεις που θα επιβάλουν τους δυο κύκλους σπουδών κ.λπ.

Οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές επιμελώς απέφευγαν να δηλώσουν ότι θέτουν την ικανοποίηση αυτών των αιτημάτων ως προστατιουμένο και ότι αρνούνται να μπουν σε οποιαδήποτε συζήτηση για θέματα όπως η αξιολόγηση σ' όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Ετσι επέλεξε δημοφανικά να προβάλλει στην απένταστη της πρωτίστως εκείνα τα θέματα, τα οποία και η ΝΔ φέρει υποκριτικά στο πρόγραμμά της για την Παιδεία (αύξηση δαπανών

μπτήξεις τημημάτων δίνουν και παίρνουν και οι ώρες των μαθημάτων μειώθηκαν.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΟΑΜΕ, υπάρχουν νομοί όπου φέτος πραγματοποιείται μόλις το 1/6 των ωρών της ενισχυτικής που παρακολουθούσαν πέρυσι οι μαθητές. Ετσι, λοιπόν, τα παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες, με υστέρηση σε κάποια γνωστικά αντικείμενα κ.λπ., που δεν έχουν την πολυτέλεια να τα ακουμπήσουν στους εμπόρους της γνώσης, επειδή προέρχονται από τα φτωχά λαϊκά στρώματα, καταδικάζονται σε γνωστικό και μαθησιακό μαρασμό και στην ουσία υπεράχνονται και μ' αυτό τον τρόπο έξω απ' το σχολείο.

Αυτά, βλέπετε, επιτάσσει η «πρώτη προτεραιότητα στην Παιδεία και τον πολιτισμό», που διατυπωνίζει όπου βρεθεί κι όπου σταθεί ο Καραμανλής.

δευτησης (την οποία η κυβέρνηση θεωρεί θέμα πρώτης προτεραιότητας), η καθιέρωση εξετάσεων στο Δημοτικό κ.λπ.

Πώς να το κάνουν άλλωστε, αφού επανειλημμένα έχουν διακηρύξει σ' όλους τους τόνους (ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ ανοιχτά και καθαρά και ΣΥΝ όπως πάντα φιλερτάρονται με όλες τις απόψεις), και μέσα από τα συνέδριά τους, ότι είναι υπέρ της αξιολόγησης εκπαιδευτικού έργου, εκπαιδευτικών και σχολείων και υπέρ της επιλογής για την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση (μόνο που την τοποθετούν έξω απ' το Λύκειο). Οτι είναι υπέρ των αξιολογικών κρίσεων των μαθητών σ' όλες τις βαθμίδες και η διαφορά τους με το υπουργείο Παιδείας είναι στο τι μορφή θα έχουν αυτές και σε ποια τάξη θα εφαρμοστούν.

Είναι επίσης χαρακτηριστικό ότι ουδέποτε έθεσαν ως προαπαιτούμενο και την κατάργηση όλων των αντιεκπαιδευτικών νόμων, που ψήφισε η προηγούμενη κυβέρνηση και συνεχίζει να εφαρμόζει και η σημερινή.

Είναι φανερό, λοιπόν, ότι οι διαφορές τους με το υπουργείο Παιδείας δεν είναι ουσιαστικές. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία με τούτη της την τακτική ήθελε απλώς να «στρογγυλέψει» τα πράγματα και να αποφύγει σε πρώτη φάση να γίνει ντιπέρ την προτομή στη βάση των εκπαιδευτικών και στην κοινωνία γενικότερα, τη στιγμή μάλιστα που η επικαιρότητα βοά απ' τα καθημερινά λουκέτα των πανεπιστημίων, την αβάσταχτη μιζέρια της εκπαίδευσης, τη φτώχεια εκπαιδευτικών και σχολείων.

Ετσι επέλεξε δημοφανικά να προβάλλει στην απένταστη της πρωτίστως εκείνα τα θέματα, τα οποία και η ΝΔ φέρει υποκριτικά στο πρόγραμμά της για την Παιδεία (αύξηση δαπανών

μπτήξεις τημημάτων δίνουν και παίρνουν και οι ώρες των μαθημάτων μειώθηκαν. Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΟΑΜΕ, υπάρχουν νομοί όπου φέτος πραγματοποιείται μόλις το 1/6 των ωρών της ενισχυτικής που παρακολουθούσαν πέρυσι οι μαθητές. Ετσι, λοιπόν, τα παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες, με υστέρηση σε κάποια γνωστικά αντικείμενα κ.λπ., που δεν έχουν την πολυτέλεια να τα ακουμπήσουν στους εμπόρους της γνώσης, επειδή προέρχονται από τα φτωχά λαϊκά στρώματα, καταδικάζονται σε γνωστικό και μαθησιακό μαρασμό και στην ουσία υπεράχνονται και μ' αυτό τον τρόπο έξω απ' το σχολείο.

Αυτά, βλέπετε, επιτάσσει η «πρώτη προτεραιότητα στην Παιδεία και τον πολιτισμό», που διατυπωνίζει όπου βρεθεί κι όπου σταθεί ο Καραμανλής.

στο 5% του ΑΕΠ, 12χρονη εκπαίδευση, μείωση μαθητών, κλπ) και τα οποία βεβαίως έχει γράψει με τις πράξεις της στα παλαιότερα των υποδημάτων της.

Και ακρού το προεδρείο του ΕΣΥΠ δεν έκανε δεκτή την πρόταση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (η ολομελεια επικύρωσε το αίτημα για την προτεραιότητα του ζητήματος της χρηματοδότησης, ενώ το προεδρείο επέμενε στον αρχικό σχεδιασμό για παραπομπή των θεμάτων της αρχικής απέντασης του στα ειδικά συμβούλια που θα συνεδριάσουν στο τέλος Φλεβάρη και στις αρχές Μάρτη).

Είναι άλλωστε χαρακτηριστικός ο τρόπος της αποχώρησης.

Ετσι δηλαδή ένα ζήτημα ουσίας –όπως είναι η συμμετοχή αυτή καθαυτή σ' έναν διάλογο καραργικού μετερντέ, που σκοπό έχει να συγκαλύψει ευθύνες και να νομιμοποιήσει όλες τις αντιδραστικές, αντιεκπαιδευτικές αναδιαρθρώσεις μετατρέπηκε απ' τους συνδικαλισταράδες σε ζήτημα διαδικασίας.

Από την άλλη μεριά τώρα, στο στρατόπεδο των διαφωνούντων με το «διάλογο», τα πράγματα σ' αυτή τη φάση δεν είναι διόλου ενθαρρυντικά.

Οι δυνάμεις του Περισσού αικολουθούν τα κοινερώμενα: λάβροι στα λόγια και στην πράξη αικολουθώντας τη γνωστή τακτική των 24ωρων απεργιών. Μια διαδήλωση κάθε 15-20 μέρες με την περιχαρακωμένη λογική και πρακτική του ΠΑΜΕ και των Συντονιστικών.

Οι δυνάμεις των συσπειρώσεων-αγωνιστικών κινήσεων παρεμβάσεων ζουν τις δικές τους αγωνιστικές φαντασιώσεις, αρνούμενες να πάρουν οριστικό διαζύγιο απ' τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Οι εκπαιδευτικοί εξακολουθούν απ' το καναπέ να παρακολουθούν τα τεκταινόμενα. Είναι αγώνας αυτός;

Γιούλα Γκεσούλη

Γυρίζουν τους διακόπτες

«Θα λυτηθούμε άλλα...» γράψει η ΔΕΗ στην επιστολή έγγραφο της προς το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο, με το οποίο ανακοινώνει ότι θα προχωρήσει στη διακοπή της ηλεκτροδότησης από την Παρασκευή 25 Φεβρουαρίου.

Αιτία η αδυναμία του Πανεπιστήμιου να καταβάλει τα χρωστούμενα. Και έτσι βεβαίως προσέρχονται από τα φτωχά λαϊκά στρώματα, καταδικάζονται σε γνωστικό και μαθησιακό μαρασμό και στην ουσία υπεράχνονται και μ' αυτό τον τρόπο έξω απ' το σχολείο!

Βέβαια, στο τέλος μπορεί να βρεθεί κάποια νέα ρύθμιση και το Πανεπιστήμιο να μη βυθιστεί στο μαύρο σκοτάδι, μιας και η πράξη αυτή είναι τελείως έξω από κάθε φαντασία. Ομως έδων έχει σημασία αυτό. Σημασία έχουν όλα αυτά που οδήγησαν σ' αυτή την τραγική κατάσταση.

Το Δημοκρίτειο έφθασε πια στο όριο της πτώχευσης. Ενώ το μέγεθός του τα τελευταία

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 18

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Επειδή πιστεύω πολύ στην χρησιμότητα και στην αξία της μνήμης, θα μου επιτρέψει σε κάποιους να θυμηθούν ή να γνωρίσουν και να βγάλουν τα συμπεράσματά τους. Πρόκειται για τα αιτάρια ενός εφιάλτη, που καλό είναι να μην σφραγίστει και ξεχαστεί. Αρχίζουμε λοιπόν μια ιστορική διαδρομή που καλύπτει ένα εννιάμερο (όχι εννιάμερα, που αν και έχουν άμεση σχέση είναι άλλο). Στοχούλογούμε, αρχίζοντας από τον κήπο των λουλουδιών, στο διάστημα 3/3 με 4/4, μέσα στην πλανεύτρα άνοιξη που τα βοήθησε ν' ανθίσουν:

Γ. Μαύρος (12 Μάρτη): Ανατρίχιασα διαβάζοντας το όραμα της 17N.

Άντε γεια...

✓ Το σκάνδαλο με τις στημένες διαιτησίες, που συγκλόνισε το γερμανικό ποδόσφαιρο, έφτασε και στη χώρα μας. Σύμφωνα με το reportάζ των ερημερίδων και τα όσα παρουσιάστηκαν σε τηλεοπτική εκπομπή, υπάρχει στη χώρα μας οργανωμένο κύκλωμα που έστηνε και στήνει παιχνίδια Α' και Β' Εθνικής και σε συνεργασία με αντίστοιχα κυκλώματα βγάζουν τεράστια ποσά από το Στοίχημα.

Το κουβάρι της υπόθεσης άρχισε να ξετυλήγεται μετά τις αποκαλύψεις που έκανε ο προφυλακισμένος στη Γερμανία για το σκάνδαλο των στημένων αγώνων διαιτητής Ρόμπερτ Χόιτσερ, ότι υπάρχει ένας 25χρονος Έλληνας, ο Κώστας Σ., ο οποίος ήταν ο σύνδεσμος του κυκλώματος με το βαλκανικό κέντρο. Ο σύνδεσμος, ο οποίος βρίσκεται σε πολύ δύσκολη θέση και αναζητείται από τη γερμανική δικαιοσύνη, έσπασε τη σωτηρία του και σε τηλεοπτική εκπομπή ανέφερε ότι στο κύκλωμα εμπλέκονται έξι επώνυμοι Θεσσαλονικείς (ένας μάνατζερ, ένας πρώην μεγαλοπαράγοντας διαιτητής, ο αδελφός ενός παλιού διεθνούς ποδοσφαιριστή, που τώρα είναι προπονητής, ένας πρώην διαιτητής, ένας παράγοντας ομάδας της Θεσσαλονίκης και ένας παλιός διεθνής ποδοσφαιριστής που τώρα εργάζεται σαν βοηθός προπονητής), ενώ οι νεότερες πληροφορίες αναφέρουν ότι υπάρχει και ένας έβδομος εμπλεκόμενος, ο οποίος είναι παλιός τερματοφύλακας που έχει αγωνιστεί σε ομάδα Α' Εθνικής.

Σε άλλη τηλεοπτική εκπομπή, πρώην Θεσσαλονικιός διαιτητής (ο οποίος είχε καλυμμένο το πρόσωπό του) έκανε λόγο για ένα μάνατζερ, έναν πρώην διαιτητή και έναν πρώην παίχτη και νυν προπονητή, που είναι ιδιοκτήτες δύο καφετεριών στη Θεσσαλονίκη, οι οποίες λειτουργούν σαν γιάφκες παράνομου στοιχήματος, ενώ δημοσιεύματα σε εφημερίδες αναφέρονται σε κύκλωμα παράνομου στοιχήματος, που είχε σηθεί σε τρεις καφετερίες της Εδεσσας, σε άπομα που πήγαιναν κάθε Παρασκευή στο Βέλγιο και παίζουν στοιχήμα σε συγκεκριμένο πρακτορείο κτλ.

Αν στα παραπάνω προσθέσουμε τις πρόσφατες αποκαλύψεις για τον επονομαζόμενο βαρόνο της κοκαΐνης και πρώην πρόεδρο του Ποσειδώνα Νέων Πόρων, Αγγελόπουλο, ο οποίος ξέπλενε χρήμα με κερδισμένα δελτία του «Πάμε Στοίχημα», καθώς και τις δεκάδες διαφημίσεις εταιριών που δέχονται στοιχήματα μέσω Internet, έχουμε μια πρώτη εκτίμηση για το μέγεθος του ζητήματος και τα χοντρά πτακέτα που παίζονται στο Στοίχημα, νόμιμο ή παράνομο.

✓ Απρόσμενες εξελίξεις στο πρωτάθλημα ποδοσφαίρου. Οι δύο συνεχόμενες γκέλεις του Ολυμπιακού (ισοπαλία με

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Οι παλιότεροι θα θυμούνται την εποχή πριν την

καθιέρωση του «Πάμε Στοίχημα», όταν οι «Books» οι οποίοι στις περισσότερες των περιπτώσεων, ήταν υπάλληλοι σε πρακτορεία ΠΡΟ - ΠΟ, μοίραζαν τα κουπόνια του στοιχήματος από καφετερία σε καφετερία και τις αναλύσεις που έκαναν οι επαίστες, ότι με τη θεσμοθέτηση του κρατικού τζόγου και τη νομιμοποίηση του στοιχήματος θα εξαλειφόταν μια και καλή το πρόβλημα του παρανομού τζόγου. Στη χώρα μας τα πρώτα χρόνια εφαρμογής του νόμιμου τζόγου υπήρξε μεγάλη μείωση του παρανομού, όμως με την πάροδο του χρόνου ο παρανομος τζόγος φούντωσε πάλι και συναγωνίζεται στα ίσια τον νόμιμο. Οι αιτίες είναι πολλές. Ενδεικτικά αναφέρουμε τις χαμηλότερες αποδόσεις και τη μεγαλύτερη γκανιότα του νόμιμου σε σχέση με τον παρανομό, τη δυνατότητα στον παρανομό να παιζεις μικρότερο αριθμό παιχνιδιών και μεγαλύτερη «ποικιλία» στοιχήματων, κυρίωτερη όμως είναι η έμφυτη τάση που υπάρχει σε κάθε οικονομική δραστηριότητα που λειτουργεί με τους καπιταλιστικούς νόμους για μεγιστοποίηση με κάθε τρόπο και μέσο του κέρδους. Για ποιο λόγο όσοι έχουν τη δυνατότητα να στήσουν έναν αγώνα και να τα κονομήσουν από το στοιχήμα να μην το κάνουν, όταν τα πάντα γύρω τους κινούνται με σκοπό το κέρδος; Υπάρχουν μήπως κάποιοι κανόνες που να τους συγκρατούν; Ο καθένας τους προσπαθεί να βγάλει το μεγαλύτερο κέρδος με το μικρότερο δυνατό κόστος, απλά και μόνο γιατί αυτή είναι η βασική αρχή του καπιταλισμού.

Τώρα θα μου πει κάποιος: Σίγαρε Πάππια, που γνωρίζουν τα λαμπρά Πολιτική Οικονομία και τις βασικές αρχές της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Τη θεωρία, σύντροφοι, το πλέον πιθανό είναι να μην τη γνωρίζουν (πιθανόν να μην ξέρουν και τι εστί καπιταλισμός), αλλά την πρακτική την έχουν 100%. Μόνο υποκριτικές, συνεπώς, μπορεί να είναι οι δηλώσεις και οι «συντομένες προσπάθειες» των αρμόδιων αρχών του ποδοσφαίρου (ΦΙΦΑ, ΟΥΕΦΑ κτλ.) και της δικαιοσύνης, προκειμένου να λυθεί το πρόβλημα. Οσο υπάρχει καπιταλισμός θα υπάρχει παρανομος τζόγος, για τον πολύ απλό λόγο ότι αποφέρει στους «επενδυτές» μεγαλύτερα κέρδη από το νόμιμο.

✓ Απρόσμενες εξελίξεις στο πρωτάθλημα ποδοσφαίρου. Οι δύο συνεχόμενες γκέλεις του Ολυμπιακού (ισοπαλία με

Μια σειρά από μέτριες ταινίες βγαίνουν αυτή τη βδομάδα στις αίθουσες. Απ' αυτές ξεχωρίζει κάπως η ελληνική ταινία «Το όνειρο του σκύλου» σε σκηνοθεσία Αγγελού.

λου Φραντζή, μια ονειρική μασία στη νυχτερινή Αθήνα με αφορμή μια αινιγματική διάρρηξη που φέρνει σ' επαφή περιέργους ανθρώπους κάτω από ασυνήθιστες συνθήκες.

Μια επίσης ταινία με ενδιαφέρον θέμα, χωρίς όμως το αναμενόμενο αποτέλεσμα, είναι το ντοκιμαντέρ του Μόργκαν Σπέρλοκ «Super size me». Ο σκηνοθέτης γίνεται ο ίδιος πειραματόζωο και τρέφεται επί ένα μήνα στα Μακ Ντόναλντς με αποτέλεσμα σχεδόν καταστροφικές συνέπειες για την υγεία και τη σιλουέτα του. Το ντοκιμαντέρ διανθίζεται με συνεντεύξεις διατροφολόγων, γυμναστών, μαζεύρων, παιδιών, δικηγόρων κ.λπ. και θέτει γενικότερα στο στόχαστρο τον τρόπο διατροφής του πιο παχύσαρκου έθνους στον κόσμο, όπου το 37% των παιδιών και δύο στους τρεις ενήλικες είναι υπέρβαροι. Με δεδομένο ότι οι διατροφικές συνήθειες αποτελούν σημαντικό πολιτισμικό στοιχείο του τρόπου ζωής αντιλαμβάνεται κανείς ότι και σ' αυτόν τον τομέα η Αμερική βρίσκεται στο ναδίρ.

Ακολουθεί ένα ανιαρό ψυχολογικό θρίλερ του Τζον Πολάσκον, με πρωταγωνιστή τον Ρόμπερτ ντε Νίρο στο ρόλο ενός ψυχολόγου που παλεύει να κατανοήσει και να θεραπεύσει τις φαντασιώσεις της μικρής του κόρης και βέβαια, προς δόξα του Χόλιγουντ, τα καταφέρνει.

Ελένη Σταματίου

Γυρίζουν τους διακόπτες

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 17

ταία χρόνια έχει υπερδιπλασιαστεί (7 τμήματα και 10.901 φοιτητές στην Κομοτηνή και 5 τμήματα και 3.403 φοιτητές στην Ξάνθη), η χρηματοδότηση απ' το υπουργείο Παιδείας κινείται πρακτικά σε σταθερή, αν όχι απομειούμενη τροχιά.

Ετσι έφθασε σήμερα να σωρεύσει χρέη της τάξης των 9 εκατ. ευρώ, που αφορούν κυρίως ανελαστικές δαπάνες (ΔΕΗ, ΟΤΕ, ιατροφαρμακευτική περιθώληψη, φιλαξη, καθαριότητα, μισθώσεις, κ.λπ)

Και όλα αυτά ενώ η κυβέρνηση και οι συνομιλητές της (μαζί και το συνδικαλιστικό όργανο των πανεπιστημιακών) καμάνονται πια συνεχίζουν το «διάλογο» για τα μεγάλα προβλήματα της εκπαίδευσης.

Λήστευε και μη ερεύνα (Παλιά και Νέα Καθήκη)

Λιάνα πού κρύφτηκες;

Ητανε που ήτανε μαλάκες μια ζωή, τώρα πήγαν και γίνανε μαλάκες με στολή (από αφίσα)

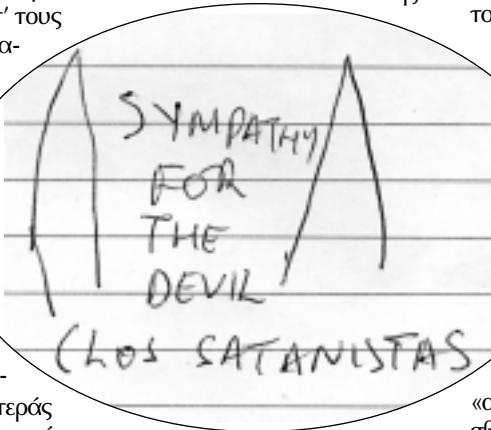
Blame story το παπαδαριάτο

- ◆ Την δόξα του δήμου Πάτρας εζήλωσε ο δήμος Πειραιά και μοιράζει κλήσεις αβέρτα-κουβέρτα.
- ◆ Και εγεννήθη ημίν νέα συμμοχία και το όνομα αυτής Σεβεβέφ (εκ του ΣΕΒ και του WWF). (Για να αποδειχθεί για άλλη μια φορά ότι πρόκειται περί οικωλογίας - μόνο που το διά ταύτα το πληρώνουμε εμείς...).
- ◆ Και τα κνιτάκια της... ψιλής το χαβά (hava στην τούρκικη=αέρας, δηλαδή αέρα-πατέρα...).
- ◆ Εάν το μουστάκι είναι ο φερετζές του πιούστη, η γενειάδα τί είναι; (Απαντήσεις ευπρόσδεκτες, πλούσια δώρα...).
- ◆ Τί κοινό υπάρχει, σ. Κοκκινοσκουφίτσα, στους τρεις μεγάλους άνδρες της Ρωμιούσης (που την κλαι): μα και οι τρεις σε πολύ νεαρά ηλικία υπήρχαν κοινωνοί του τραγουδιού «Λύγο ακόμα να σηκωθούμε, λύγο ψηλότερα, λύγο ψηλότερα...».
- ◆ Ο παπάς ο παχύς φόρεσε στενό βρακί...
- ◆ Το δις εξαμαρτείν ουκ ανδρός γενικώς.

- ◆ «Αγώνας αντί διάλογο» δηλώνει στο ΠΡΙΝ (20/02/05) ο κ. Θ. Βουρεκάς. (Βρε πως αλλάζουν οι καιροί! Στη δίμηνη καθηγητική απεργία ο ίδιος δεν ήταν που έβαζε «τρικλοποδίες» στον Αγιο Λευτέρη και μετά τη λήξη της πρότεινε -απ' τους πρώτους- λύση για την αναπλήρωση των χαμένων ωρών λόγω της απεργίας!!!).
- ◆ Μούφα βρίσκει το καινούργιο βιβλίο του Ρούση το ΠΡΙΝ (20/02/05). Ρούσης είναι αυτός, παιδιά. Δεν ξεκόβει εύκολα από τη μήτρα...
- ◆ «Άνοδο σημείωσαν οι δυνάμεις της ριζοσπαστικής αριστεράς στην Άλφα Μπανκ (5,9%, προηγήθηκε η εργοδοτική ΑΣΚΕ (84,4%). Τώρα ποιος κοροϊδεύει (για το ΠΡΙΝ πρόκειται)...»
- ◆ (Αλλη) μια «ύσκεψη μάχης» των εργατικών παρεμβάσεων-συσπειρώσεων.
- ◆ Νάρτος και ο Τσάβες: «σεβασμός στον αγώνα ενάντια στην τρομο-

κρατία». Τώρα τί να πουν κι αυτοί οι αντί-ραπαρία-ιμπεριαλιστές στην Ελλάδα που μιλήσαν μέχρι και για επαναστάτη Τσάβες;

- ◆ «Ενα χαμόγελο στο μουντό τοπίο της

αριστεράς» (εφημ. «ΑΡΙΣΤΕΡΑ» 19/02/05). Α-ΠΙΣΤΕ-ΦΤΟ! Αυτοί που έπιναν νερό στο όνομα του ΣΥΡΙΖΑ τώρα βλέπουν «μουντό τοπίο». Ελεος! Περιφέρουν το πτώμα τους στα αμφιθέατρα επαιτώντας... ψήφους.

- ◆ Ρε, εμμονή στο δημοψήφισμα για το ευρωσύνταγμα! Αμάν πια! Οταν είναι για την τάναπου την ψήφο βλακώνουν οι ανέραστοι!
- ◆ «Αβέβαιο το μέλλον της συκοκαλλιέργειας» (ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ-Καλαμάτας, 19/02/05). Πολύ πρόβλημα με σύκα και συκιές αυτό τον καιρό.
- ◆ Τραφ στην Καλαμάτα (και μετρό στο Κοπανάκι).
- ◆ «Λιτότητα με πρωτοφανείς όρους από το ECOFIN - Ταπεινωντική κρηδεμονία επ' αόριστον» διαπιστώνουν ΤΑ ΝΕΑ (18/02/05). Ανεώχθησαν οι οφθαλμοί του ΔΟΛ; Διότι όταν «ευχαριστούμε τους Αμερικανούς» επικρατούσε στραβομάρα...

- ◆ «Πρώτο βήμα κλιμάκωσης των κινητοποιήσεων θα αποτελέσει το τριήμερο 15-17 Μαρτίου» (ΣΠ. Παπαποπύρος - Πρόεδρος ΑΔΕΔΥ). Εκείνο που με προβληματίζει είναι εκείνο το «κλιμάκωσης».
- ◆ Υπόσχεση ενίσχυσης των συνεργείων αυτοκινήτων από κοινοτικά προγράμματα. (Επιτέλους! Η «Λαϊκή Συμμορία» θα έχει φράγκα για να φέρει το σοσιαλισμό!).
- ◆ Γεια σου Γκουζγκούνη! (βραβευμένε, διαχρονικέ, αθόνατε).
- ◆ «Ο εμπύλιος χωρίς ιδεολογικές παραπτίδες» - τίτλος της ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥ-ΠΙΑ, 18/02/05). Πάντοτε ευγενείς οι πόθοι... (μεγάλε Βαφειάδη...).

- ◆ Στο δικαστήριο κατηγορούμενος ο Κ. Παπαϊωάννου του ΠΟΝΤΙΚΟΥ Επειδή τήρησε το δημοσιογραφικό απόρρητο (δεν έχουν τον Χριστόδουλο τους).
- ◆ «Άν έχει κάποιος 100 ευρώ για κατανάλωση, αυτά θα καταναλώσει

και στις 3 και στις 6 και στις 9 το βράδυ. Όσο και να μείνουν τα μαγαζιά ανοιχτά το διαθέσιμο ποσό δεν ολλάζει... Αν θέλουμε λοιπόν να είμαστε ειλικρινές ας πούμε ευθέως πως με αυτό το μέτρο επιζητούμε αναδιανομή της πίτας. Τα άλλα είναι προφάσεις εν αμφτίσαι». (εφημ. ΕΚΦΡΑΣΗ - Μεταμόρφωση, 2ος/2005).

- ◆ Η ΟΤΟΕ απορρίπτει το ασφαλιστικό των τραπεζών (το θέμα είναι οι τραπεζοϋπάλληλοι απορρίπτουν την ΟΤΟΕ;).

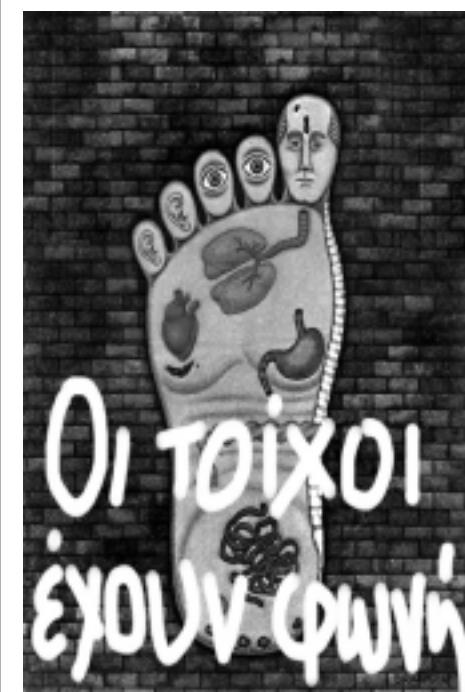
Βγήκε νέα εφημερίς: «Μαρξιστική Φωνή». (Αλλη μια) που προσβλέπει στην «αριστερή στροφή» του ΣΥΝ, πρεσβεύει τον αγώνα μέσα από τα σωματεία και τις ομοσπονδίες, βάζει «τους ανθρώπους πάνω απ' τα κέρδη» κ.λπ. κ.λπ.

- ◆ 2.30 τα αγγουράκια το κιλό. Τραγανά. Άλλος τα τρώει και δροσίζεται κι άλλος ΤΟ τρώει και ζορίζεται.
- ◆ «Τα προβλήματα που έχουν συσωρευθεί και πλήρη την αγορά είναι πολλά. ... πτώση του τζίρου μας... άλυτα προβλήματα παραλαϊκής αγοράς... εισβολή κινέζικων μαγαζιών και προϊόντων. Σ' αυτή την προσπάθεια θα χρειαστούμε... την συμμετοχή της Δημοτικής Αρχής... ώστε η αγορά των Αγ. Αναργύρων να γίνει μια αγορά ανταγωνιστική, στολδι για την ευρύτερη περιοχή της πρωτεύουσας». (Από ανακοίνωση του Συνδέσμου επαγγελματών βιοτεχνών και εμπόρων). Οι... φυσικοί σύμμαχοι για τη... λαϊκή οικονομία και το... σοσιαλισμό...

- ◆ «Έμπιστεύουσαν τον θεό, τον παντοδύναμο και μεγαλόψυχο, ο οποίος σε βλέπει όταν σηκώνεσαι από τον ύπνο, ο οποίος παρακολουθεί την συμπεριφορά σου... καθώς ακούει και γνωρίζει τα πάντα». [Το Κοράνι, Ελ-Σουαρά (οι ποιητές)]. Βίν Brother iw watching you.
- ◆ Το θέμα είναι τι θα λέει «ΤΟ ΘΕΜΑ».
- ◆ Στην Ελλάδα γλώσσες μαθαίνουμε, γλώσσα δεν μαθαίνουμε.
- ◆ Η «ΚΟΝΤΡΑ» χρειάζεται ως ΤΥΠΟΣ, όχι τύποις.

- ◆ «Πολιτική απόφαση της ΚΕ του ΚΚΕ για το Διεθνές Κομμουνιστικό Κίνημα». Ελα, Αλέκο, για το ποιο; Το Διεθνές Κομμουνιστικό Κίνημα; Α, χα, χα, χα!!!
- ◆ Αγγελέτο, Αγγελέτο, ξεκαθάρισε και πες το/ (ο) Τσιγαρίδας δεν σου φταιει/ είναι άλλο που σε καίει...
- ◆ Των ημερών: την πίστι σου πλαισίστη!
- ◆ Ειδητούσιες.

Βασιλης

◆ Η Αθήνα ομορφαίνει! Το πρόγραμμα συνεχίζεται... Ελα και συ (Δήμος Αθηναίων)

Δεν πρόκειται για νέο εθελοντικό πρόγραμμα μη... στριμώχνεστε να στελεται παράσημα. Για το βάψιμο της εξωτερικής όψης των κτιρίων είναι η αφίσα. Για τη βιτρίνα. Εξα φρεσκοβαμμένες πολυκατοικίες και μέσα φτώχεια, μίζερια και TV. Εχει συμβάλει πολύ η Μητσοτακόβρη (μπρρρ!!!) να γίνει ομορφότερη η Αθήνα. Είδατε το νέο ντύσιμο των δημοτόμπατων; Σκέτοι μαυροσκούφηδες. Αν είχαν και όπλα -αν το επιτρέψουν θα γίνει και αυτό- θα λεγες ότι ξανάρθαν οι υπερήφανες μέρες του Γ. Παπαδόπουλου. Τότε που οι μαυροσκούφηδες φύλαγαν τη χώρα από τον κομμουνιστικόν κίνδυνον. Και γράφουν, αδέρφια ακατάπτωστα, σαν δαιμονισμένοι. Τι να κάνουν... τα παιδιά; Εκτελούν διαταρεές. Τόσο κόσμο έχει να μπουκώσει η Ντορούλα, για να αναλάβει όσο γίνεται γρηγορότερα να σώσει τον τόπο.

◆ Μεροκάματα - Συνθήκες - Ωράρια. Αυτό το «πακέτο» πού πάει; Μοτοδιαδήλωση, Σάββατο 26/2, 12 π.μ Π. Αρεως (Caballeros) Ααα... «κι όπως έρχεσαι»

Το πακέτο πάει μακριά και όσο γίνεται πιο φτηνά. Παλιά ήταν λίγο πιο χαλαρά τα πράγματα. Οχι ότι δεν είχε τρέξιμο, αλλά ήταν πιο χαλαρά. Τώρα ζορίσανε, αγριέψανε, αφρινιάσανε. Η ανεργία τους βοηθάει να είναι όλο και πιο επιθετικοί. Οι συνταγές της λούφας -όχι ότι είναι κακό, προς... Θεού- δεν έφεραν αποτελεσμα. Η εντατικότητα και το ζόρι, βέβαια, έχουν να κάνουν με τη γενικότερη κατάσταση, αλλά όλες οι τακτικές κρίνονται. Αν λοιπόν η κίνηση αυτή έχει συνέχεια τη συλλογική πάλη, τη συλλογική δράση, τότε μπορούμε να πούμε ότι το πακέτο θα ακολουθήσει το σωστό δρομολόγιο. Δεν θα πάει οι πούμε στο... χα! ας κάνουμε και μια διαδήλωση.

◆ Ο Σ. Καρατζαφέρης και η ομάδα του, αποκάλυψε τα σκάνδαλα της εκκλησίας και της δικαιοσύνης. Extra 3 - Ανοίγει το δρόμο της ενημέρωσης. Δυνατά μπροστά και συνεχίζει.

Είναι ο Σπυράκλας μάχιμος. Εσι που τον κόβω να κάνει βόλτες πέρα δώθε, να τα παίρνει, να σκέφτεται, να προβληματίζεται, λέω... να υπάρχει ακόμα ελπίδα για το έθνος. Αρκεί να ενωθούν όλοι οι έντιμοι άνθρωποι, που βρίσκονται σε όλους τους χώρους. Κοινωνικούς και πολιτικούς. Στο καφενείο... η Ελλάς. Περάστε κόσμε.

Ολοι σήμερα στις 12:00 έξω από τη Γαλλική Πρεσβεία

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ACTION DIRECTE

Από τις 26 Φλεβάρη του 1987, η Ναταλί Μενινιόν, ο Ζορζ Σιπριάν και ο Ζαν-Μάρκ Ρουγιάν βρίσκονται στη φυλακή. Η Ζοζέ Ομπρόν βρίσκεται από τις 26 Ιουνίου του 2004 σε διαδικασία διακοπής της ποινής για λόγους υγείας. Ο Ρεζίζ Σλέιζερ είναι φυλακισμένος από το Μάρτη του 1984.¹

Ολοι και όλες καταδικάστηκαν από ένα Ειδικό Δικαστήριο σε ισόβια κάθειρξη, επιβαρυμένη με περιόδους αισφάλειας: 15 χρόνια για τον Σλέιζερ και 18 χρόνια για τους άλλους τέσσερις.

ΟΛΕΣ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΠΟΙΝΕΣ ΤΙΣ ΕΧΟΥΝ ΕΚΤΙΣΙΕΣ.² Οι συνθήκες ειδικής κράτησης με τις μεγάλες περιόδους αισφάλειας επιβάρυναν τα χρόνια φυλάκισής τους.

ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΡΟΣ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΗΧΑΝΗ ΣΥΝΘΛΙΨΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.

Οσοι πιστεύουν ότι αυτός ο αγώνας είναι δίκαιος, ας μας συναντήσουν μπροστά σε μία από τις φυλακές που είναι φυλακισμένοι οι σύντροφοι.

Για να διαδηλώσουμε ότι πρέπει να απελευθερωθούν.

Οσοι δεν μπορείτε να έρθετε ΟΡΓΑΝΩΘΕΙΤΕ!

Διαδηλώστε την θέλησή σας με την παρουσία σας μπροστά σε κτίρια που συμβολίζουν τη δικαστική εξουσία, τα πιο κοντινά σε σας γεωγραφικά.

ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΝΑ ΜΑΣ ΑΝΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙ

ΝΑ ΜΗΝ ΚΑΤΑΦΥΓΟΥΜΕ ΣΕ ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΟΧΗ ΣΙΩΠΗ

Αυτή η αλληλεγγύη είναι διαχρονικά μια από τις μορφές επιβεβαίωσης του αντικαπιταλιστικού και αντιμπεριαλιστικού ογώνα μας, του χθες και του σήμερα.

ΠΑ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΧΩΡΙΣ ΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΦΥΛΑΚΕΣ

Defense Active (Ενεργή Αμυνα)

Ne Laissons Pas Faire (Να Μην Αφήσουμε Να Συμβεί)

Secours Rouge (Κόκκινη Βοήθεια)

(Διεθνής Καμπάνια: www.action-directe.net)

1. Η Μενινιόν έχει ξαναφύλακιστεί την περίοδο 1980-81, ο Ρουγιάν το 1974-76 και το 1980-81 και η Ομπρόν το 1982-84. Η Ομπρόν απελευθερώθηκε προσωρινά για να γιατρευτεί. Αν γιατρευτεί, θα ξαναμπεί στη φυλακή.

2. Οι «ποινές αισφάλειας» έχουν ολοκληρωθεί. Δηλαδή, από τις 26 Φλεβάρη 2005 έχουν το δικαίωμα να υποβάλουν αίτηση αποφυλάκισης υπό όρους.

ΟΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ, ανταποκρινόμενες στο κάλεσμα της διεθνούς καμπάνιας αλληλεγγύης στους φυλακισμένους της Action Directe, οργανώνουν εκδήλωση διαμαρτυρίας, το Σάββατο 26 Φλεβάρη, στις 12 το μεσημέρι, έξω από τη Γαλλική Πρεσβεία (Βασ. Σοφίας και Ακαδημίας).

■ Ένας ακόμα νεκρός στη ΔΕΗ

Κι αυτό ατύχημα;

Τραγικό θάνατο, τσακισμένος από έναν ταινιόδρομο μεταφοράς λιγνίτη, βρήκε την περασμένη Τρίτη στον ΑΗΣ Αγίου Δημητρίου της ΔΕΗ, ο 62χρονος εργάτης Κώστας Ευθυμιάδης. Την ώρα που προσπαθούσε με μια ξύστρα να καθαρίσει τον ταινιόδρομο, ο κύλινδρος του μάγκωσε το αριστερό χέρι και τον τράβηξε μέσα μέχρι τον ώμο και το κεφάλι. Νεκρό τον βρήκε αργότερα ο επιτηρητής που κάνει επιθεώρηση στα σιλό.

Ο Κ. Ευθυμιάδης εργαζόταν στην εταιρία ΔΕΚΑ, που έχει αναλάβει την εργολαβία της καθαριότητας στο λιγνιτορυχείο της ΔΕΗ. Οι εργολάβοι είναι ο καλύτερος τρόπος για να βασιλεύει η απόλυτη ασυδοσία. Να πληρώνονται χαμηλά μεροκάματα, να υπερεντατικοποιείται η δουλειά, να παραβλέπονται οι πιο στοιχειώδεις κανόνες ασφάλειας.

Ο κανονισμός προβλέπει ότι οι ταινιόδρομοι πρέπει να καθαρίζονται αφού προηγούμενα έχουν τεθεί εκτός λειτουργίας. Φυσικά και δεν εφαρμόζεται. Βάζουν τους εργάτες να καθαρίζουν με τους ταινιόδρομους σε πλήρη λειτουργία. Αν εφαρμόζονταν ο κανονισμός, ο Ευθυμιάδης δεν θα ήταν νεκρός.

Η κοινή λογική λέει πως σε επικίνδυνες εργασίες η δουλειά γίνεται τουλάχι-

στον σε ζευγάρια, για να μπορεί να παρασχεθεί βοήθεια σε περίπτωση αυτοχήματος. Ο Ευθυμιάδης δούλευε μόνος του, χωρίς κανέναν όχι δίπλα του αλλά σε κοντινή έστω απόσταση. Αν υπήρχε δίπλα του συνάδελφος, θα τον τραβούσε και θα γλίτωνε τη ζωή, χόνοντας μόνο το χέρι του.

Θα το χαρακτηρίσουν κι αυτό εργα-

τικό ατύχημα; Μην έχετε αμφιβολία, έτσι θα γίνει. Θα βρεθεί κάποιος υπεύθυνος από την εταιρία-εργολάβο, θα του φορώσουν την ευθύνη (γι' αυτό πληρώνεται) και το όργιο της εγκληματικής ασυδοσίας θα συνεχιστεί. Γιατί αυτό απαιτείται το κυνήγι του μέγιστου κέρδους. Και θα ξαναλέμε τα ίδια για τον επόμενο νεκρό ή ακρωτηριασμένο.

Από την πορεία που οργάνωσαν οι Κινήσεις Αλληλεγγύης στην Αθήνα, με θέμα την καταγγελία της νέας δίκης για την υπόθεση του ΕΛΑ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Ερντά, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ar. Ανησ 24 - Αιγαλεο

KONTRA

ΒΑΘΥ
ΚΟΚΚΙΝΟ

Αρπαχτή

Μερικές απλές σκέψεις για τον ελληνικό καπιταλισμό, για να καταλάβουμε καλύτερα το ταξικό περιεχόμενο της νέας λιτότητας.

Ακόμα και εμπειρικά μπορεί να διαπιστώσει κανείς ότι η σύντομη ανοιξη του ελληνικού καπιταλισμού τα τελευταία χρόνια οφειλόταν στην κατασκευή δημόσιων έργων υποδομής, το μεγαλύτερο μέρος των οποίων συνδέοταν με την Ολυμπιάδα. Πρόσφατη μελέτη του Ινστιτούτου Οικονομίας Κατασκευών αποκαλύπτει ότι την τελευταία δεκαετία ο κατασκευαστικός κλάδος σχεδόν τριπλασίασε το μέγεθός του (5,1 δισ. ευρώ το 1995, 14,9 δισ. ευρώ το 2004), σημειώνοντας μέσο επίσημο ρυθμό αύξησης 12,6%. Ο ίδιος κλάδος από το 2004 (στα μισά της χρονιάς τα έργα είχαν ολοκληρωθεί) μπήκε σε βαθιά κρίση και ήδη στα τέλη του 2004 «άδειασε» 44.500 θέσεις εργασίας. Αυτή τη στιγμή ο κλάδος βρίσκεται αντιμέτωπος με ένα μεγάλο κύμα πτωχεύσεων, που θα έχει σαν αποτέλεσμα όχι μόνο την απώλεια δεκάδων χιλιάδων θέσεων εργασίας, αλλά και τα φέσια σε εργαζόμενους και προμηθευτές μικρότερης οικονομικής δύναμης, γεγονός που θα τροφοδοτήσει ένα ντόμινο «λουκέτων».

Αναρωτιέται κανείς: τόσο «μέσα» μπίκαν αυτές οι επιχειρήσεις; Η απάντηση είναι εύκολη. Οχι βέβαια. Πτωχεύουν οι επιχειρήσεις (τα νομικά πρόσωπα), όχι οι επιχειρηματίες (τα φυσικά πρόσωπα). Οι επιχειρηματίες πήραν τα υπερκέρδη, τα επένδυσαν στα χρηματιστήρια και στις τράπεζες και αφίνουν τις επιχειρήσεις να χρεοκοπίσουν, αδιαφορώντας φυσικά για εργαζόμενους και μικροπρομηθευτές.

Το κράτος οδήγησε την κατασκευαστική κούρσα τα προηγούμενα χρόνια. Τώρα το κράτος αποσύρεται και υποτίθεται πως η σκυτάλη θα περνούσε στον ιδιωτικό τομέα. Το κράτος δίνει κίνητρα (χρηματοδότηση, φοροαπαλλαγές κ.λπ.), οι καπιταλιστές τα βουτάνε, αλλά ανάπτυξη στον ορίζοντα δεν φαίνεται. Τα κέρδη των προηγούμενων ετών δεν επανεπενδύονται. Από τη μεριά τους οι καπιταλιστές καλά κάνουν. Ουδείς καπιταλιστής επένδυσε ποτέ για κοινωνικούς ή αναπτυξιακούς λόγους. Επένδυσε και επενδύει με μοναδικό σκοπό το κέρδος και μάλιστα το μέγιστο κέρδος. Ο κατασκευαστικός κλάδος στην περίοδο του μεγάλου φαγοποτιού του εξασφάλιζε αυτό το κέρδος, τώρα όχι. Εφόσον το κράτος μειώνει το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, οι καπιταλιστές θα χρεοκοπίσουν τις κατασκευαστικές και θα στραφούν αλλού.

Πού είναι τότε το μεγάλο αναπτυξιακό κέρδος της Ολυμπιάδας; Μόνο στα χρηματοκιβώτια των καπιταλιστών και πουθενά άλλου. Το κράτος έμεινε με τεράστια ελλείμματα και χρέον, τα οποία καλείται να πληρώσει ο ελληνικός λαός με σκληρή λιτότητα και μόνιμα αντεργατικά μέτρα, και οι καπιταλιστές έμειναν με τεράστια κέρδη, τα οποία βέβαια θα επενδύσουν εκεί που μπορούν να τους δώσουν νέα υπερκέρδη. Σήμε